

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 310

37e jaargang

7 november 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
94/C 310/01	E-76/93 van Gordon Adam aan de Commissie Betreft: Verplicht percentage energiewinning uit niet-fossiele bron	1
94/C 310/02	E-132/93 van Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Werking van de Europese Akte	1
94/C 310/03	E-187/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De aanbevelingen van de EEG inzake de banken	2
94/C 310/04	E-245/93 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Prioriteit sport versus olijfolie	2
94/C 310/05	E-555/93 van Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Vertrouwelijkheid van documenten	3
94/C 310/06	E-600/93 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Overheidssteun aan kolen en kernenergie	3
94/C 310/07	E-616/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar de mensenrechtenschendingen in Palestina	4
94/C 310/08	E-855/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Invoering van een expliciete clausule betreffende belastingvrijstelling voor werknemers met kroostrijke gezinnen	5
94/C 310/09	E-987/93 van Joan Colom i Naval, Concepció Ferrer, Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, Antoni Gutiérrez Díaz en Mateo Sierra-Bardají aan de Commissie Betreft: Ernstige situatie op de communautaire hazelnootmarkt	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 310/10	E-1058/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vertegenwoordiging van plattelandsorganisaties in het centrale comité en de regionale comités die uit hoofde van de communautaire bestekken zijn ingesteld	6
94/C 310/11	E-1124/93 van Barry Desmond aan de Commissie Betreft: Recht van psychologen om in de Gemeenschap hun praktijk uit te oefenen	6
94/C 310/12	E-1307/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Spoorwegovergangen	7
94/C 310/13	E-1355/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Resultaten van de bezoeken van de heer Van den Broek en van de EG-trojka aan Israël en enkele Arabische landen	8
94/C 310/14	E-1405/93 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Te hoge belasting op de Pineau de Charentes	8
94/C 310/15	E-787/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Volstorten van de zee langs de oude boulevard van Thessaloniki	9
94/C 310/16	E-1442/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De oude boulevard van Thessaloniki	9
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-787/93 en E-1442/93	9
94/C 310/17	E-1487/93 van Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Blokkering van kredieten voor de restauratie van de oude stadswallen van Rhodos ...	9
94/C 310/18	E-1493/93 van Paul Staes aan de Commissie Betreft: Omzetting Europese richtlijn in intern recht — start inbreukprocedure door Commissie	10
94/C 310/19	E-1503/93 van Anthony Simpson aan de Commissie Betreft: Plichten van de Commissie	10
94/C 310/20	E-1597/93 van Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Crisis in de kiwi-sector — noodzaak van een communautaire regeling	11
94/C 310/21	E-1606/93 van Alexander Langer aan de Commissie Betreft: Milieuschade op de Olympus (Griekenland) met communautaire financiering	12
94/C 310/22	E-1732/93 van Gepa Maibaum aan de Commissie Betreft: Activiteiten van de Gemeenschap met het oog op het onderwijs in Midden- en Oost-Europa, in het bijzonder de Nieuwe Onafhankelijke Staten (NOS)	12
94/C 310/23	E-1905/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: „Besteding” van gelden voor technische bijstand uit het pakket Delors I in de zuidelijke Egeïsche Zee	13
94/C 310/24	E-1907/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vervoer per spoor in Griekenland	14
94/C 310/25	E-1910/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Auteursrechten en participatie van de belanghebbenden	14
94/C 310/26	E-2026/93 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Oneerlijke mededinging in de chemische sector	15
94/C 310/27	E-2028/93 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Oneerlijke mededinging in de staalsector	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 310/28	E-2029/93 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Oneerlijke mededinging in de textielsector	16
94/C 310/29	E-2030/93 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Toegang van de landen van Midden- en Oost-Europa tot de communautaire markten	16
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2026/93, E-2028/93, E-2029/93 en E-2030/93	16
94/C 310/30	E-2067/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aankoop van grond en ondernemingen in Thracië door Turken via Duitsland	17
94/C 310/31	E-2076/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van Griekenland van de openbare inschrijvingen voor voedselhulp	17
94/C 310/32	E-2125/93 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Groenboek over het stadsmilieu	18
94/C 310/33	E-2147/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Ontdekking van de aanwezigheid van een voor landbouwprodukten zeer destructieve bacterie in een scheepslading Egyptische aardappelen	18
94/C 310/34	E-2177/93 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Door Spanje aangegeven redenen voor het niet naleven van de richtlijn betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie	19
94/C 310/35	E-2214/93 van Anthony Wilson aan de Commissie Betreft: Het Cepad-project op de Filipijnen	19
94/C 310/36	E-2246/93 van Pol Marck aan de Commissie Betreft: Budgettaire situatie van UNRWA	20
94/C 310/37	E-2256/93 van Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: DOC-predikaat voor de Mozzarella di Bufala uit Campanië	21
94/C 310/38	E-2284/93 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Importbeperking van jute	22
94/C 310/39	E-2285/93 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Jute als verpakkingsmateriaal	22
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2284/93 en E-2285/93	22
94/C 310/40	E-2316/93 van Hedwig Keppelhoff-Wiechert aan de Commissie Betreft: EG-verblijfsvergunning	23
94/C 310/41	E-2366/93 van Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Bouw van een polyfunctioneel centrum in de plaats San Feliciano di Magione (regio Umbrië, Italië) in strijd met de GMP-criteria van de regio Umbrië	23
94/C 310/42	E-2367/93 van Bruno Boissière aan de Commissie Betreft: Vernietiging van een biologisch gezien waardevol gebied (Nice)	24
94/C 310/43	E-2416/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Beroepsopleiding van werknemers aangaande milieuthema's	25

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
94/C 310/44	E-2467/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aanwijzing van speciale beschermingszones in Griekenland overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand	25
94/C 310/45	E-2475/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De erkenning van producentenorganisaties voor visserijproducten	26
94/C 310/46	E-767/93 van Tom Spencer aan de Commissie Betreft: Betaling van in het kader van het EOF geleverde/verleende goederen en diensten	26
94/C 310/47	E-2478/93 van Tom Spencer aan de Commissie Betreft: Vertragingen bij de betaling van in het kader van het EOF geleverde goederen, resp. verleende diensten	26
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-767/93 en E-2478/93	26
94/C 310/48	E-2494/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De bananenmarkt	27
94/C 310/49	E-2504/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Ontdekking en exploitatie van de fossiele resten van ruim 15 miljoen jaar oude bomen in het noorden van Evvia	27
94/C 310/50	E-2515/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De communautaire visconservenindustrie	28
94/C 310/51	E-2531/93 van Michel Debatisse aan de Commissie Betreft: Shift-netwerk	28
94/C 310/52	E-2535/93 van José Lafuente López aan de Commissie Betreft: Bezinning van de Gemeenschap over de toekomst van de welvaartstaat	29
94/C 310/53	E-2570/93 van Christos Papoutsis aan de Commissie Betreft: Schending van communautaire voorschriften	30
94/C 310/54	E-2596/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Subsidiering van golfterreinen en garages in Griekenland	30
94/C 310/55	E-2597/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Kredieten uit de communautaire bestekken voor de Griekse havens	30
94/C 310/56	E-2640/93 van Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Registratie kredietverlening aan consumenten	31
94/C 310/57	E-2686/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vereenvoudiging van de administratie van kleine en middelgrote ondernemingen	31
94/C 310/58	E-2695/93 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Betalingen uit het ESF aan de Britse Regering voor in de jaren 1991, 1992 en 1993 door Scottish Enterprise uitgevoerde projecten	32
94/C 310/59	E-2697/93 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: 1993 — Internationaal Jaar van de inheemse volkeren	32
94/C 310/60	E-2704/93 van Ben Visser aan de Commissie Betreft: Prijzen dieselbrandstof en vignetten	33
94/C 310/61	E-2715/93 van Marie Isler Béguin aan de Commissie Betreft: Personeelsbeleid van de Commissie	34

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 310/62	E-2756/93 van Paul Staes aan de Commissie Betreft: Personeelsbeleid van de Commissie	34
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2715/93 en E-2756/93	35
94/C 310/63	E-2736/93 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Commissie Betreft: Misbruik van oplosmiddelen	35
94/C 310/64	E-2752/93 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Pensioenrechten voor verzorgers	36
94/C 310/65	E-2757/93 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Verslag over de EMU	36
94/C 310/66	E-2786/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Verslag over wegwijzers en verkeersborden op snelwegen	37
94/C 310/67	E-2797/93 van Karel Dillen aan de Commissie Betreft: Zuivelbudget EG-begroting 1994	37
94/C 310/68	E-2802/93 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Urgente maatregelen voor de redding van de Baai van Kalloni	38
94/C 310/69	E-2804/93 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Bijdrage van de Commissie aan het Internationale Congres over de Spaanse taal	38
94/C 310/70	E-2827/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Diefstal en bescherming van het Europees cultureel erfgoed	39
94/C 310/71	E-2835/93 van Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Nationaal Park Cilento — afbakening en indeling — mogelijke benadeling van akkerbouwers, veehouders, herders, agrotourisme en ambachtelijke bedrijven	40
94/C 310/72	E-2867/93 van John Iversen aan de Commissie Betreft: Verkoop van oud vlees uit overschotten van de Gemeenschap	41
94/C 310/73	E-2870/93 van Iñigo Mendez de Vigo aan de Commissie Betreft: Verlenging van het referentieprijzen- en exportseizoen van het Koninkrijk Marokko inzake tomaten	41
94/C 310/74	E-2873/93 van Laura González Álvarez, Antoni Gutiérrez Díaz, Alonso Puerta en Teresa Domingo Segarra aan de Commissie Betreft: EFRO-projecten in Cantabrië	42
94/C 310/75	E-2876/93 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Openbare bedrijven in de industriële sector	42
94/C 310/76	E-2886/93 van Enrico Falqui aan de Commissie Betreft: Naleving van de richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwembad door Italië	43
94/C 310/77	E-2916/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieu van de Arachthos-rivier	43
94/C 310/78	E-2933/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Internationale verdragen en het subsidiariteitsbeginsel	43

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 310/79	E-2944/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Herziening van het akkoord Gemeenschap-Verenigde Staten over verlaging van de landbouwsubsidies	44
94/C 310/80	E-2965/93 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Kinderarbeid in Portugal	44
94/C 310/81	E-2966/93 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: BTW-inning	45
94/C 310/82	E-2972/93 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Illegale handel in rinoceroshoorns	45
94/C 310/83	E-2974/93 van Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Problemen door onderbreking van subsidie voor wijn	45
94/C 310/84	E-2979/93 van Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Europees Jaar van de ouderen en de solidariteit tussen generaties	46
94/C 310/85	E-2995/93 van Herman Verbeek en Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf aan de Commissie Betreft: Biologische landbouwproductie: verordening over biologische veeteelt	46
94/C 310/86	E-2996/93 van James Elles, Otto von Habsburg, Fernand Herman en Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Betrekkingen van de Gemeenschap met Oost-Europa en het GOS	47
94/C 310/87	E-3044/93 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Werkprogramma 1993—1994 van de Commissie	48
94/C 310/88	E-3077/93 van Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: Plan voor de bouw van een nieuwe gevangenis te Fazakerley, Liverpool	48
94/C 310/89	E-3110/93 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Financiële ondersteuning van de Catalaanse textielsector in het kader van het communautaire Retex-programma	49
94/C 310/90	E-3138/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gebruik van de gelden van het Speciaal Ontwikkelingsprogramma van het plaatselijk zelfbestuur in Griekenland	49
94/C 310/91	E-3202/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Landbouwprijzen en consumenten	50
94/C 310/92	E-3212/93 van Ib Christensen aan de Commissie Betreft: Ontheffing van kapitaaleisen die aan financiële instellingen worden gesteld	50
94/C 310/93	E-3241/93 van Marc Galle aan de Commissie Betreft: Financiële steun naar aanleiding van het Gaza/Jericho-akkoord	51
94/C 310/94	E-3397/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Ontslagen in de Duitse automobiellindustrie	52
94/C 310/95	E-3423/93 van Ferruccio Pisoni, Franco Borgo, Mauro Chiabrande, Agostino Mantovani en Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Verspreiding van de druiverot	52

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 310/96	E-3461/93 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Dumping van Noorse zalm	53
94/C 310/97	E-3512/93 van Alexander Langer aan de Commissie Betreft: Initiatieven om bisschop Dom Pedro Casaldaliga te beschermen	53
94/C 310/98	E-3707/93 van José Gil-Robles Gil-Delgado aan de Commissie Betreft: Programma voor taalcursussen in de Staten van de „Ontwikkelingsgemeenschap voor Zuidelijk Afrika” (SADC)	54
94/C 310/99	E-3727/93 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Brandstof voor kerncentrales — Edlow Group	55
94/C 310/100	E-3735/93 van Gérard Onesta aan de Commissie Betreft: Medeverantwoordelijkheid van de Commissie inzake cofinancieringen door de Gemeenschap	55
94/C 310/101	E-3789/93 van Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Toewijzing begrotingslijn B 5-101 voor consumentenbescherming in 1993	55
94/C 310/102	E-3797/93 van Robert Delorozoy aan de Commissie Betreft: Sanering van de communautaire begroting	56
94/C 310/103	E-3808/93 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Reorganisatie DG V	56
94/C 310/104	E-13/94 van Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Akkoord tussen France Télécom en Deutsche Bundespost Telekom	57
94/C 310/105	E-42/94 van Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Deelneming EVA-landen aan EG-onderwijsprogramma's	57
94/C 310/106	E-288/94 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Kappersopleiding in België en Frankrijk	58
94/C 310/107	E-373/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Strategie inzake het geïntegreerd beleid voor de kustgebieden in Europa	59
94/C 310/108	E-395/94 van Maxime Verhagen, Jean Penders en James Janssen van Raay aan de Commissie Betreft: Zuid-Afrika	59
94/C 310/109	E-521/94 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Opstellen van een richtlijn waardoor het verplicht wordt maatregelen te nemen voor de voorlichting over, de controle op en het onderzoek naar aids, alsmede voor het organiseren van aids-bestrijdingsprogramma's	60
94/C 310/110	E-573/94 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende het witwassen van geld	61
94/C 310/111	E-729/94 van Georgios Anastassopoulos aan de Commissie Betreft: Verdeling leidinggevende functies over de nationaliteiten	61
94/C 310/112	E-782/94 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Voorlichting en veiligheidscontrole voor de consument	61

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-76/93

van Gordon Adam (PSE)

aan de Commissie

(9 februari 1993)

(94/C 310/01)

Betreft: Verplicht percentage energiewinning uit niet-fossiele bron

De voor 1998 vastgestelde uiterste termijn voor de naleving van de Non-Fossil Fuel Obligation (NFFO) vormt een ernstige belemmering voor de ontwikkeling in het Verenigd Koninkrijk van op hernieuwbare energie gebaseerde gecombineerde productie van warmte en elektriciteit (CHP). De Regering van het Verenigd Koninkrijk en de Commissie zijn al twee jaar lang aan het onderhandelen over uitbreiding van het percentage hernieuwbare energie in het kader van de NFFO.

Kan de Commissie zeggen hoever deze gesprekken gevorderd zijn en wat zij zelf denkt over de uitbreiding van overeenkomsten inzake steun voor hernieuwbare energie, met inbegrip van op hernieuwbare energie gebaseerde CHP-productie?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(10 december 1993)

In maart 1990 beperkte de Commissie bij haar goedkeuring van steunregelingen in verband met de privatisering van de elektriciteitsvoorzieningsindustrie in het Verenigd Koninkrijk haar goedkeuring van de Fossil Fuel Levy (FFL) en de Non-Fossil Fuel Obligation (NFFO) tot de periode tot 1998, omdat de regelingen voornamelijk gericht waren op de ondersteuning van kernenergie.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft de Commissie voor de eerste maal in november 1991 benaderd om de tijdslimiet voor hernieuwbare energiebronnen, 1998, op te heffen.

In juni 1993 deed de Regering van het Verenigd Koninkrijk formele voorstellen tot voortzetting van de FFL en de NFFO voor hernieuwbare energiebronnen na 1998 en de Commissie heeft deze verlenging thans goedgekeurd. Dienovereenkomstig zal het Verenigd Koninkrijk nogmaals 900 MW capaciteit aan hernieuwbare energiebronnen in Engeland en Wales financieren naast de 300 MW die reeds in aanbouw is. De Commissie heeft onlangs ook nieuwe regelingen voor hernieuwbare energiebronnen in Schotland en Noord-Ierland goedgekeurd, waarbij nogmaals 300 MW is betrokken.

Volgens de nieuwe regelingen zullen gecombineerde warmte- en waterkrachtprojecten op basis van hernieuwbare energiebronnen in aanmerking kunnen komen voor steun.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-132/93

van Gijs de Vries (ELDR)

aan de Commissie

(15 februari 1993)

(94/C 310/02)

Betreft: Werking van de Europese Akte

1. In welke gevallen (periode: sinds inwerkingtreding Europese Akte tot 1 januari 1993) heeft de Commissie haar voorstel ingetrokken na de eerste lezing door de Raad of de tweede lezing van het Europees Parlement?
2. In welke gevallen heeft de Raad amendementen van het Parlement die door de Commissie niet werden overgenomen, met eenparigheid aangenomen (artikel 149, lid 2, onder d))?
3. In welke gevallen heeft de Raad het door de Commissie opnieuw behandelde voorstel met eenparigheid gewijzigd (artikel 149, lid 2, onder e))?

4. In welke gevallen is een Commissievoorstel niet aangenomen omdat de Raad niet tijdig zijn tweede lezing afsloot (artikel 149, lid 2, onder g))?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(30 maart 1994)

1. In geen enkel geval.

2 en 3. Bij gebrek aan officiële gegevens over de stemmingen in de Raad tijdens de bedoelde periode (aangezien de Raad pas in december 1993 de wijziging in zijn reglement van de orde heeft goedgekeurd waarbij in de bekendmaking van deze gegevens wordt voorzien), kan de Commissie niet precies zeggen hoeveel dergelijke gevallen zich hebben voorgedaan.

4. Artikel 149, lid 2, onder f), van het EG-Verdrag was in twee gevallen van toepassing:

- het voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt ⁽¹⁾;
- het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de bescherming van werknemers tegen risico's van blootstelling aan benzeen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(90) 381.

⁽²⁾ Doc. COM(85) 788.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-187/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie**

(17 februari 1993)

(94/C 310/03)

Betreft: De aanbevelingen van de EEG inzake de banken

Tot op heden weigeren de banken twee aanbevelingen van de EEG toe te passen die betrekking hebben op de doorzichtigheid en de systemen van betalingen; zij geven er de voorkeur aan hun eigen gedragsregels te blijven volgen. Vindt de Commissie het niet zinvol de aanbevelingen om te zetten in bindende richtlijnen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(21 december 1993)

De vraag van het geachte Parlementslid betreft ongetwijfeld in de eerste plaats Aanbeveling 90/109/EEG ⁽¹⁾ inzake de

transparantie van de bankvoorwaarden die van toepassing zijn op grensoverschrijdende financiële transacties. In maart 1992 hebben de Europese verenigingen van het kredietwezen, in nauwe samenwerking met de Commissie in haar raadgevende groepen, „richtsnoeren” opgesteld voor de aan de cliëntèle te verstrekken informatie over deze betalingsdiensten.

Een studie die de Commissie in 1993 heeft doen verrichten en waarvan de eerste resultaten op 29 juli 1993 ⁽²⁾ bekend werden gemaakt, doet uitkomen dat de vooruitgang ten aanzien van de doorzichtigheid, ondanks de door het bankwezen aanvaarde maatregelen van zelfdiscipline, te langzaam is.

De Commissie is voornemens het advies in te winnen van twee raadgevende werkgroepen voor de betalingssystemen die bestaan uit vertegenwoordigers van de centrale banken, de handelsbanken, de consumenten, de handel en het MKB, alvorens een besluit te nemen over de te treffen maatregelen.

Het geachte Parlementslid lijkt tevens te verwijzen naar Aanbeveling 87/598/EEG ⁽³⁾ met betrekking tot een gedragscode inzake het elektronische betalingsverkeer. De Commissie heeft in 1992 en in het eerste halfjaar van 1993 onderhandeld met het bankwezen en de handel om te komen tot een uniforme, voor beide sectoren geldende code. Deze onderhandelingen hebben tot doel het toepassingsgebied van de genoemde aanbeveling te verruimen en de inhoud ervan nader te omschrijven. Aldus zou de gedragscode van toepassing moeten zijn op elke betaling die met een betaalkaart wordt verricht en zulks ongeacht de hoedanigheid van de emittent van het betaalmiddel „kaart”.

De Commissie hoopt deze onderhandelingen vóór het eind van het jaar te kunnen afsluiten.

Ingevolge een derde Aanbeveling 88/590/EEG ⁽⁴⁾ inzake de betrekkingen tussen de kaarthouder en de verstrekker van de kaart bestaan reeds geruime tijd parallelle gedragscodes voor de banken en de handel.

⁽¹⁾ PB nr. L 67 van 15.3. 1990.

⁽²⁾ IR(93) 670.

⁽³⁾ PB nr. L 365 van 24. 12. 1987.

⁽⁴⁾ PB nr. L 317 van 24. 11. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-245/93

van Freddy Blak (PSE)

aan de Commissie

(23 februari 1993)

(94/C 310/04)

Betreft: Prioriteit sport versus olifolie

Hoewel sport en cultuur natuurlijk niet tot de belangrijkste terreinen van de samenwerking binnen de Gemeenschap behoren, verwondert het mij toch dat aan het terrein sport zo'n geringe prioriteit wordt toegekend als thans het geval is.

Als een illustratie van het feit in welke geringe mate de sport meedeelt in de EG-steun hoorde ik onlangs zeggen dat de totale steun die van EG-wege aan de sport wordt verleend overeenkomt met het bedrag van de exploitatiekosten van het PR-bureau van de Gemeenschap voor olijfolie in Kopenhagen.

Deze vergelijking spreekt stellig voor zich. Tegen deze achtergrond vind ik het belachelijk dat de Gemeenschap er niet meer toe overgaat initiatieven binnen de sport en sportwereld te ondersteunen. De ontmoeting van sportbeoefenaars uit verschillende landen bevordert immers in hoge mate het begrip tussen de verschillende volkeren.

Vooraf voor gehandicapten is de sportbeoefening een goede manier gebleken om met andere mensen in contact te komen.

Ik stel de Commissie daarom de vraag of zij het werkelijk juist acht dat aan de bevordering van het olijfolieverbruik in Denemarken evenveel steun wordt besteed als aan de sport in de gehele Gemeenschap? En of zij zich niet kan voorstellen aan de sportbeoefening door gehandicapten in ieder geval meer prioriteit te geven? Tenslotte verzoek ik de Commissie mij mede te delen welke EG-initiatieven er op sportgebied in voorbereiding zijn.

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(2^e februari 1994)

Er kan geen vergelijking worden getrokken tussen de reclamecampagne voor olijfolie en de maatregelen ten behoeve van de sport, met name de gehandicaptensport. Genoemde campagne is namelijk een uitvloeisel van een in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid vastgestelde communautaire bevoegdheid. De maatregelen ten behoeve van de sport en de gehandicaptensport vallen echter in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. De weinige door de Commissie op dit gebied ondernomen activiteiten zijn autonome acties waarvoor de budgettaire middelen trouwens zeer beperkt zijn. Desalniettemin spant de Commissie zich in voor de voorbereiding van een programma ten behoeve van de sport, met name via het Europees Sportforum waarin de gouvernementele en niet-gouvernementele vertegenwoordigers van de sport regelmatig vergaderen om, met strikte inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, de te volgen richtsnoeren vast te stellen.

Zo zijn op de laatste vergadering van dit forum, die in november 1993 heeft plaatsgevonden, de resultaten bekendgemaakt van een studie over het effect van de activiteiten van de Gemeenschap op de sport. In dit kader is ook nogmaals de nadruk erop gelegd dat sport voor allen en gehandicapten sport prioritaire acties moeten zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-555/93

van Llewellyn Smith (PSE)

aan de Commissie

(30 maart 1993)

(94/C 310/05)

Betreft: Vertrouwelijkheid van documenten

Welke maatregelen overweegt de Commissie om de vertrouwelijkheid van documenten die over en weer tussen haar en de regeringen van de Lid-Staten circuleren, te vergroten?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(13 december 1993)

De Commissie acht het niet nodig haar huidige beleid inzake de vertrouwelijkheid van documenten die zij van de Lid-Staten ontvangt en vice versa, te wijzigen. De bestaande regels ten aanzien van de geheimhouding en de huidige veiligheidsmaatregelen die van toepassing zijn op vertrouwelijke documenten zijn, samen met andere secundaire regelgeving, zoals die inzake de overdracht van onder statistische geheimhouding vallende gegevens uit de Lid-Staten, voldoende om de nodige vertrouwelijkheid van informatie te garanderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-600/93

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(1 april 1993)

(94/C 310/06)

Betreft: Overheidssteun aan kolen en kernenergie

Is het een beleidsdoelstelling van de Commissie dat de Lid-Staten wordt toegestaan voor 20 % van hun nationale elektriciteitsopwekking overheidssteun te geven?

Het Commissielid Sir Leon Brittan vertelde het Europees Parlement op 16 mei 1990 dat 17 % van de totale vraag naar elektriciteit in het Verenigd Koninkrijk werd gedekt door kernenergie, die overheidssteun ontvangt. Hoe hoog was dit percentage in 1992?

Is het waar dat de Commissie overweegt de Britse Regering toe te staan overheidssteun te geven aan de kolensector? Om welk percentage van de totale vraag naar elektriciteitsopwekking door middel van door de overheid gesubsidieerde steenkool gaat het hierbij?

Betreft dit geen grote verandering, doordat de Britse Regering wordt toegestaan ook aan de kolensector overheidssteun te geven, waardoor de doelstelling overheids-

steun aan de elektriciteitsopwekking te beperken tot 20 %, niet meer wordt gehaald?

Kan de Commissie een overzicht geven van de overheidssteun aan de nationale elektriciteitsopwekking door middel van kolen en kernenergie in de twaalf Lid-Staten? Zo dit overzicht momenteel niet beschikbaar is, is de Commissie dan bereid dit overzicht binnen drie maanden aan het Europees Parlement voor te leggen?

Is de Commissie bereid de beweringen van de Britse afdeling van Greenpeace te onderzoeken als zou een groot deel van de overheidssteun in het Verenigd Koninkrijk afkomstig van de kernenergieheffing (1 265 miljoen pond sterling in 1991/1992) worden gebruikt voor de bouw van twee nieuwe kerncentrales waaronder Sizewell B (518 miljoen pond sterling „activa in aanbouw” volgens de rekeningen van Nuclear Electric 1991—1992, blz. 47) in plaats van uitsluitend voor de huidige productiecapaciteit, zoals met de Europese Commissie was overeengekomen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(7 februari 1994)**

Het geachte Parlementslid zij allereerst verwezen naar het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-352/93 van mevrouw Garcia Arias tijdens de plenaire bijeenkomst van het Parlement in april 1993, ten tweede naar paragraaf 7.1 van de inleiding op het oorspronkelijke voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit ⁽¹⁾ en ten derde naar paragraaf 3.1 van het tweede voortgangsverslag over de interne energiemarkt ⁽²⁾. Opgemerkt zij dat de Commissie in geval van steun voor de opwekking van energie uit hernieuwbare bronnen niet de door het geachte Parlementslid genoemde limiet hanteert.

De Commissie heeft begrepen dat het aandeel in de elektriciteitsmarkt in Engeland en Wales van Nuclear Electric in 1992 gestegen is tot ruim 20 %. De Commissie werd echter in maart 1993 in kennis gesteld van het voornemen van de Britse autoriteiten Nuclear Electric opdracht te geven bepaalde afnameovereenkomsten met twee regionale elektriciteitsbedrijven te ontbinden.

In maart 1993 werd de Commissie tevens op de hoogte gesteld van het mogelijke voornemen van de Britse autoriteiten gedurende een strikt beperkte periode subsidie te verlenen voor de afname van bepaalde aanvullende hoeveelheden steenkool voor de opwekking van elektriciteit. Dergelijke subsidies zouden de basisovereenkomsten met National Power en PowerGen niet negatief beïnvloeden. Aangezien de Britse autoriteiten bij de Commissie geen aanmelding van staatssteun hebben ingediend, gaat de Commissie ervan uit dat de elektriciteitsbedrijven tot op heden nog niet zijn overgegaan tot de aanvullende afname van steenkool. De Commissie is derhalve momenteel niet in staat een beoordeling te geven van het effect van dergelijke afnames van steenkool op de mededinging.

Voordat de Commissie steunregelingen voor de steenkoolindustrie kan goedkeuren dienen deze overeenkomstig de communautaire regeling voor steunmaatregelen van de Staten ten behoeve van de kolenindustrie bij haar te worden

aangemeld. Eind 1993 was overeenkomstig de oude regeling, Beschikking nr. 2064/86/EGKS, nog geen aanmelding ontvangen. Indien op een later tijdstip steunmaatregelen worden aangemeld, zal de Commissie haar oordeel baseren op de criteria van de nieuwe communautaire regeling, Beschikking nr. 3632/93/EGKS ⁽³⁾, die met ingang van januari 1994 Beschikking nr. 2064/86/EGKS vervangt. Overeenkomsten tussen steenkoolmijnen en elektriciteitsbedrijven voor de aanvullende afname van steenkool zullen worden getoetst aan artikel 85 van het EG-Verdrag teneinde te bepalen welke invloed hiervan uitgaat op de mededinging en de handel in de elektriciteitssector, zoals in de zaak *Jahrhundertvertrag* ⁽⁴⁾.

De Commissie oefent controle uit op staatssteun voor de aanwending van steenkool voor de opwekking van elektriciteit uit hoofde van de communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de Staten ten behoeve van de kolenindustrie (nu Beschikking nr. 3632/93/EGKS). Tevens onderzoekt zij gevallen van steunverlening voor de opwekking van kernenergie die bij haar worden aangemeld of waarvan zij door middel van een klacht in kennis wordt gesteld. Afgezien van de reeds door haar behandelde zaken zijn haar geen gevallen bekend van steunverlening voor elektriciteitsopwekking onder gebruikmaking van steenkool of voor kernenergie in de Gemeenschap.

De Commissie onderzoekt momenteel een klacht over vermeend misbruik van de „Fossil Fuel Levy”. Zij verwacht in deze zaak begin 1994 een beslissing te kunnen nemen.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 548 def. — SYN 384-385.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 261 def.

⁽³⁾ PB nr. L 329 van 30. 12. 1993.

⁽⁴⁾ PB nr. L 50 van 2. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-616/93

van Víctor Arbeloa Muru (PSE)

aan de Commissie

(1 april 1993)

(94/C 310/07)

Betreft: Onderzoek naar de mensenrechtenschendingen in Palestina

Kan de Commissie de resultaten mededelen, en wanneer, van het onderzoek dat uit begrotingspost A-3030 is gefinancierd naar de berichten over de mensenrechtenschendingen in de door Israël bezette gebieden?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(14 december 1993)

Er is geen enkel project dat gefinancierd wordt uit de begrotingspost A-3030 dat betrekking heeft op de door het geachte Parlementslid genoemde analyse.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-855/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(26 april 1993)**(94/C 310/08)*

Betreft: Invoering van een expliciete clausule betreffende belastingvrijstelling voor werknemers met kroostrijke gezinnen

In mei 1992 werd in Griekenland een wet uitgevaardigd over de belasting op de vergoedingen die ontslagen werknemers van hun vroegere werkgever ontvangen. Krachtens artikel 5, lid 6, van Wet nr. 2065/92 is de staat een belasting van 36 % op de vergoedingen die ontslagen werknemers ontvangen, ongeacht of zij één, twee, vijf of tien kinderen hebben. Deze heffing is voor iedereen dezelfde. Kan de Commissie op grond van het Europees Sociaal Handvest zoals goedgekeurd op de Top van Straatsburg deze kwestie onder de aandacht van de Griekse overheid brengen en erop aandringen dat een expliciete clausule voorziet in belastingvrijstelling voor ontslagen werknemers met kroostrijke gezinnen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(4 mei 1994)

Er bestaat geen communautaire bevoegdheid op het gebied van het gezinsbeleid. De Commissie kan dus niet bij de Griekse autoriteiten interveniëren betreffende de fiscale heffing op ontslagvergoedingen die de gezinshoofden van kinderrijke gezinnen ontvangen.

Niettemin volgt de Commissie, in de Europese Waarnemingspost voor nationaal gezinsbeleid, de tendensen en ontwikkelingen in het gezinsbeleid in de Lid-Staten, met name de familiale dimensie van het belastingstelsel.

Een verslag van de Waarnemingspost voor de periode 1991—1992 wordt rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde, alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-987/93

**van Joan Colom i Naval (PSE), Concepció Ferrer (PPE),
Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR), Antoni Gutiérrez
Díaz (GUE) en Mateo Sierra-Bardají (PSE)**

aan de Commissie*(3 mei 1993)**(94/C 310/09)*

Betreft: Ernstige situatie op de communautaire hazelnootmarkt

De communautaire hazelnootindustrie verkeert in een moeilijke situatie als gevolg van de groeiende invoer vanuit derde landen (96 % van deze invoer is afkomstig uit

Turkije), waarvan de invoerprijs in de Gemeenschap tussen 1987 en 1990 met 35 % is gezakt.

Kan de Commissie met het oog hierop mededelen of de hazelnootcontingenten die Turkije of andere derde landen zijn toegekend tot op heden zijn geërbiedigd?

Hoe denkt de Commissie over de recente maatregelen van de Turkse Regering waarbij de exporttarieven voor hazelnoot aanzienlijk werden verlaagd?

Welke stappen denkt de Commissie te nemen met het oog op de ernstige problemen van de communautaire producenten, wier huidige verkoopprijzen momenteel absoluut niet lonend zijn, en wat denkt zij te doen aan de forse daling van de intracommunautaire handel in hazelnoot in de afgelopen jaren?

Is de Commissie niet van oordeel dat het moment is aangebroken om in het kader van het communautaire preferentiebeginsel de noodzakelijke maatregelen te treffen om de communautaire hazelnootproductie op een zeker peil te houden?

Is de Commissie voornemens over te gaan tot de instelling van een specifieke GMO voor droogvruchten?

Overweegt de Commissie verlening van rechtstreekse steun aan hazelnootproducenten die verder gaat dan het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 1035/72 ⁽¹⁾ om te voorkomen dat deze verdwijnen met alle ernstige sociaal-economische en milieutechnische consequenties vanden in gebieden waar de hazelnootproductie van fundamenteel belang is voor de bevolking?

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(20 december 1993)

1. Hazelnooten uit Turkije mogen vrij van rechten in de Gemeenschap worden ingevoerd in het kader van een tariefcontingent van 25 000 ton. Hieraan wordt zorgvuldig de hand gehouden. Boven deze hoeveelheid geldt bij invoer een recht van 4 %.

2. De verlaging van de uitvoerrechten waartoe de Turkse Regering heeft besloten, is in overeenstemming met het associatieverdrag dat de Gemeenschap met dit land heeft gesloten.

3. De Commissie is op de hoogte van de problemen waarmee de sector hazelnooten in Europa wordt geconfronteerd. Daarom is de gemeenschappelijke marktordening in de sector groenten en fruit aangevuld met een pakket maatregelen voor dopvruchten en sint-jansbrood die voor een deel door de Gemeenschap worden gefinancierd en die erop gericht zijn de voorwaarden op het gebied van productie en afzet te verbeteren. Deze maatregelen kunnen het volgende behelzen:

- rooijing van bomen, gevolgd door heraanplant en/of omschakeling op andere variëteiten,
- verbetering van teelttechnieken,

- technische bijstand bij teelt en afzet,
- aankoop en installatie van apparatuur voor behandeling en verpakking voor de verkoop.

4. Gezien de relatief sterke prijsdaling die zich dit verkoopseizoen voordoet, staat de Commissie in contact met de Turkse autoriteiten om de situatie te bestuderen en eventueel maatregelen te nemen voor het komende verkoopseizoen.

5. Dopvruchten vallen onder Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit en onder Verordening (EEG) nr. 426/86 van de Raad ⁽¹⁾ inzake verwerkte produkten.

⁽¹⁾ PB nr. L 49 van 27. 2. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1058/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(6 mei 1993)

(94/C 310/10)

Betreft: Vertegenwoordiging van plattelandsorganisaties in het centrale comité en de regionale comités die uit hoofde van de communautaire bestekken zijn ingesteld

Eén van de kenmerken van het platteland in de Gemeenschap is de diversiteit binnen de regio's. Een regio die betere landbouwstructuren heeft, tewerkstellingsmogelijkheden buiten de landbouwsector biedt of aan een groot stedelijk gebied grenst, heeft met andere problemen te kampen en vergt andere acties dan bijvoorbeeld een berggebied of een „minder begunstigde” regio. Deze regionale diversiteit impliceert dat het partnerschap tussen de plattelandsorganisaties niet alleen op nationaal, maar ook op plaatselijk niveau noodzakelijk is.

Zal de Commissie in het licht hiervan instemmen met de vertegenwoordiging van plattelandsorganisaties in het centrale comité en de regionale comités die uit hoofde van de communautaire bestekken zijn ingesteld?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(7 februari 1994)

De samenstelling van de toezichtcomités voor de uitvoering van het nieuwe CB voor Griekenland zal met de Lid-Staat in het kader van het partnerschap worden besproken op basis van voorstellen in het Griekse regionale ontwikkelingsplan.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid er voorts op dat het systeem voor beheer en toezicht in het kader van het programma Leader — het programma bij uitstek voor het platteland — reeds partnerschap op plaatselijk niveau garandeert. De Commissie heeft veel ervaring kunnen opdoen in de huidige fase van dit programma, en zij is vast van plan de verdere communautaire initiatieven voor plattelandsontwikkeling op dezelfde manier aan te pakken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1124/93

van Barry Desmond (PSE)

aan de Commissie

(29 april 1993)

(94/C 310/11)

Betreft: Recht van psychologen om in de Gemeenschap hun praktijk uit te oefenen

1. Acht de Commissie het niet betreurenswaardig dat zij niet over voldoende inlichtingen beschikt of de diensten van psychologen worden vergoed door de nationale sociale-verzekeringssystemen of krachtens de thans geldende regelingen op dit stuk?

Blijkbaar heeft de Commissie slechts marginale aandacht besteed aan dit onderwerp of wordt zij door de Lid-Staten belemmerd wetgeving voor te stellen op dit belangrijke beleidsgebied.

2. Is de Commissie niet tot de conclusie gekomen dat door de wederzijdse erkenning van diploma's op het gebied van de psychologie over te laten aan de Lid-Staten, dit een gemakkelijke weg is om de eigen burgers te beschermen tegen de mededinging van personen uit andere Lid-Staten, hetgeen in strijd is met de geest van de doelstellingen van de Europese Gemeenschap?

3. Momenteel wordt het psychologen uit een Lid-Staat kennelijk onmogelijk gemaakt om in een andere Lid-Staat hun praktijk uit te oefenen. De weigering van de Commissie een wetgeving voor te stellen op dit gebied en het vacuüm in het beleid van de Gemeenschap op te vullen betekenen een vertraging op de weg naar een grote binnenmarkt. Is de Commissie ook niet van mening dat het bereiken van harmonisatie of wederzijdse erkenning van toestemming tot het uitoefenen van psychotherapeutische praktijken tussen de Lid-Staten een grote stap voorwaarts zou betekenen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(2 december 1993)

1. De Gemeenschap beschikt niet over bevoegdheden op grond waarvan zij kan vaststellen welke uitkeringen ten laste komen van nationale sociale-zekerheidsstelsels. De Commissie streeft naar de bevordering van de uitwisseling van inlichtingen tussen de Lid-Staten op het gebied van de sociale bescherming, doch zij is niet in staat om inlichtingen

in te winnen over alle aspecten van het nationale sociale-zekerheidsbeleid.

2. De Commissie herinnert eraan dat, wat de onderlinge erkenning van diploma's door de Lid-Staten betreft, reeds maatregelen op communautair gebied zijn genomen met het doel de nationale wettelijke regelingen dienaangaande nader tot elkaar te brengen. Deze bepalingen kunnen worden gehanteerd om de vrijheid van vestiging van psychologen te vergemakkelijken.

De Lid-Staten behouden hun vrijheid op onderwijsgebied alsmede de mogelijkheid om de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van het beroep van psycholoog en het voeren van de beroepstitel vast te stellen. Niettemin erkennen zij krachtens de richtlijnen van de Raad op grond van artikel 57 van het EEG-Verdrag, onderling en voor professionele doeleinden, de op hun grondgebied afgegeven diploma's.

In deze moet ernaar worden gezien, of de betrokken activiteit wordt uitgeoefend door een arts of een niet-arts. Als het om een arts gaat (psychotherapeut), worden de erkenning van de diploma's en de coördinatie van de opleidingen gewaarborgd door de Richtlijnen „artsen” 75/362/EEG en 75/363/EEG, zoals gewijzigd ⁽¹⁾. Het diploma wordt erkend voor zover het is afgegeven in overeenstemming met de in de tekst van deze richtlijnen geharmoniseerde opleidingsvoorwaarden. De wederzijdse erkenning van deze diploma's geldt niet alleen om toegang te verlenen tot de werkzaamheden van arts, doch eveneens voor de uitoefening in het kader van de sociale zekerheid.

Indien het om een psycholoog gaat die geen arts is, verzekert Richtlijn 89/48/EEG ⁽²⁾ betreffende een algemeen stelsel van erkenning van de hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, eveneens de erkenning van de diploma's van deze beroepsbeoefenaren indien de uitoefening van hun werkzaamheden in de Lid-Staat van ontvangst, met name in het kader van de sociale zekerheid, afhankelijk wordt gesteld van bekwaamheidsvereisten. Indien het diploma niet door deze richtlijn wordt bestreken, is Richtlijn 92/51/EEG ⁽³⁾ betreffende een tweede algemeen stelsel, die de bovengenoemde richtlijn aanvult en die door de Lid-Staten vóór 18 juni 1994 in hun recht moet worden omgezet, van toepassing. Deze rechtsinstrumenten maken de onderlinge erkenning van de diploma's ter vergemakkelijking van de uitoefening van het beroep tussen Lid-Staten mogelijk zonder dat de opleidingen worden gecoördineerd.

Voor het overige zijn de Lid-Staten in afwachting van de inwerkingtreding van het tweede algemene stelsel volgens de jurisprudentie van het Hof van Justitie (zaak C-222/86 „Heylens” en zaak C-340/89 „Vlassopoulou”) gehouden, zelfs indien geen enkele richtlijn toepasselijk is, de in de andere Lid-Staten door onderdanen van Gemeenschapslanden verkregen kwalificaties in aanmerking te nemen. De Lid-Staten dienen in feite „te onderzoeken in hoeverre de kennis en de bekwaamheden die blijken uit het door de belanghebbende in zijn land van herkomst behaalde diploma, overeenkomen met die welke door de wettelijke regeling van het gastland worden vereist”. Indien er werkelijk sprake is van equivalentie, moet de erkenning zonder meer geschieden. Daarentegen hebben de nationale

autoriteiten in de gevallen waarin deze overeenkomstigheid slechts gedeeltelijk is, het recht te vereisen dat de betrokkene bewijst dat hij de ontbrekende kennis en bekwaamheden heeft verworven.

3. Het wordt psychologen niet onmogelijk gemaakt in andere Lid-Staten hun beroep uit te oefenen, omdat zij te dien einde gebruik kunnen maken van de in punt 2 omschreven erkenningsregelingen. De wederzijdse erkenning van toelatingen tot de beroepsuitoefening zou zeker een stap vooruit vormen ten overstaan van de onderlinge erkenning van diploma's die door de Richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG mogelijk wordt gemaakt, omdat zij de vestiging en het verrichten van diensten tussen Lid-Staten gemakkelijker zou maken. De indiening van een dergelijk voorstel vergt echter nog overeenstemming in het kader van beroepskringen, alsmede een brede consensus tussen de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

⁽²⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

⁽³⁾ PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1307/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 juni 1993)

(94/C 310/12)

Betreft: Spoorwegovergangen

De meer dan 1 500 onbewaakte spoorwegovergangen in Griekenland zijn mede door de onoplettendheid van de automobilisten als het ware dodelijke valstrikken geworden. De heer Kotsias, voorzitter van de Panhelleense Federatie van Spoorwegen, heeft in verband hiermee onlangs het volgende verklaard:

„De meeste ongevallen gebeuren op gelijkvloerse kruisingen. Dit zou kunnen worden voorkomen door de aanleg van ongelijkvloerse kruisingen. Hiervoor is echter veel geld nodig, dat jammer genoeg niet ter beschikking wordt gesteld.”

Kan de Commissie Griekenland bij de aanleg van de noodzakelijke ongelijkvloerse kruisingen helpen door dit project mede met communautaire middelen te financieren?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(14 december 1993)

De beslissing spoorwegen aan te leggen of daarmee verband houdende publieke werken uit te voeren wordt in de eerste plaats door de Lid-Staten genomen. De Griekse spoorwegorganisatie heeft in het kader van de modernisering van de spoorweginfrastructuur in Griekenland reeds een aanzienlijk aantal spoorbruggen gebouwd met financiële steun van de Gemeenschap. Op grond van Verordening (EEG) nr. 4059/86 van de Raad ⁽¹⁾ zijn op de lijn Athene—Thessaloniki (vakken Inoi—Tihorea en Domokos—Larissa) 49 bruggen gebouwd of in aanleg. De keuze van het technisch concept, namelijk een overweg of brug, is gebaseerd op

technische en sociaal-economische criteria waaronder de veiligheid.

De nieuwe Verordening (EEG) nr. 1738/93 van de Raad ⁽²⁾ betreffende de tenuitvoerlegging van een „actieprogramma op het gebied van de vervoerinfrastructuur met het oog op de verwezenlijking van de geïntegreerde vervoermarkt” maakt het onder meer mogelijk financiële steun te verlenen voor de verbetering van de overlandverbindingen in en met Griekenland. Projecten die betrekking hebben op de verbetering van de spoorweginfrastructuur in Griekenland, komen dan ook in beginsel op grond van deze verordening in aanmerking.

Daarnaast heeft de Griekse Regering op grond van Verordening (EEG) nr. 792/93 van de Raad tot instelling van een cohesie-financieringsinstrument een aantal vervoerprojecten ingediend waarvan de meeste onder meer voorzien in de toekenning van steun voor de bouw van overwegen.

(¹) PB nr. L 378 van 31. 12. 1986.

(²) PB nr. L 161 van 2. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1355/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(4 juni 1993)

(94/C 310/13)

Betreft: Resultaten van de bezoeken van de heer Van den Broek en van de EG-trojka aan Israël en enkele Arabische landen

Kan de Commissie laten weten wat de resultaten zijn voor de „vredesonderhandelingen” tussen Israëliërs en Arabieren van de bezoeken die de heer Van den Broek, lid van de Commissie, en de zogeheten EG-trojka, onder leiding van de heer Pedersen, aan Israël en enkele Arabische landen hebben gebracht?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(21 december 1993)

Het bezoek van de Trojka aan het Midden-Oosten van 30 maart tot en met 2 april had tot doel de partijen aan te sporen tot actieve deelname aan de negende onderhandelingsronde als onderdeel van het vredesproces en de ononderbroken steun van de Gemeenschap toe te zeggen aan pogingen om tot vrede te komen.

De missie heeft bij alle partijen een zeer reële belangstelling voor het hervatten van de onderhandelingen kunnen vaststellen. Zij heeft kennis genomen van het effect van de deportatie van meer dan 400 Palestijnen op de onderhandelingen en van stappen om dit probleem op te lossen en de gesprekken te hervatten. De missie heeft geconstateerd dat de verschillende partijen de mening waren toegedaan dat de perspectieven op voortzetting van het proces beperkt waren. De steun van de publieke opinie voor het proces was

ondermijnd door de vertragingen en er moest substantiële vooruitgang worden geboekt.

De missie heeft alle partijen aangemoedigd middelen te zoeken om opnieuw achter de onderhandelingsstafel plaats te nemen en maatregelen te nemen om de onderhandelings sfeer te verbeteren. Het verheugt de Commissie dat de onderhandelingen op 27 april zijn hervat en dat zij een nieuwe impuls hebben gekregen door de doorbraak in de besprekingen tussen Israël en de PLO die heeft geleid tot de ondertekening van een beginselverklaring op 13 september 1993.

Het betekende voor de missie een aanmoediging van alle partijen te vernemen dat zij de Gemeenschap een actieve rol wensten te zien spelen in het vredesproces.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1405/93

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(8 juni 1993)

(94/C 310/14)

Betreft: Te hoge belasting op de Pineau de Charentes

De producenten van Pineau de Charentes zijn het slachtoffer van een nationale discriminatie die indruist tegen de communautaire beginselen.

Bij ministerieel arrest van 1 januari 1993 is een nieuwe methode ingevoerd voor de berekening van de accijnzen die een verhoging betekent van de belasting op Pineau met 400 % en ook voor Floc de Gascogne en Macvin du Jura ten opzichte van andere natuurlijke zoete wijnen (Banyuls, Rivesaltes, enz.).

Wat denkt de Commissie te ondernemen om de Franse Regering te bewegen tot een evenwichtige toepassing van de mededingingsregels op dit gebied?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(7 december 1993)

De Commissie is op de hoogte van de situatie die door het geachte Parlementslid naar voren is gebracht. Een afvaardiging van producenten van likeurwijnen heeft namelijk alle argumenten tegen een gunstiger fiscale behandeling van Franse natuurlijke zoete wijnen dan van andere Franse of uit andere Lid-Staten afkomstige likeurwijnen uiteengezet.

De Commissie toetst deze zaak momenteel aan de pertinente communautaire bepalingen volgens de in deze geldende procedures en zal aan deze zaak zeker het nodige gevolg geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-787/93**van Alexandros Alavanos (GUE)****aan de Commissie***(19 april 1993)**(94/C 310/15)*

Betreft: Volstorten van de zee langs de oude boulevard van Thessaloniki

In Thessaloniki, culturele hoofdstad van Europa voor 1997, wordt vaart gezet achter een plan om de zee ter hoogte van de oude boulevard, van de Witte Toren tot de haven, vol te storten om zo een ondergrondse garage te kunnen bouwen en een stuk grond van 20 ha te krijgen dat in de toekomst naar alle waarschijnlijkheid dan zal worden verkaveld en bebouwd.

Voorspeld wordt dat dit project, waar bijna alle instanties in Thessaloniki op tegen zijn en dat haar inwoners heeft geschokt, negatieve gevolgen zal hebben voor het verkeer, het historische gezicht en karakter van de stad, het milieu en de levenskwaliteit; bovendien is er geen milieu-effectrapportage in de zin van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ uitgevoerd, hoewel dit project mede door de Gemeenschap wordt gefinancierd. Anderzijds zijn er alternatieven gesuggereerd waarbij bovenstaande problemen niet optreden en een oplossing voor het verkeersvraagstuk wordt gevonden. Kan de Commissie onmiddellijke maatregelen nemen om genoemde richtlijn te doen toepassen; kan zij in plaats van dit project andere voorstellen onderzoeken en financieren die moderne oplossingen voor het verkeersvraagstuk bieden en tegelijk het historisch uiterlijk en het menselijk karakter van Thessaloniki respecteren?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1442/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(9 juni 1993)**(94/C 310/16)*

Betreft: De oude boulevard van Thessaloniki

Tweeduizend inwoners van Thessaloniki, die de „Unie van de Burgers” hebben opgericht, vinden dat de geplande ophoging van de historische boulevard van Thessaloniki een regelrechte ramp is. Zij beweren dat de ophoging het maritieme karakter en het historisch perspectief van de boulevard zal wijzigen en dat ze zijn versterkingstoren, de Witte Toren, van de zee zal afsnijden.

Zal de Commissie, aangezien deze monumenten zijn opgenomen in de Unesco-lijst van het universeel cultureel erfgoed, de Griekse overheid laten weten dat de historische boulevard van Thessaloniki in zijn huidige staat behouden

moet blijven? Zal de Commissie er de Griekse overheid ook op wijzen dat dit plan, indien het wordt uitgevoerd, ingaat tegen de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten?

Gecombineerd antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie**op de schriftelijke vragen E-787/93 en E-1442/93***(24 februari 1994)*

Een project voor het volstorten van de zee voor een parkeerplaats behoort tot de projecten van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG waarvoor de ter zake bevoegde instanties in de Lid-Staat moeten nagaan of er op grond van artikel 4, lid 2, een milieu-effectbeoordeling noodzakelijk is.

Indien een bevoegde instantie in de Lid-Staat beslist dat er gezien de aard en de kenmerken van het project een beoordeling volgens de in de richtlijn neergelegde procedures vereist is, behoort hiertoe een schets van de voornaamste alternatieven met opgave van de voornaamste motieven voor de keuze van de opdrachtgever. De beoordeling omvat eveneens een beschrijving van de milieuaspecten die door het project zullen worden beïnvloed, waaronder onder meer de effecten op het architectonisch en archeologisch erfgoed.

Uit de verstrekte informatie blijkt niet dat niet aan de richtlijn is voldaan. De Commissie is echter gaarne bereid om alle aanvullende informatie die het geachte Parlementslid in dit geval ter zake dienend acht aan een nader onderzoek te onderwerpen.

Tot dusverre heeft de Commissie nog geen aanvraag van de zijde van de Griekse autoriteiten ontvangen voor cofinanciering van dit project door het Structuurfonds.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1487/93**van Panayotis Roumeliotis (PSE)****aan de Commissie***(14 juni 1993)**(94/C 310/17)*

Betreft: Blokkering van kredieten voor de restauratie van de oude stadswallen van Rhodos

In november vorig jaar besloot het Comité van toezicht op de uitvoering van de geïntegreerde mediterrane programma's voor de eilanden in de Egeïsche Zee een bedrag van 200 miljoen drachme uit te trekken voor de voortzetting van de restauratiewerkzaamheden in het kader van het project „Nederzetting en vestingwerken van de stad Rhodos”.

Nu dreigen de wallen van de middeleeuwse stad Rhodos echter volledig te vervallen, aangezien het Ministerie van Financiën besloten heeft de vereiste kredieten die uit hoofde van de mediterrane programma's waren goedgekeurd te blokkeren.

Kan de Commissie meedelen wat momenteel de stand van zaken is?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(10 december 1993)**

Het project betreffende de oude stad en de vestingmuren van Rhodos is opgenomen in het geïntegreerde mediterrane programma voor de Egeïsche Zee, met een begroting van 6 639 000 ecu. Op 31 maart 1993 was ongeveer 98,5 % van deze middelen opgenomen. Ondanks dit uitgavenpeil zijn de werkzaamheden nog niet beëindigd en het zal heel moeilijk zijn ze dit jaar nog af te maken.

Inmiddels heeft het toezichtcomité van het GMP besloten geen aanvullende kredieten te verstrekken voor werkzaamheden die niet vóór het eind van het jaar kunnen worden beëindigd, en voorrang te geven aan projecten die dan wel kunnen zijn afgewerkt.

Daarom is de begroting van het betrokken project ongewijzigd gebleven.

De Commissie is overigens van mening dat, gelet op de grote bedragen die voor dit project reeds zijn uitgegeven, het onmiddellijke gevaar voor de monumenten zou moeten zijn bezworen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1493/93

**van Paul Staes (V)
aan de Commissie
(14 juni 1993)
(94/C 310/18)**

Betreft: Omzetting Europese richtlijn in intern recht — start inbreukprocedure door Commissie

Als een Lid-Staat een Europese richtlijn niet tijdig omzet in intern recht, wordt er door de Commissie een inbreukprocedure opgestart op basis van artikel 159 van het Verdrag van Rome. De Commissie start deze procedure soms vrij kort na het verstrijken van de omzettingsdatum op, soms pas jaren later. Zo heeft de Commissie de procedure ingezet tegen België omdat Richtlijn 91/157/EEG ⁽¹⁾ van 18 maart 1991 op 18 september 1992 nog niet was omgezet in intern recht. Maar de Richtlijnen 90/219/EEG ⁽²⁾ en 90/220/EEG ⁽³⁾ moesten op 23 oktober 1991 omgezet zijn in intern recht, en ondanks het feit dat ons land hier nog steeds niet mee klaar is, heeft de Commissie toch nog niet de inbreukprocedure opgestart. De criteria die de Commissie hanteert om al of niet de inbreukprocedure volgens artikel 169 op te starten bij het laattijdig omzetten van richtlijnen zijn me dan ook niet helemaal duidelijk.

1. Kan de Commissie mij een overzicht geven van de richtlijnen die niet tijdig door België zijn omgezet en voor welke de Commissie geen inbreukprocedure heeft opgestart? (Graag tevens uiterste datum van omzetting en betrokken overheid of overheden.)
2. Welke criteria hanteert de Commissie om al of niet de procedure volgens artikel 169 op te starten bij laattijdig omzetten van een richtlijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 78 van 26. 3. 1991, blz. 38.

⁽²⁾ PB nr. L 117 van 8. 5. 1990, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 117 van 8. 5. 1990, blz. 15.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(1 december 1993)**

De Commissie verwijst het geachte Parlements lid naar het tiende jaarlijks verslag aan het Europees Parlement over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht ⁽¹⁾ en in het bijzonder naar bijlage 4 ervan (stand van toepassing van de richtlijnen).

In het algemeen leidt de Commissie de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag in vanaf het verstrijken van de termijn van omzetting van de richtlijnen, wanneer de Lid-Staat de nationale uitvoeringsmaatregelen niet binnen de gestelde termijn heeft meegedeeld. Deze beginselen zijn met name gevolgd voor de drie door het geachte Parlements lid vermelde richtlijnen, zoals blijkt uit bijlage 4 bij voornoemd verslag:

- 90/219/EEG en 90/220/EEG: België en het Verenigd Koninkrijk hebben uitvoeringsmaatregelen meegedeeld;
- 91/157/EEG: België heeft geen uitvoeringsmaatregelen meegedeeld. De inbreukprocedure is aan de gang.

⁽¹⁾ PB nr. C 233 van 30. 8. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1503/93

**van Anthony Simpson (PPE)
aan de Commissie
(14 juni 1993)
(94/C 310/19)**

Betreft: Plichten van de Commissie

Op of rond 7 oktober 1992 is een door de kabinetschef van vice-voorzitter Marin ondertekende telex verstuurd naar alle EG-delegatiehoofden in de ACS-landen. Deze telex luidde als volgt:

„Binnen de Politieke Commissie, die op 21 september 1992 in New York tijdens de Algemene Vergadering van de VN bijeen is gekomen, heeft een voorbereidende

gedachtenwisseling plaatsgevonden over de problemen rond de verkiezing in de Veiligheidsraad van bepaalde leden uit de westerse groep.

Bij deze gelegenheid constateerde de Politieke Commissie dat de EG en haar Lid-Staten over het algemeen Spanje als kandidaat steunen.

Op grond van het besluit van de EPS verzoekt vice-voorzitter Marín u zo spoedig mogelijk persoonlijke stappen bij de ministers van Buitenlandse Zaken of, bij diens afwezigheid, zijn plaatsvervanger te ondernemen teneinde zijn steun voor de kandidaat in kwestie te winnen.

Ignacio Garcia-Valdecases, kabinetschef"

1. Is deze telex in opdracht van de Commissie verstuurd? Zo niet, zijn de leden van de Commissie officieel van de telex op de hoogte gesteld en, zo ja, wanneer?
2. Is deze telex op verzoek van de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, verstuurd? Zo niet, waren zij hiervan vóór de verzending ervan in kennis gesteld?
3. Is deze telex op persoonlijk initiatief van vice-voorzitter Marín verstuurd? Zo ja,
 - a) op grond van welke bevoegdheden heeft hij zich ingelaten met zaken die eigenlijk onder de verantwoordelijkheid vallen van de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de politieke samenwerking bijeen?
 - b) had hij hiertoe opdracht van de Spaanse Regering gekregen?
 - c) hoe rijmt hij dit met zijn in artikel 157 van het Verdrag vastgelegde plicht om zijn ambt „volkomen onafhankelijk” uit te oefenen en van geen enkele regering of lichaam instructies te vragen of te aanvaarden?
 - d) acht hij het als lid van de Commissie zijn plicht om de belangen van zijn Lid-Staat in internationale organisaties te behartigen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(20 april 1994)**

De Commissie wijst het geachte Parlements lid erop dat, overeenkomstig artikel 30, lid 3, onder b), van de Europese Akte, die van kracht was op het moment van de genoemde feiten, de Commissie volledig betrokken was bij de werkzaamheden van de EPS (Europese Politieke Samenwerking).

De Commissie nam derhalve deel aan de vergaderingen van de EPS, vóór de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en gaf gegevens en instructies door aan haar diensten ter verdere behandeling, overeenkomstig haar interne procedures op het gebied van de politieke samenwerking.

De vraag van het geachte Parlements lid verwijst naar een intern document van de diensten van de Commissie.

De Commissieleden handelen namens de Commissie in het kader van hun respectieve bevoegdheden. Artikel 157 van het EG-Verdrag is van toepassing.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1597/93
van Giuseppe Mottola (PPE)**

**aan de Commissie
(18 juni 1993)
(94/C 310/20)**

Betreft: Crisis in de kiwi-sector — noodzaak van een communautaire regeling

In het zuiden van Italië (Campanië, Apulië, Basilicata, Calabrië, Abruzzo, Molise, Lazio) is meer dan 40 % van de totale kiwi-productie van het land geconcentreerd, terwijl er weinig voorzieningen voor opslag zijn.

Hoewel de producenten alles in het werk hebben gesteld om de kwaliteit te verbeteren en het aanbod te regelen door middel van coöperaties en andere samenwerkingsverbanden, is sprake van een sterke en constante daling van de prijzen voor de producenten, die met name een gevolg is van de onbeheerste invoer uit derde landen, vooral Chili en Nieuw-Zeeland, en van de concurrentie van produkten uit andere landen van de Gemeenschap die tegen dumpingprijzen worden aangeboden.

1. Kan de Commissie een „communautaire preferentie” laten gelden door de „vrijwaringsclausule” toe te passen om het inkomen van producenten te garanderen en te beschermen?
2. Kan de Commissie steunmaatregelen vaststellen om het inkomen van de producenten aan te vullen en de markt voor kwaliteitsprodukten te stimuleren?
3. Is de Commissie het met mij eens dat „gemakkelijke” en „ongeregelde” overeenkomsten in het handelsbeleid tegenover Nieuw-Zeeland vermeden moeten worden en dat een totale herziening nodig is in het kader van de Uruguay-Ronde van de GATT?
4. Kan de Commissie een specifieke communautaire regeling treffen voor een herkomstaanduiding en een nieuwe marktregeling voor tropisch fruit vaststellen waarbij de producent geen risico loopt en in de behoeften van de consument wordt voorzien, onder andere door rooipremies voor kiwiplanten?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(15 december 1993)

Het probleem van de kiwi-sector is van structurele aard: de produktie is sterker toegenomen dan de afnamecapaciteit van de markt, die sedert enige tijd stagneert. In dergelijke omstandigheden is een vrijwaringsmaatregel niet verantwoord.

De Commissie heeft inderdaad kwaliteitsnormen voor communautaire kiwi's vastgesteld. Het is aan de Lid-Staten op de toepassing ervan toe te zien. Voorts zal de Commissie met haar partners in de OESO besprekingen voeren over de mogelijkheid voorschriften vast te stellen voor de rijpheid van de vruchten bij de oogst in de landen van uitvoer, alsmede over de controle daarop. Deze maatregelen zijn erop gericht het inkomen van de producenten te ondersteunen.

De Commissie heeft contacten gehad met de Nieuwzeelandse autoriteiten betreffende met name de tijdschema's voor de invoer van kiwi's in de Gemeenschap. Overigens kan worden opgemerkt dat de intracommunautaire handel in het tijdvak 1990—1992 met 22,6 % is gegroeid, tegen maar 6 % voor de extracommunautaire handel. Deze evolutie hangt samen met de toename van de Europese produktie, die in het tijdvak 1985—1992 van 38 736 ton naar 450 000 ton is gestegen, en de daling van de invoer uit Nieuw-Zeeland (– 12 % tussen 1990 en 1992). Tot slot kan worden vermeld dat de kiwi deel uitmaakt van de landbouwprodukten waarvoor de Gemeenschap in het kader van de Uruguay-Ronde een voorstel heeft gedaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1606/93

van Alexander Langer (V)

aan de Commissie

(18 juni 1993)

(94/C 310/21)

Betreft: Milieuschade op de Olympus (Griekenland) met communautaire financiering

Bekende milieuvorvechters en liefhebbers van de bergen in de gehele wereld hebben reeds meermaals de internationale publieke opinie gewezen op sommige ernstige aanslagen op het milieu-evenwicht van de Olympus (Griekenland), een voor de gehele Europese beschaving heilige berg. De weg die is aangelegd — naar het schijnt illegaal — van Kokkinopló tot Gournes (2 600 meter), naar wordt beweerd ten behoeve van de veehouders aldaar, blijkt in werkelijkheid eerder bestemd om nog gemakkelijker toegang te verlenen tot toeristische installaties. Het bedrag dat uit het tweede Delors-pakket voor Griekenland schijnt te zijn bestemd, met 800 miljoen drachme voor de zogenaamde ontwikkeling van de rijkdommen van de Olympus, dreigt deze berg bloot te stellen aan een soortgelijke aanval als die de Parnassus heeft ondergaan. De onlangs op het Congres voor de ontwikkeling van de rijkdommen van de Olympus op 13 en

14 maart 1993 te Larisa afgelegde dreigende verklaringen voorspellen niets goeds.

Kan de Commissie, overwegende dat het milieu-erfgoed met de culturele erfenis van de Olympus één van de veel geprezen beroemdheden van Griekenland is, mits intact bewaard, zodat het behoud ervan van het allerhoogste belang wordt geacht, mededelen hoe zij de op de Olympus reeds verrichte werkzaamheden beoordeelt uit het oogpunt van de bescherming van het milieu en van de historische monumenten, of zij op de hoogte is van de bouwprojecten en de zogenaamde verdere ontwikkeling en wat zij ervan denkt, of het waar is dat communautaire gelden zullen worden geïnvesteerd in werkzaamheden waartegen reeds vele gekwalificeerde stemmen in geheel Europa zich hebben geheven en welke garanties zij kan geven, opdat aan de criteria van verenigbaarheid met het milieu in alle door de Gemeenschap medegefinancierde projecten streng de hand wordt gehouden?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(16 december 1993)

De Commissie is tot dusverre nog niet officieel in kennis gesteld van eventuele werkzaamheden die in het gebied van de Olympus zouden zijn gepland. Mochten de Griekse instanties een aanvraag indienen tot financiering van deze infrastructuurwerken, dan zal de Commissie alle nodige maatregelen treffen opdat de communautaire milieuwetgeving wordt nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1732/93

van Gepa Maibaum (PSE)

aan de Commissie

(29 juni 1993)

(94/C 310/22)

Betreft: Activiteiten van de Gemeenschap met het oog op het onderwijs in Midden- en Oost-Europa, in het bijzonder de Nieuwe Onafhankelijke Staten (NOS)

De herstructurering van het economische beleid vereist dat ook het onderwijsbestel wordt aangepast aan de nieuwe, democratische structuren. Midden- en Oost-Europa, waaronder vele van de Nieuwe Onafhankelijke Staten (NOS), kennen een hoog opleidingsniveau, dat echter niet is afgestemd op de nieuwe economische en maatschappelijke vereisten. De Gemeenschap heeft hier een belangrijke taak te vervullen.

1. Is er bij de Commissie een afdeling die zich uitsluitend met het onderwijsbestel in Midden- en Oost-Europa bezighoudt, en in het bijzonder met de NOS?
2. Zijn de programma's Phare en Tacis voldoende om daar een democratisch onderwijsbestel te helpen ontwikkelen?

3. Bestaat er bij de Commissie een concept dat naast maatregelen in het kader van Tempus II ook maatregelen op het gebied van de beroepsopleiding omvat?
4. Heeft de Commissie plannen voor informatieve bijeenkomsten voor onderwijsdeskundigen en politici, die van nut kunnen zijn voor de toekomstige wetgeving op onderwijsgebied?
5. Met welke NOS werkt de Commissie reeds op onderwijsgebied samen?
6. Pleegt de Commissie met betrekking tot haar activiteiten inzake het onderwijs in de NOS overleg met de Raad van Europa en de Unesco?
7. Is het de Commissie bekend hoeveel open universiteiten in de Russische republieken nog functioneren?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(28 maart 1994)

1. Er zijn bij de Commissie drie eenheden die betrokken zijn bij het steun verlenen aan onderwijs- en opleidingshervorming in landen in Midden en Oost-Europa (LMOE's) en de Nieuwe Onafhankelijke Staten (NOS) van de voormalige Sovjet-Unie. Het Directoraat-generaal voor Economische buitenlandse betrekkingen beschikt over een speciale eenheid voor projecten op het gebied van de hervorming van het onderwijs en de opleiding die gesteund worden in het kader van het programma Phare en een soortgelijke eenheid voor het programma Tacis. De Task Force Menselijke hulpbronnen, onderwijs, opleiding en jeugdzaken omvat een eenheid die verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van het Tempus-programma.

2. De bijdrage van Phare aan de hervorming van onderwijs en opleiding en aan sectoriële opleidingsacties belooft voor de periode 1990—1993 ongeveer 450 miljoen ecu. De bijdrage van Tacis aan de hervorming van onderwijs en opleiding met inbegrip van managementopleidingen bedraagt voor de periode 1991—1993 ongeveer 130 miljoen ecu.

Op deze manier levert de Gemeenschap een belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling van doeltreffende en democratische onderwijs- en opleidingsstelsels in de begunstigde landen. Tegelijkertijd is het duidelijk dat de vraag naar steun de beschikbare middelen overtreft.

3. Naast Tempus verleent ook Phare steun aan hervormingsprogramma's voor onderwijs en opleiding in Polen, de Republiek Tsjechië, de Republiek Slowakije, Hongarije, Bulgarije en wordt steun verleend in het kader van de regionale samenwerking. Voor de overige LMOE's zal de onderwijs- en opleidingshervorming worden besproken bij de programmering van de Phare-steun voor de periode 1994—1996.

Tacis heeft op het gebied van de beroepsopleiding bijzondere aandacht verleend aan het management op laag en

middenniveau. Vanaf 1984 is een belangrijke bijdrage op het gebied van de beroepsopleiding gepland.

Het recente besluit van de Europese Raad over de zetel van de Europese Stichting voor opleiding betekent nog meer steun van de Gemeenschap aan de ontwikkeling van onderwijs en (beroeps)opleiding in de LMOE's en de NOS.

4. De opleiding van personeel voor beleids- en administratieve functies op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau vormt een vitaal onderdeel van programma's voor de hervorming van onderwijs en opleiding die steun ontvangen van Phare en Tacis. Dit soort acties omvatten gewoonlijk studiebezoeken in de Lid-Staten die de overdracht van kennis en een duurzame samenwerking beogen.

5. In de Russische Federatie, Oekraïne, Kazachstan, Oezbekistan, Georgië en Moldavië worden onderwijs en opleidingsprojecten reeds tenuitvoergelegd. In 1994 zullen in Azerbajdzjan en Toerkmenistan specifieke projecten operationeel worden.

6. De Commissie streeft naar een goede coördinatie van operationele activiteiten in de onderwijs- en opleidingssector in de NOS met andere belangrijke bilaterale en multilaterale instellingen. In dit kader is coördinatie met de Raad van Europa en Unesco gepland.

7. De Commissie is zich ervan bewust dat de Russische Federatie over een lange ervaring beschikt op het gebied van afstandsonderwijs waarmee miljoenen studenten zijn opgeleid. Voortbouwend op die ervaring worden in het kader van het Tacis-programma proefprojecten gesteund waarbij gebruik wordt gemaakt van afstandsonderwijs op gebieden zoals het functioneren van een markteconomie, de privatisering, joint ventures en het bankwezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1905/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(15 juli 1993)

(94/C 310/23)

Betreft: „Besteding” van gelden voor technische bijstand uit het pakket Delors I in de zuidelijke Egeïsche Zee

Blijkens cijfers die onlangs aan het Griekse Parlement zijn voorgelegd, moet de wijze waarop de gelden voor technische bijstand uit het pakket Delors I in de regio zuidelijke Egeïsche Zee (departementen Cycladen en Dodecanesus) worden besteed, tenminste als provocerend worden opgevat. Als voorbeelden zij aangehaald dat:

1. theologen en filologen, d.w.z. personen met specialistische kennis die geen verband houdt met de technische ondersteuning van openbare investeringsprogramma's, uit bedoelde gelden honoraria ontvangen;
2. aanzienlijke bedragen zijn uitgekeerd aan ambtenaren die op willekeurige wijze zijn aangewezen als „beoefenaars van vrije beroepen”.

Is de Commissie voornemens deze gehele kwestie aan een onderzoek te onderwerpen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(10 februari 1994)**

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, trekken de Griekse autoriteiten de juistheid van de aangehaalde feiten in twijfel en zijn zij van mening dat op generlei wijze onregelmatigheden zijn gepleegd, noch wat betreft de vakkennis en hoedanigheid van de personen wier honoraria ten laste van de betrokken kredieten zijn gekomen, noch ten aanzien van de hoogte van hun honoraria.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1907/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(15 juli 1993)
(94/C 310/24)**

Betreft: Vervoer per spoor in Griekenland

Het vervoer per spoor in Griekenland kan enkel worden gestimuleerd, indien vitale spoorverbindingen tot stand worden gebracht, zoals Thessaloniki-Amfipoli-Kavala-Xanthi, Kalambaka-Kozani, Kalambaka-Ioannina-Igoumenitsa en Ioannina-Patra (met een geplande spoorverbinding tussen Rio en Andirio). Zal de Commissie, in het licht van het feit dat het goederenvervoer in Griekenland grotendeels over de weg plaatsvindt, voorstellen doen die erop gericht zijn deze vitale spoorverbindingen in Griekenland zo spoedig mogelijk tot stand te brengen en aldus het vervoer per spoor in Griekenland te stimuleren?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(21 december 1993)**

In het kader van de totstandbrenging van de transeuropese netwerken zijn verschillende door de Commissie voorgezeten en uit deskundigen van de regeringen en van de spoorwegondernemingen samengestelde werkgroepen gevormd voor het uitstippelen van de netwerken voor hogesnelheidstreinen, voor het gecombineerd vervoer en voor de conventionele spoorwegdiensten welke tegen 2010 tot stand moeten komen.

De Werkgroep Conventionele Spoorwegdiensten werkt met name richtsnoeren uit welke in de loop van de komende maanden in de vorm van een mededeling van de Commissie zullen worden ingediend. De meeste in de vraag van het geachte Parlementslid vermelde verbindingen zullen waarschijnlijk in bedoeld voorstel worden opgenomen.

De uit het Cohesiefonds te financieren infrastructuurprojecten zullen betrekking moeten hebben op bovenbedoelde netwerken.

Voor de in afwachting daarvan te nemen initiatieven op het gebied van de vervoerinfrastructuur dient te worden uitgegaan van Verordening (EEG) nr. 1738/93 van de Raad van 25 juni betreffende de tenuitvoerlegging van een actieprogramma op het gebied van de vervoerinfrastructuur met het oog op de verwezenlijking van de geïntegreerde vervoermarkt ⁽¹⁾.

Deze verordening voorziet, inter alia, in de mogelijkheid van financiële steun voor de verbetering van de overlandverbindingen binnen en met Griekenland. Voor 1993 wordt in het kader van deze verordening financiële steun verleend voor de volgende projecten:

- de spoorwegverbinding Palaiofarsalos-Kalambaka: voltooiing van de verbreding (7 miljoen ecu);
- studies betreffende de spoorwegverbinding met de haven van Igoumenitsa (2,4 miljoen ecu);
- voltooiing van de studies voor de nieuwe dubbelspoorverbinding (van normale breedte) Piraeus-Athene-Korinthe.

⁽¹⁾ PB nr. L 161 van 2. 7. 1993.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1910/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(15 juli 1993)
(94/C 310/25)**

Betreft: Auteursrechten en participatie van de belanghebbenden

Kan de Commissie mededelen hoe wetenschappers en kunstenaars, via hun organisaties, worden betrokken bij de uitwerking van de wetgeving van de Lid-Staten inzake auteursrechten en aanverwante rechten? Zal de wetgeving in de toekomst worden geharmoniseerd, zodat wetenschappers en kunstenaars in de gehele Gemeenschap dezelfde rechten hebben? Welke initiatieven zijn ontwikkeld en hoe ver is de uitvoering daarvan gevorderd?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(9 december 1993)**

Door de noodzaak de interne markt in 1992 tot stand te brengen en door het grote belang dat de nieuwe communicatietechnologieën hebben gekregen, is het vraagstuk van het auteursrecht en de naburige rechten één van de belangrijkste punten geworden die de aandacht van de

Commissie vragen. De discussie werd geopend met een eerste nota, het Groenboek over het auteursrecht en de uitdaging der technologie ⁽¹⁾. Een eerste richtlijn betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's werd vastgesteld ⁽²⁾. De termijn voor de omzetting van deze richtlijn in nationale rechtsbepalingen is op 1 januari 1993 verstreken. Voorts is overleg gepleegd met de belanghebbende kringen; dit heeft geleid tot de publikatie van een werkprogramma „Vervolg op het Groenboek” ⁽³⁾. In die mededeling gaf de Commissie aan welke maatregelen vóór 31 december 1992 dienden te worden genomen. Het werkprogramma van de Commissie voorzag in de toetreding van alle Lid-Staten tot bepaalde internationale overeenkomsten en in de harmonisatie van de nationale wettelijke bepalingen over bepaalde aangelegenheden. Van vijf van de zes gedane voorstellen is inmiddels werk gemaakt:

1. Op 14 mei 1992 heeft de Raad een resolutie aangenomen waarin nota wordt genomen van het feit dat de Lid-Staten zich ertoe verbinden om, voor zover zij zulks nog niet hebben gedaan, vóór 1 januari 1995 partij te worden bij de Berner Conventie en bij het Internationaal Verdrag van Rome ⁽⁴⁾.
2. Op 19 november 1992 werd door de Raad Richtlijn 92/100/EEG ⁽⁵⁾ vastgesteld betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van de intellectuele eigendom. De termijn voor de omzetting van deze richtlijn in nationale rechtsbepalingen verstrijkt op 1 juli 1994.
3. Op 27 september jl. heeft de Raad Richtlijn 93/83/EEG ⁽⁶⁾ vastgesteld tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel. De termijn voor de omzetting van deze richtlijn in nationale rechtsbepalingen verstrijkt op 1 januari 1995.
4. Op 22 juli 1993 heeft de Raad een gemeenschappelijk standpunt bepaald ten aanzien van het voorstel voor een richtlijn betreffende de harmonisatie van de beschermingsduur van het auteursrecht en van bepaalde met het auteursrecht verwante rechten ⁽⁷⁾.
5. Op dit ogenblik is een voorstel voor een richtlijn betreffende de rechtsbescherming van databanken bij de Raad in behandeling ⁽⁸⁾.

Het zesde punt in het werkprogramma betrof het thuiskopiëren: eind vorig jaar heeft de Commissie besloten dat dit vraagstuk nader onder de loep diende te worden genomen. Dit verdere onderzoek neemt de vorm aan van een raadpleging onder de belanghebbende kringen. Een discussienota ter zake wordt met het oog daarop door de Commissie verspreid.

Met betrekking tot alle genoemde aspecten heeft de Commissie de betrokken beroepskringen uitgebreid geraadpleegd, om met hun standpunten rekening te kunnen houden. Over de meeste van de genoemde punten zijn hoorzittingen georganiseerd. Die verliepen in twee stadia: eerst verzending van een vragenlijst aan personen en bedrijven die alle betrokken beroepskringen vertegenwoordigen, en vervolgens hoorzittingen waarop de Europese

representatieve organisaties hun opvattingen konden toelichten en met elkaar confronteren.

- (1) Doc. COM(88) 172 def.
- (2) PB nr. L 122 van 17. 5. 1991.
- (3) Doc. COM(90) 584 def.
- (4) PB nr. C 138 van 28. 5. 1992.
- (5) PB nr. L 346 van 27. 11. 1992.
- (6) PB nr. L 248 van 6. 10. 1993.
- (7) Doc. COM(92) 602 def.
- (8) Doc. COM(92) 24 def. — SYN 393, mei 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2026/93

van Raymonde Dury (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 310/26)

Betreft: Oneerlijke mededinging in de chemische sector

Onlangs heeft de Commissie besloten de opening van de communautaire markt voor de landen van Midden- en Oost-Europa te versnellen.

Specifieke maatregelen zouden betrekking hebben op de chemische sector.

Welke zijn deze maatregelen?

Overweegt de Commissie het opnemen van sociale bepalingen in de handelsovereenkomsten voor deze sector?

Met welke waarborgen en correctieve instrumenten ter verdediging van de handelsbelangen denkt zij aan de sociale en economische dumping van voornoemde landen het hoofd te bieden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2028/93

van Raymonde Dury (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 310/27)

Betreft: Oneerlijke mededinging in de staalsector

Onlangs heeft de Commissie besloten de opening van de communautaire markt voor de landen van Midden- en Oost-Europa te versnellen.

Specifieke maatregelen zouden betrekking hebben op de staalsector.

Welke zijn deze maatregelen?

Overweegt de Commissie het opnemen van sociale bepalingen in de handelsovereenkomsten voor deze sector?

Met welke waarborgen en correctieve instrumenten ter verdediging van de handelsbelangen denkt zij aan de

sociale en economische dumping van voornoemde landen het hoofd te bieden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2029/93

van Raymonde Dury (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 310/28)

Betreft: Oneerlijke mededinging in de textielsector

Onlangs heeft de Commissie besloten de opening van de communautaire markt voor de landen van Midden- en Oost-Europa te versnellen.

Specifieke maatregelen zouden betrekking hebben op de textielsector.

Welke zijn deze maatregelen?

Overweegt de Commissie het opnemen van sociale bepalingen in de handelsovereenkomsten voor deze sector?

Met welke waarborgen en correctieve instrumenten ter verdediging van de handelsbelangen denkt zij aan de sociale economische dumping van voornoemde landen het hoofd te bieden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2030/93

van Raymonde Dury (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 310/29)

Betreft: Toegang van de landen van Midden- en Oost-Europa tot de communautaire markten

Onlangs heeft de Commissie besloten de openstelling van de communautaire markt voor de landen van Midden- en Oost-Europa te versnellen en in twee jaar te doen, waarvoor in de verdragen vier jaar uitgetrokken was.

Met welke waarborgen en instrumenten voor het bijsturen van het handelsbeleid verwacht de Commissie het hoofd te kunnen bieden aan de sociale en economische dumping van deze landen (bijv. op het gebied van het wegvervoer en de binnenscheepvaart)?

Gecombineerd antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

op de schriftelijke vragen

E-2026/93, E-2028/93, E-2029/93 en E-2030/93

(22 december 1993)

1. Mondelinge vraag H-714 van het geachte Parlements-lid handelde reeds over de algemene instrumenten voor handelsbescherming, de toepassing van de mededingingsregels en de onderlinge aanpassing van de wetgeving via de

Europa- en Interimovereenkomsten met de landen van Midden-Europa (Polen, Hongarije, de Tsjechische en de Slowaakse Republiek, Roemenië en Bulgarije) alsook over de specifieke kwesties in verband met de import van chemische producten uit deze landen. De Commissie verwijst naar haar antwoord op die vraag.

2. Voor wat staalprodukten betreft, luiden de conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad te Kopenhagen van juni 1992 als volgt:

„De douanerechten op de invoer die in de Gemeenschap van toepassing zijn op EGKS-staalprodukten van oorsprong uit de geassocieerde landen worden afgeschaft uiterlijk aan het eind van het vierde jaar na de inwerkingtreding van de Overeenkomst (in plaats van aan het eind van het vijfde jaar), op voorwaarde dat de specifieke besluiten met betrekking tot de handel in staalprodukten worden nageleefd.”

Het aan de Europa- en Interimovereenkomsten met de Middeneuropese landen gehechte Protocol betreffende de handel in EGKS-produkten voorziet in specifieke maatregelen inzake mededinging met betrekking tot overeenkomsten tussen ondernemingen, misbruik van een dominerende positie en overheidssteun in deze sector. Bovendien behelzen de Europa- en Interimovereenkomsten met Roemenië en Bulgarije specifieke vrijwaringsmaatregelen betreffende de handel in EGKS-staalprodukten (artikel 5 van Protocol 2). Er zij aan herinnerd dat de Commissie in augustus 1992 besloot tot enkele vrijwaringsmaatregelen inzake de invoer in drie Lid-Staten van een aantal staalprodukten uit de voormalige Tsjechische en Slowaakse Federatieve Republiek. Na onderhandelingen in 1993 met de Republiek Tsjechië en de Republiek Slowakije besloot het Gemengd Comité EG-Republiek Tsjechië en Republiek Slowakije tariefcontingenten op te leggen voor de invoer in de Gemeenschap van de gevoeligste produkten tijdens de periode 1993 tot en met 1995, een en ander behoudens jaarlijkse herzieningen (¹). Bij dumping gelden de algemene anti-dumpingbepalingen. Thans is er een aantal anti-dumpingmaatregelen van kracht met betrekking tot staalprodukten uit verscheidene Middeneuropese landen.

3. Ten aanzien van textielprodukten staat er het volgende in de conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van juni 1993 in Kopenhagen:

„De vrijstelling van douanerechten vanaf begin 1994 voor onder Verordening (EEG) nr. 636/82 ressorterende produkten die onder het passieve veredelingsverkeer vallen, wordt uitgebreid in overeenstemming met genoemde verordening die voor dit doel zal worden gewijzigd.

De douanerechten op de invoer in de Gemeenschap van textielprodukten worden verlaagd met het oog op hun volledige afschaffing aan het eind van een periode van vijf jaar die begint bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst (in plaats van zes jaar).”

Het aanvullend protocol betreffende de handel in textielprodukten bevat kwantitatieve beperkingen voor een periode van vijf jaar die begint op 1 januari 1993 (Raadsbesluit 92/625/EEG (²)). Bovendien voorziet het in speci-

fieke maatregelen betreffende die textielprodukten welke niet langer aan kwantitatieve beperkingen zijn onderworpen, waardoor het mogelijk wordt een controlesysteem op te leggen en eventueel tijdelijk opnieuw de juiste kwantitatieve beperkingen in te voeren.

4. De Commissie heeft reeds in haar antwoord op mondelinge vraag H-714/93 verklaard ervan overtuigd te zijn dat verbeterde markttoegang van cruciaal belang is voor het welslagen van het moeilijke overgangsproces in Midden-Europa. De Commissie is eveneens vastbesloten op te treden wanneer er zich oneerlijke concurrentie voordoet. Momenteel zijn er met betrekking tot twaalf produkten antidumpingmaatregelen van kracht, waarbij telkens een of meer landen uit Midden-Europa zijn betrokken. Voor andere gevallen is er een onderzoek aan de gang.

Er zij op gewezen dat, alhoewel de handelsconcessies op verschillende tijdstippen werden toegewezen, de communautaire uitvoer naar de Middeneuropese landen (Polen, Hongarije, de Tsjechische Republiek en de Slowaakse Republiek, Roemenië, Bulgarije) sneller groeide dan de communautaire invoer uit deze landen, wat in 1992 resulteerde in een handelsoverschot van 2,5 miljard ecu ten voordele van de Gemeenschap.

(¹) PB nr. L 157 van 29. 6. 1993.

(²) PB nr. L 410 van 31. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2067/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 310/30)

Betreft: Aankoop van grond en ondernemingen in Thracië door Turken via Duitsland

Volgens een publikatie in het Griekse blad „Pondiki” van 27 mei 1993 kopen Turkse ondernemers die de Duitse nationaliteit hebben verworven en zo burgers van Europa zijn, grond en ondernemingen in Thracië, terwijl zij tevens geld bijeenbrengen voor investeringen in de Thracische steden Xanthi en Komotini.

Kan de Commissie aangeven in welke mate burgers uit derde landen die een bedreiging vormen voor de nationale onafhankelijkheid van een Lid-Staat (in dit geval Turkije versus Griekenland: bezetting van Cyprus, systematische en dagelijkse schendingen van het zee- en luchtruim) zonder beperkingen kunnen overgaan tot de aankoop van grond en ondernemingen? Overweegt de Commissie beperkingen in te voeren wanneer er problemen rijzen als gevolg van de nabijheid van regio's die expansionistische neigingen hebben; hoe kunnen de soevereine rechten van de burgers van de Lid-Staten beschermd worden tegen het vrije verkeer van kapitaal uit derde landen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi namens de Commissie

(10 december 1993)

De Commissie herinnert eraan dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 30 mei 1989 (¹) voor recht heeft verklaard dat nationale wetgeving waarbij de uitoefening van het recht tot aankoop of exploitatie van onroerend goed door onderdanen van andere Lid-Staten afhankelijk wordt gesteld van niet voor eigen onderdanen geldende beperkingen, een belemmering vormt van de uitoefening van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten en een schending van de artikelen 52 en 59 van het EEG-Verdrag.

Door de verlening van dezelfde voordelen aan buitenlanders uit Gemeenschapslanden en eigen onderdanen, met betrekking tot de aankoop van terreinen en bedrijven ten einde investeringen op het Griekse grondgebied mogelijk te maken (Wetten nr. 1892/90, nr. 1898/90 en nr. 1914/90) eerbiedigt Griekenland, volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, het niet-discriminatiebeginsel alsmede de verplichtingen die uit hoofde van de Verdragsartikelen op hem rusten. Geen enkele bepaling van het Gemeenschapsrecht voorziet immers in verschil van behandeling van Gemeenschapsburgers die afkomstig zijn uit een derde land.

Voor het overige heeft, ingeval het nationale recht van een Lid-Staat aan haar onderdanen de mogelijkheid van dubbele nationaliteit zou bieden, de communautaire nationaliteit voorrang wat de toepassing van het Gemeenschapsrecht betreft (²).

(¹) Zaak 305/87.

(²) Arrest van 7 juni 1992 — zie zaak C-369/90 „Micheletti”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2076/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 310/31)

Betreft: Uitsluiting van Griekenland van de openbare inschrijvingen voor voedselhulp

Kan de Commissie het bericht bevestigen dat Griekenland en Albanië door de Gemeenschap beschuldigd worden van sluikhandel met 5 500 ton meel en van „zwarte-marktpraktijken” met de moslims van Bosnië/Herzegovina; kan zij tevens bevestigen dat Griekenland om deze reden voorlopig is uitgesloten van de openbare inschrijvingen voor voedselhulp? Kan zij tenslotte meedelen, indien deze inlichtingen op waarheid blijken te berusten, wanneer naar verwachting een onderzoek in deze zaak zal zijn afgerond?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(17 december 1993)**

Het is de Commissie niet bekend dat Griekenland en Albanië zouden worden beschuldigd van sluikhandel met 5 500 ton meel ten voordele van de moslims in Bosnië.

Hierbij verklaart de Commissie dat de Griekse leveranciers nooit werden uitgesloten van aankopen door de Commissie van communautaire voedselhulp, zij het om bovenvermelde redenen, zij het om enige andere redenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2125/93

**van Anita Pollack (PSE)
aan de Commissie
(26 juli 1993)
(94/C 310/32)**

Betreft: Groenboek over het stadsmilieu

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij heeft genomen ter verwezenlijking van de aanbevelingen in het verslag Pollack over het stadsmilieu (1991) waarbij het fietsen een belangrijk punt is bij het beleid van de Gemeenschap voor stedelijke gebieden, gezien het milieuvriendelijke karakter hiervan?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(12 januari 1994)**

De Commissie heeft in haar Witboek betreffende de toekomst van het gemeenschappelijk vervoerbeleid van december 1992 ⁽¹⁾ de prioriteiten van het gemeenschappelijk vervoerbeleid voor de komende jaren vastgesteld.

Eén van deze prioriteiten is de aanmoediging en bevordering van veilig openbaar vervoer en steun voor plaatselijke initiatieven ten behoeve van fietsers en voetgangers.

De Commissie is zich bewust van de gunstige invloed die een toenemend gebruik van de fiets kan hebben en werkt nauw samen met de Europese Fietsersfederatie. Ambtenaren van de Commissie waren in september 1993 aanwezig op de Velo-City-conferentie te Nottingham in het Verenigd Koninkrijk. De Commissie zal, binnen de door het subsidiariteitsbeginsel opgelegde grenzen, het fietsgebruik in

aanmerking blijven nemen voor haar beleid inzake het stadsvervoer en het stedelijk milieu.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 494 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2147/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(26 juli 1993)
(94/C 310/33)**

Betreft: Ontdekking van de aanwezigheid van een voor landbouwprodukten zeer destructieve bacterie in een scheepslading Egyptische aardappelen

Begin mei werd in een lading Egyptische aardappelen aan boord van het schip Lady Nora in de haven van Kyllini (district Ilia) de voor landbouwprodukten zeer destructieve bacterie *Pseudomonas solanacearum* aangetroffen. De laatste tijd werden op de Griekse markt meer dan 6 000 ton Egyptische aardappelen aangeboden. Kan de Commissie mededelen of de Griekse overheid de Gemeenschap van dit voorval op de hoogte heeft gebracht?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(16 december 1993)**

1. Krachtens artikel 15, lid 1, van Richtlijn 77/93/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige produkten schadelijke organismen en de verspreiding ervan in de Gemeenschap, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/19/EEG van de Raad ⁽²⁾, moet een Lid-Staat die de aanwezigheid van een in de richtlijn genoemd schadelijk organisme vaststelt in delen van zijn grondgebied waar dit organisme voor zover bekend niet voorkwam, de Commissie en de andere Lid-Staten hiervan onverwijld in kennis stellen.

2. De Commissie heeft, in overeenstemming met deze bepaling, in het voorbije invoerseizoen twee meldingen (die eveneens tot de andere Lid-Staten werden gericht) van de Griekse Planteziektenkundige Dienst ontvangen:

- de eerste melding (ontvangen op 6 mei 1993) betrof de ontdekking van de bacterie *Pseudomonas solanacearum* in consumptieaardappelen die vanuit Egypte in Griekenland werden ingevoerd; de besmette partij werd teruggezonden (d.w.z. afgewezen, niet aan land gebracht);
- de tweede melding (ontvangen op 24 mei 1993), met betrekking tot een soortgelijk geval, bevatte de aanvullende informatie dat het ging om een besmette partij van 150 ton die door het schip Marina van Egypte naar

Griekenland was vervoerd. Ook deze partij werd teruggezonden.

3. Naar aanleiding van deze meldingen van onderschepping en soortgelijke meldingen van andere Lid-Staten heeft de Commissie de Egyptische autoriteiten per brief van de zaak op de hoogte gebracht en hen om een officiële reactie gevraagd.

(¹) PB nr. L 26 van 31. 1. 1977.

(²) PB nr. L 96 van 22. 4. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2177/93

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1993)

(94/C 310/34)

Betreft: Door Spanje aangegeven redenen voor het niet naleven van de richtlijn betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie

Hoe denkt de Commissie over het feit dat Spanje op het gebied van telecommunicatie, de informatica-industrie en innovatie Richtlijn 91/263/EEG (¹) betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie niet naleeft?

(¹) PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(20 december 1993)

De Commissie hecht er het grootst mogelijke belang aan dat richtlijnen binnen de daarvoor gestelde termijnen door de Lid-Staten worden uitgevoerd.

Het is juist dat Spanje niet alle maatregelen heeft genomen die krachtens de richtlijn inzake de wederzijdse erkenning van de conformiteit van eindapparatuur voor telecommunicatie (91/263/EEG) vereist zijn en geen bevredigende verklaring voor deze vertraging heeft gegeven. De inbreukprocedure die door de Commissie was ingeleid omdat de nationale omzettingsmaatregelen niet waren meegedeeld, is afgesloten nadat de Spaanse Regering de Commissie in maart 1993 in het kader van deze richtlijn in kennis heeft gesteld van Wet nr. 32/93.

Daarnaast heeft de Spaanse Regering de Commissie in juni 1993 meegedeeld welke instantie voor de uitvoering van de certificering en de produktcontroles is aangewezen, zodat de in de richtlijn vastgestelde procedures kunnen worden gevolgd en het kader is gecreëerd dat nodig is om de doelstelling van de richtlijn, de wederzijdse erkenning van de conformiteit van eindapparatuur, in de praktijk te brengen.

De Commissie bestudeert momenteel of Wet nr. 32/93 in overeenstemming is met de richtlijn.

Er dient te worden opgemerkt dat sommige bepalingen van de richtlijn rechtstreeks van toepassing zijn, zodat het bedrijfsleven daarvan gebruik kan maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2214/93

van Anthony Wilson (PSE)

aan de Commissie

(29 juli 1993)

(94/C 310/35)

Betreft: Het Cecap-project op de Filippijnen

Naar ik vernomen heb, klaagt de plaatselijke bevolking van de Cordillera op de Filippijnen over de negatieve gevolgen van het Cecap-landbouwprogramma, dat door de Gemeenschap wordt gefinancierd.

Kan de Commissie een exemplaar bezorgen van alle jaarverslagen van de projectleiding sinds de start van het programma?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(3 december 1993)

Het Cecap-project werd in 1986—1987 op verzoek van de Filippijnse Regering voorbereid om de levensomstandigheden van enkele van de armste gemeenschappen in de Centrale Cordillera te helpen verbeteren. Gelet op de complexe sociale omstandigheden in het gebied en het belang de plaatselijke gemeenschapstradities in stand te houden, werd het project doelbewust ontworpen als een micro-project, waarbij de nadruk kwam te liggen op het feit dat de plaatselijke gemeenschappen ten volle worden geraadpleegd bij het uitkiezen en voorbereiden van micro-projecten en in alle opzichten aan de uitvoering ervan deelnemen.

Het is waar dat toen het project bijna klaar was (1987), de Commissie aanwijzingen ontving dat enkele NGO's in het projectgebied vonden dat de plaatselijke gemeenschappen onvoldoende waren geraadpleegd. Om deze toestand recht te zetten bezochten personeelsleden van de Commissie het projectgebied in september 1987 en namen deel aan een reeks formele en informele besprekingen met plaatselijke gemeenschappen en NGO's. Er werd toen beklemtoond dat het geplande overleg met de inwoners over elk afzonderlijk micro-project pas echt kon plaatsvinden wanneer het project aan de gang was.

Sinds het in 1988 begon te lopen, heeft het project er in hoge mate voor gezorgd dat de plaatselijke gemeenschappen en dorps- en boerenverenigingen deelnemen aan het uitkiezen, voorbereiden en uitvoeren van projecten. Geen enkel

micro-project kan van start gaan zonder de instemming van de gemeenschap waarvoor het bestemd is. Deze speelt namelijk een actieve rol bij het uitkiezen, uitvoeren en evalueren van het micro-project.

De Commissie heeft, afgezien van het aanvankelijke misverstand in 1987, geen rechtstreekse berichten ontvangen waaruit zou moeten blijken dat de plaatselijke gemeenschappen zich zorgen maken over dit project. De delegatie van de Commissie te Manila is bereid de plaatselijke NGO's en gemeenschapsgroeperingen te ontmoeten om het Cepak opnieuw te bespreken.

Is de Commissie van oordeel dat de betreffende begrotingspost aan de stijgende behoeften moet worden aangepast?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(10 februari 1994)

De bij de UNRWA geregistreerde Palestijnse vluchtelingen wonen in Libanon, Syrië, Jordanië, op de Westelijke Oever en in de Gaza-strook. Sedert 1967 is hun aantal alleen door demografische aanwas toegenomen en zijn er nu 2,7 miljoen vluchtelingen.

De Europese Gemeenschap verleent sedert 1972 (zie de cijfers hieronder) bijstand aan de Palestijnse vluchtelingen. In het kader van haar driejaarlijkse overeenkomsten met genoemde organisaties heeft de Gemeenschap haar bijdrage altijd op de met de UNRWA overeengekomen wijze aan de bevolkingsaanwas aangepast.

De Commissie onderhandelt momenteel over de achtste overeenkomst welke betrekking heeft op de periode 1993—1995. Verwacht wordt dat de bijdrage van de Gemeenschap aan de gewone en uitgebreide programma's van de UNRWA in het kader van de nieuwe overeenkomst wordt opgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2246/93

van Pol Marck (PPE)

aan de Commissie

(30 juli 1993)

(94/C 310/36)

Betreft: Budgettaire situatie van UNRWA

De steeds aangroeiende stroom van vluchtelingen in de bezette gebieden van Palestina veroorzaakt steeds grotere uitgaven van de UNRWA.

UNRWA

EG-bijdrage aan de UNRWA

(in miljoen ecu)

Jaar	Onderwijs	Sanitaire hulp	Voedselhulp	Totaal regionaal programma	Uitzonderlijke hulp en spoedhulp		Subtotaal	Ontwikkelingshulp bezette gebieden	Totaal generaal
					in bezette gebieden	buiten bezette gebieden			
1971	—	—	0,2	0,2	—	—	0,20	—	0,20
1972	—	—	2,1	2,1	—	—	2,10	—	2,10
1973	—	—	5,6	5,6	—	—	5,60	—	5,60
1974	7,5	—	12,7	20,2	—	—	20,20	—	20,20
1975	—	—	11,1	11,1	—	—	11,10	—	11,10
1976	—	—	12,8	12,8	—	—	12,80	—	12,80
1977	—	—	14,5	14,5	—	—	14,50	—	14,50
1978	—	—	14,1	14,1	—	—	14,10	—	14,10
1979	—	—	14,0	14,0	—	—	14,00	—	14,00
1980	—	—	15,4	15,4	—	—	15,40	—	15,40
1981	—	—	22,6	22,6	—	—	22,60	—	22,60
1982	16,0	—	9,9	25,9	—	—	25,90	—	25,90
1983	15,1	—	11,4	26,5	—	—	26,50	—	26,50
1984	15,0	—	13,0	28,0	—	—	28,00	—	28,00
1985	17,0	—	13,7	30,7	—	0,25	30,95	0,04	30,99
1986	17,0	—	14,5	31,5	—	—	31,50	—	31,50
1987	20,0	—	15,1	35,1	0,20	1,45	36,75	0,85	37,60
1988	20,0	—	18,3	38,3	0,19	—	38,49	0,17	38,66
1989	20,0	—	19,2	39,2	0,29	—	39,49	—	39,49

Jaar	Onderwijs	Sanitaire hulp	Voedsel-hulp	Totaal regionaal programma	Uitzonderlijke hulp en spoedhulp		Subtotaal	Ontwikkelingshulp bezette gebieden	Totaal generaal
					in bezette gebieden	buiten bezette gebieden			
1990	21,0	1,0	18,7	40,7	—	0,53	41,23	1,39	42,62
1991	22,0	2,0	20,2	44,2	12,66	1,14	58,00	12,00	70,00
1992	23,0	3,0	19,1	45,1	1,13	0,32	46,55	—	46,55
Totaal	213,6	6,0	298,2	517,8	14,47	3,69	535,96	14,45	550,41

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2256/93**van Giuseppe Mottola (PPE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/37)*

Betreft: DOC-predikaat voor de Mozzarella di Bufala uit Campanië

Reeds in 1988 heeft een groep bedrijven, buffelfokkers en verwerkende bedrijven, met steun van enkele instanties (Kamers van Koophandel, provinciale overheden, ontwikkelingsmaatschappijen) de bevoegde regionale en nationale overheden verzocht de Mozzarella di Bufala uit Campanië het DOC-predikaat te geven.

De vervaardiging van deze mozzarella is van belang voor productie, economische bedrijvigheid en werkgelegenheid. Meer dan 400 landbouwbedrijven in de regio Campanië houden in totaal ongeveer 50 000 buffels, terwijl nog eens 500 verwerkings-, handels- en distributiebedrijven werkgelegenheid bieden aan 2 000 mensen en een totale omzet maken van meer dan 250 miljard lire.

Het initiatief sluit aan bij de EG-wetgeving inzake kenmerken, eigenschappen en etikettering van kwaliteitsproducten.

Het Ministerie van Landbouw heeft inmiddels zijn fiat gegeven voor de erkenning, terwijl het Ministerie van Industrie er niet mee instemt, hoewel de vereisten voor de productie al lang zijn goedgekeurd.

1. Kan de Commissie het Italiaanse Ministerie van Handel en Industrie vragen waarom de Mozzarella di Bufala uit Campanië nog niet met het DOC-predikaat is erkend?
2. Overweegt de Commissie zelf een onderzoek in te stellen, aangezien erkenning tot op heden waarschijnlijk wordt gedwarsboord om de grote levensmiddelenindustrie in de sector de hand boven het hoofd te houden, ten nadele van de kleine en middelgrote veehouders en producenten van Mozzarella di Bufala, die zich hebben aaneengesloten in coöperaties en consortia om de eigen kwaliteiten van het produkt te beschermen en beter tot hun recht te laten komen?

3. Denkt de Commissie in het licht van de hervormingen in landbouw- en structuurbeleid, bijdragen en/of gunstige kredieten te gaan verstrekken aan de consortia voor de bescherming van de productie en de verkoop van typische produkten?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(2 december 1993)

Bij Verordening (EEG) nr. 2081/92 ⁽¹⁾, die op 26 juli 1993 in werking is getreden, is een communautaire regeling ingesteld voor de bescherming van geregistreerde geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen. Deze regeling komt in de plaats van de nationale regelingen. In artikel 5 van bovengenoemde verordening is evenwel bepaald:

- dat de registratieaanvraag door een groepering van producenten en/of verwerkers moet worden ingediend bij de Lid-Staat waarin het betrokken geografische gebied gelegen is;
- dat de Lid-Staat moet nagaan of de aanvraag gerechtvaardigd is in de zin van de artikelen 2 en 4 van de verordening.

Wanneer de Lid-Staat de aanvraag gerechtvaardigd acht, wordt deze voorgelegd aan de Commissie, die een formeel onderzoek instelt. Als de Commissie, na dit onderzoek, tot de conclusie komt dat de benaming die haar door een Lid-Staat is voorgelegd, niet voldoet aan de voorwaarden om te worden beschermd, besluit zij volgens de procedure van het reglementeringscomité, waarin alle Lid-Staten zijn vertegenwoordigd, om niet over te gaan tot de in artikel 6, lid 2, van de verordening bedoelde bekendmaking. Eén en ander betekent derhalve dat de Commissie geen kennis kan hebben van registratieaanvragen die de Lid-Staten niet aan haar voorleggen. De in de verordening opgenomen procedure toont aan dat de communautaire wetgever rekening heeft gehouden met het subsidiariteitsbeginsel.

De door de Raad vastgestelde verordening voorziet niet in steunmaatregelen voor groeperingen die zich bezighouden met het beheer en de afzet van karakteristieke produkten, ook al was deze mogelijkheid wel voorzien in het oorspronkelijke voorstel van de Commissie.

⁽¹⁾ PB nr. L 208 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2284/93

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 310/38)

Betreft: Importbeperking van jute

Zoals de Commissie bekend is, zijn alleen al in Bangladesh 25 miljoen mensen afhankelijk van de produktie van jute terwijl dit produkt goed is voor 35 % van de totale jaarlijkse export van dit land.

Op welke wijze denkt de Commissie te voorkomen dat de afzet van jute als verpakkingsmateriaal, nota bene gestimuleerd met uit de Europese begroting gefinancierde exportbevorderingsprogramma's, negatief wordt beïnvloed door de bepalingen van de Europese verpakkingsrichtlijn en de vigerende nationale regelingen inzake afvalregulering?

Is de Commissie niet tevens van mening dat de feitelijke uitwerking van zodanige regelingen eveneens strijdig is met de doelstellingen van het internationale juteakkoord, waarbij de Gemeenschap partij is?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2285/93

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 310/39)

Betreft: Jute als verpakkingsmateriaal

Kan de Commissie mededelen waarom zij tot nu toe verzuimd heeft duidelijk te maken dat het nooit de bedoeling kan zijn natuurlijke verpakkingsmaterialen, zoals jute, die geen enkele schade aan het milieu toebrengen, maar niet passen binnen de systematiek van de door haar voorgestelde verpakkingsrichtlijn, van de markt te weren?

Welke maatregelen zal de Commissie treffen om dit verzuim goed te maken, gelet op het feit dat een aantal ontwikkelingslanden, en met name Bangladesh, die behoren tot de groep van de minst ontwikkelde landen, sterk afhankelijk is van de export van voornoemd produkt?

Gecombineerd antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

op de schriftelijke vragen E-2284/93 en E-2285/93

(23 maart 1994)

Het voorstel voor een richtlijn van de Raad ⁽¹⁾ betreffende verpakking en verpakkingsafval is gebaseerd op het beginsel van voorwaardelijke equivalentie van verpakkingssystemen,

verpakkingsmaterialen en afvalverwerkingsalternatieven, hetgeen zowel uit het oogpunt van de interne markt als uit milieu-overwegingen van fundamentele betekenis is. Deze benadering is niet bedoeld om bepaalde materialen te discrimineren of uit te sluiten, maar om te bereiken dat er op een ecologisch verantwoorde manier met verpakkingsmateriaal wordt omgegaan.

Het gewijzigd voorstel ⁽²⁾ bevat wijzigingen waarin met de bijzondere eigenschappen van bepaalde materialen rekening wordt gehouden. Zo wordt met name bij de definitie van recycling (artikel 3) ook composteren genoemd en worden biologisch afbreekbare verpakkingsmaterialen bij de specifieke eisen voor recycleerbare verpakkingsmaterialen vermeld (bijlage II).

In de toelichting op het gewijzigde voorstel staat het volgende:

„De amendementen inzake derde landen worden onnodig geacht, aangezien de richtlijn geldt voor alle verpakkingen die in de Gemeenschap in de handel worden gebracht en eventuele specifieke problemen op het niveau van de GATT moeten worden opgelost.”

De Gemeenschap stelt zich tot taak, in overeenkomst met haar internationale verplichtingen, gemeenschappelijke regels vast te stellen, en met name in GATT-verband.

In artikel 7 (essentiële eisen) wordt gesteld dat de Lid-Staten alle nodige maatregelen zullen nemen om te bereiken dat verpakkingsmaterialen alleen dan in de handel mogen worden gebracht indien deze aan de in bijlage II genoemde essentiële eisen voldoen.

Deze punten zijn opgenomen in de tekst van de politieke overeenstemming over een gemeenschappelijk standpunt, die op 15 december 1993 door de Raad van Milieuministers is bereikt.

Zo wordt met name niet langer vereist dat verpakkingsmateriaal 100 % biologisch afbreekbaar is om als zodanig aangemerkt te mogen worden.

De enige specifieke bepaling in de richtlijn staat nu in een nieuw artikel 7, onder b), en heeft betrekking op beperkingen voor concentraties zware metalen die voor jute geen gevolgen hebben. Met betrekking tot de overige vereisten, is er nu ook een wijziging opgenomen op grond waarvan het percentage te recycleren materiaal afhankelijk van het type materiaal mag variëren. Dat aan de voorwaarden van bijlage II wordt voldaan, wordt aangenomen wanneer een en ander in overeenstemming is met de desbetreffende geharmoniseerde normen of nationale normen. Er wordt aan een communicatie- en revisieprocedure gewerkt.

Er is dus momenteel geen verplichte norm die rechtstreeks op jute van toepassing is. Wanneer een dergelijke norm, in het kader van bijlage II, in de toekomst wordt vastgesteld, dan zal hierbij met alle relevante punten en in het bijzonder met de Internationale Overeenkomst betreffende jute rekening moeten worden gehouden.

Opgemerkt zij bijvoorbeeld, dat de voorwaarde om volume en gewicht van het verpakkingsmateriaal zo klein mogelijk te houden, met normen voor specifieke gevallen moet

worden uitgewerkt en wel op basis van non-discriminatie tussen materialen.

Duidelijk is dat zowel nationale als geharmoniseerde normen, die een oneerlijke discriminatie van jute tot gevolg zouden hebben, niet door de Commissie kunnen worden aanvaard. In dit opzicht moet de informatie die voor een aantal ontwikkelingslanden, zoals Bangladesh, over de betekenis van de juteproductie wordt verstrekt, als een geldig uitgangspunt worden beschouwd, in zoverre dat de normen die uiteindelijk voor jute uitgewerkt zouden kunnen worden, geen oneerlijke handelsbelemmering mogen vormen, zulks rekening houdend met de technische en economische capaciteiten van de juteproducerende landen.

Wat de in artikel 4 vastgestelde streefpercentages voor terugwinning en recycling betreft, wordt in de onderhavige tekst een globale (alle materialen tezamen) reeks streefcijfers vastgesteld (50 tot 65 % voor terugwinning en 25 tot 45 % voor recycling). Voor specifieke materialen geldt tegelijkertijd een recyclingminimum van 15 %. Het geval van jute wordt niet speciaal vermeld en is daarom open voor interpretatie. Een recyclingminimum van 15 % wordt echter uitvoerbaar geacht.

De bijdrage van jute tot de globale streefpercentages kan van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen. Het is nog veel te vroeg om enige voorspelling te doen over de mogelijke nadelige gevolgen voor verpakkingsmaterialen op basis van jute, maar deze zullen niet al te ernstig zijn. Jute heeft een recycling- en terugwinningspotentieel dat geleidelijk moet worden opgevoerd en verwacht wordt dat in een geest van onderlinge samenwerking tussen de Lid-Staten en de juteproducerende landen vermeden kan worden dat het gebruik van deze zo fundamentele grondstof te zeer aan banden zou worden gelegd.

Specifieke nationale bepalingen dienen in overeenstemming te zijn met het EG-Verdrag en de internationale overeenkomsten die de Gemeenschap ondertekend heeft en ook in de toekomst moeten deze met de verpakkingsrichtlijn verenigbaar zijn.

(1) Doc. COM(92) 278 def.

(2) Doc. COM(93) 416 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2316/93

van Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 310/40)

Betreft: EG-verblijfsvergunning

Filippijnse vrouwen die zijn getrouwd met in de Bondsrepubliek Duitsland werkzame Britten en Nederlanders krijgen van de Duitse autoriteiten een EG-verblijfsvergunning. Met deze verblijfsvergunning kunnen zij binnen de Gemeenschap zonder visum reizen.

Een met een Duitse staatsburger getrouwde Filippijnse krijgt deze EG-verblijfsvergunning van de Duitse autoriteiten niet,

omdat het EG-verblijfsrecht alleen geldt voor buitenlandse personen resp. gezinnen die in de Bondsrepubliek Duitsland verblijven. Het Duitse staatsburgerschap kan door een buitenlander op diens verzoek worden verkregen, wanneer hij of zij drie jaar met een Duitse staatsburger is getrouwd.

Wanneer de met een Duitser getrouwde Filippijnse binnen de Gemeenschap wil reizen, moet zij voor elk land dat zij wil bezoeken een visum aanvragen.

Is de Commissie van mening dat buitenlanders die in de Bondsrepubliek wonen en hier met een buitenlander trouwen, worden bevoordeeld ten opzichte van buitenlanders die met een Duitser trouwen?

Wat is de Commissie voornemens tegen deze misstand te doen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(22 maart 1994)

Een praktijk van de Duitse autoriteiten, dat EG-verblijfskaarten zouden worden afgegeven aan niet-Gemeenschapsonderdanen welke gezinsleden zijn van Gemeenschapsonderdanen die hun recht op vrij verkeer uitoefenen, is de Commissie niet bekend. Volgens het Gemeenschapsrecht wordt, wanneer een gezinslid niet de nationaliteit heeft van een Lid-Staat, hem een verblijfsdocument afgegeven met dezelfde geldigheidsduur als dat, wat wordt afgegeven aan het gezinslid waarvan hij afhankelijk is. Dit verblijfsdocument, waarop niet als titel „verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der EEG” staat, stelt de houder ervan echter niet in staat vrij binnen de Gemeenschap te reizen. Bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht kunnen de Lid-Staten van deze gezinsleden die niet de nationaliteit hebben van een Lid-Staat vereisen, dat zij over een visum beschikken, doch moeten zij aan deze personen alle faciliteiten verlenen om de visa waaraan zij behoefte zouden hebben te verkrijgen en moeten zij deze kosteloos afgeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2366/93

van Virginio Bettini (V)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 310/41)

Betreft: Bouw van een polyfunctioneel centrum in de plaats San Feliciano di Magione (regio Umbrië, Italië) in strijd met de GMP-criteria van de regio Umbrië

De gemeente Magione en de regio Umbrië zijn van plan een polyfunctioneel centrum te bouwen in de buurt van San Feliciano, niet ver van de oevers van het Trasimenomeer.

Het centrum zal een discotheek, een speelzaal met video- en computerspelletjes, een fast-food-restaurant, een waterpret-park met vijf glijbanen en een winkelcentrum omvatten.

Het gebied waar de bouw van dit centrum is gepland, is door de Dienst stadsontwikkeling en ruimtelijke ordening erkend als natuurgebied van bijzondere waarde, dat reeds uit hoofde van Wet nr. 1497 van 1939 inzake natuurschoon onderworpen was aan bepaalde regels en thans is opgenomen in het gebied dat onder het regionale natuurpark „Trasimeno-Pausillo” ressorteert.

Er zij op gewezen dat dit project door de Structuurfondsen (GMP) gefinancierd zou moeten worden en volledig in strijd is met de GMP-criteria van de regio Umbrië (besluit van de Regionale Raad Umbrië nr. 4776 van 15 juni 1988), waarin bepaald wordt dat bij de tenuitvoerlegging van projecten in gebieden die landschappelijk en ecologisch gezien waardevol zijn, de bestaande situatie niet mag worden aangetast, dat „de oorspronkelijke kenmerken van het gebied gehandhaafd moeten worden in naleving van de geldende milieuwetgeving” en dat „voorrang moet worden gegeven aan het restaureren van bijzonder waardevolle oude boerderijen” (er bestaan ter plaatse twee boerderijcomplexen, één in middeleeuwse en de ander in renaissance-stijl, die, indien vakkundig gerestaureerd, als hoofdgebouwen van een polyfunctioneel centrum zouden kunnen dienen).

Wat denkt de Commissie te doen om te voorkomen dat de Structuurfondsen in strijd met de communautaire en nationale voorschriften worden gebruikt?

Acht de Commissie het noodzakelijk onmiddellijk in te grijpen om het desbetreffende project te blokkeren, aangezien immers ook een alternatief voor het project voorhanden is?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(14 december 1993)**

De programma's en projecten die door de Structuurfondsen worden gefinancierd, moeten aan de desbetreffende communautaire en nationale bepalingen voldoen.

Met betrekking tot het onderhavige project hebben de regionale autoriteiten de Commissie medegedeeld dat het in overeenstemming is met het voor het gebied geldende bestemmingsplan en een bijdrage kan leveren tot de toeristische ontwikkeling van het gebied aan de oevers van het Trasimeense meer. Het Beheerscomité van het GMP-Umbrië heeft evenwel besloten het project niet te financieren omdat het wegens een hangende rechtszaak niet binnen de voorgeschreven termijnen kan worden uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2367/93

**van Bruno Boissière (V)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 310/42)**

Betreft: Vernietiging van een biologisch gezien waardevol gebied (Nice)

Weinig grote steden in Frankrijk kunnen zich gelukkig prijzen met de nabijheid van een rivier. Nice wel: namelijk de rivier de Var.

De bedding van de Var, vooral tussen de Napoleon-III-brug en de zee (estuarium van de Var), kan vergeleken worden met de Camargue in het klein. Eind 1992 is dit gebied overigens uitgeroepen tot „gebied van communautair belang voor de vogels”. Deze rivier vormt een in deze regio uniek watergebied dat buitengewoon rijk is aan fauna (245 verschillende vogelsoorten nestelen op de oevers) en flora.

De Raad voor architectuur, stadsontwikkeling en milieu heeft onlangs echter een plan ingediend voor de aanleg van een stadspark aan de rivieroever.

Kan de Commissie mededelen

- of zij dit project verenigbaar acht met het door haar nagestreefde milieubeschermingsbeleid;
- via welke maatregelen en stappen zij de plaatselijke autoriteiten ertoe denkt te brengen maatregelen te treffen om de rivieroever van de Var in de nabijheid van Nice te beschermen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(8 december 1993)**

Het dal van de benedenloop van de Var is een gebied van groot belang voor de instandhouding van de vogelstand in de Europese Gemeenschap. Het is trouwens als zodanig aangewezen en onder de code „PAC 25” in de door het Franse Ministerie van Milieu medegedeelde inventaris opgenomen. In dit gebied worden ook twee habitattypes aangetroffen die in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna zijn opgenomen.

De Commissie is dan ook van mening dat de belangrijke natuurlijke habitats en de leefgebieden van voor bescherming in aanmerking komende soorten in stand moeten worden gehouden en voor aantasting behoed. Zij zal bij de bevoegde instanties aanvullende gegevens inwinnen teneinde te beoordelen of aan die eisen wordt voldaan.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2416/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/43)*

Betreft: Beroepsopleiding van werknemers aangaande milieuthema's

Met het oog op de strategie voor duurzame ontwikkeling, zoals die in het Verdrag van Maastricht wordt gedefinieerd, gezien het Vijfde Actieprogramma voor het milieu, alsmede document COM(88) 202 ⁽¹⁾ betreffende de beroepsopleiding aangaande milieuthema's, en overwegende dat de vele richtlijnen van de Gemeenschap inzake milieu, volksgezondheid en veiligheid van onmiddellijke invloed zijn op de produktiemethoden, de industriële procédés en de arbeidsomstandigheden, zou ik de volgende vraag willen stellen:

Kan de Commissie niet een communautair initiatief nemen ter bevordering van programma's voor de beroepsopleiding van werknemers aangaande milieuthema's, met name in bedrijven die vanwege de aard van hun activiteiten grote milieurampen zouden kunnen veroorzaken?

⁽¹⁾ PB nr. C 197 van 27. 7. 1988, blz. 13.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(3 december 1993)

De Commissie neemt initiatieven en ondersteunt maatregelen om te zorgen voor de geleidelijke opbouw van de beroepsopleiding op het gebied van het milieu.

De doelstellingen met prioriteit op dit gebied zijn aangegeven in Resolutie 88/C 177/03 van de Raad en de ministers ⁽¹⁾. Naast de maatregelen voor de opleiding van leerkrachten die de Commissie op alle niveaus stimuleert of ondersteunt, heeft zij ook bijgedragen tot de samenstelling van een communautaire studiegids, die een overzicht bevat van de opleidingen op het gebied van het milieu in het hoger onderwijs die bestemd zijn voor studenten die in de toekomst op de meest uiteenlopende gebieden actief zullen zijn ⁽²⁾.

Anderzijds zorgt de Commissie in het kader van de uitvoering van het vijfde programma voor de ontwikkeling, stimulering en uitvoering van een aantal initiatieven en maatregelen op het gebied van het milieu. Zo organiseert zij in samenwerking met verschillende internationale instanties opleidingen en seminars voor zeer uiteenlopende beroepsgroepen, zoals mensen uit de gezondheidszorg en de civiele bescherming, mensen die werkzaam zijn in verschillende industriële sectoren en in de biotechnologie en journalisten die in deze onderwerpen gespecialiseerd zijn.

Bovendien werkt de Commissie aan activiteiten in het kader van de uitvoering van milieu-audits, aan opleidingsprojecten op het gebied van de milieu-effectrapportage en aan de samenstelling van lesmateriaal dat vooral bestemd is voor het midden- en kleinbedrijf en de vakbonden die hierom hebben gevraagd.

Daarnaast zijn de prioriteiten inzake beroepsopleiding op het gebied van het milieu opgenomen in de verordening inzake het financieel instrument voor het milieu (LIFE) ⁽³⁾ voor de jaren 1994 en 1995.

⁽¹⁾ PB nr. C 177 van 6. 7. 1988.

⁽²⁾ EC Study Guide for environment related courses (Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen, L-2985 Luxemburg).

⁽³⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2467/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/44)*

Betreft: Aanwijzing van speciale beschermingszones in Griekenland overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand

Kan de Commissie meedelen of Griekenland heeft voldaan aan zijn verplichting om speciale beschermingszones aan te wijzen overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(9 december 1993)

Griekenland heeft tot dusverre 26 speciale beschermingszones aangewezen welke 1,5 % van het nationaal grondgebied beslaan.

De Commissie blijft alles in het werk stellen opdat er genoeg gebieden als zodanig worden aangewezen en in het algemeen de naleving van de verplichtingen wordt gegarandeerd welke voor Griekenland voortvloeien uit Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2475/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/45)*

Betreft: De erkenning van producentenorganisaties voor visserijproducten

Kan de Commissie ons mededelen of zij van plan is initiatief te nemen tot wijziging van de voorwaarden voor de erkenning van producentenorganisaties in de sector visserijproducten, iets waarom verzocht wordt door de vissersorganisaties, met name in Griekenland?

Antwoord van de heer Paleokrassas**namens de Commissie***(13 december 1993)*

De Commissie overweegt Verordening (EEG) nr. 2062/80 inzake de voorwaarden en de procedure voor de erkenning en de intrekking van de erkenning van producentenorganisaties en verenigingen van producentenorganisaties in de visserijsector in de komende maanden te wijzigen teneinde de toepassing ervan in alle regio's van de Gemeenschap te vergemakkelijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-767/93**van Tom Spencer (PPE)****aan de Commissie***(15 april 1993)**(94/C 310/46)*

Betreft: Betaling van in het kader van het EOF geleverde/verleende goederen en diensten

Is de Commissie ervan op de hoogte dat in het kader van het EOF geleverde/verleende goederen en diensten met grote vertraging betaald worden en beseft zij welke ernstige gevolgen dit heeft voor de leveranciers, respectievelijk dienstverleners, vooral wanneer het gaat om kleine en middelgrote ondernemingen?

Hebben de delegaties van de Commissie in de begunstigde ontwikkelingslanden instructies om een snelle betaling te bevorderen, en zo ja, welke zijn die instructies?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2478/93**van Tom Spencer (PPE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/47)*

Betreft: Vertragingen bij de betaling van in het kader van het EOF geleverde goederen, resp. verleende diensten

Is de Commissie ervan op de hoogte dat in het kader van het EOF geleverde goederen, resp. verleende diensten met grote vertraging betaald worden en beseft zij welke ernstige gevolgen dit heeft voor de leveranciers, resp. dienstverleners, vooral wanneer het gaat om kleine en middelgrote ondernemingen?

Hebben de delegaties van de Commissie in de begunstigde ontwikkelingslanden instructies om een snelle betaling te bevorderen, en zo ja, welke zijn die instructies?

Gecombineerd antwoord van de heer Marín**namens de Commissie****op de schriftelijke vragen E-767/93 en E-2478/93***(17 december 1993)*

De gemachtigden, de autoriteiten van de ACS-Staten en de contractanten hebben duidelijke instructies gekregen over de te volgen procedures.

Bovendien meldt de Commissie aan het geachte Parlementslid dat de bepalingen die de betalingstermijnen van het EOF regelen zijn vastgelegd in de Vierde Overeenkomst van Lomé (artikel 319.6), die voor het eerst tevens de uiterste datum vastlegt waarop de nationale ordonnateur opdracht geeft tot betaling en de gemachtigde van de Commissie daarvan in kennis stelt.

De gemachtigden wordt verzocht om, telkens als het geval zich voordoet, de dossiers van achterstallige betalingen na te gaan bij de plaatselijke administratie en waar tekortgeschoten werd kan de hoofdordonnateur de nodige maatregelen treffen om de problemen die ontstaan zijn door vertraagde betalingsopdrachten op te lossen.

In de studie „Post Fidji” die werd opgesteld door een externe adviseur over de tenuitvoerlegging van de procedures van de Overeenkomst van Lomé zijn de oorzaken van de vertraging bij de betalingen bestudeerd. Om deze te verhelpen zijn sinds eind 1991 een aantal verbeteringen aangebracht. Deze maatregelen hebben de financiële procedure reeds aanzienlijk ingekort.

De Commissie is zich bewust van de ernstige gevolgen van achterstallige betalingen voor de ondernemingen en is dan ook van plan om preventieve maatregelen te treffen om de betalingscircuits te verbeteren. Bovendien zullen vereenvoudigde maatregelen worden ingesteld om bijvoorbeeld het aantal betalingen voor kleine contracten voor leveringen te beperken. Met de rationalisatie van de procedures winnen

de diensten tijd waardoor ze doeltreffender te werk kunnen gaan op andere punten.

De invoering van nieuwe computersystemen in de delegaties die in verbinding staan met de zetel, een reorganisatie van de administratie en opleiding van het personeel zullen borg staan voor een scherper toezicht ter plaatse op de transacties en voor een snellere behandeling van de dossiers op het hoofdkantoor en ter plaatse. Deze maatregelen maken deel uit van een actieprogramma dat, eenmaal in werking, de huidige betalingstermijnen op het hoofdkantoor zal beperken.

Tenslotte ontwikkelen de Commissie en het ACS-secretariaat een aantal aanvullende maatregelen in het kader van de Post-Fidji-studie om de termijnen van de procedures in te korten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2494/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 310/48)

Betreft: De bananenmarkt

De internationale bananenhandel kampt met problemen vanwege het besluit van de GATT om de regeling voor de invoer van bananen op de verenigde Europese binnenmarkt opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen. Volgens de Latijnsamerikaanse bananenexporteurs zullen er door de Gemeenschap nieuwe invoerverboden worden opgelegd, hetgeen rampzalige gevolgen zou hebben voor de economie van de betrokken landen; de schade kan becijferd worden op 1 miljard US-dollar per jaar. Soortgelijke reacties zijn ook gekomen van de kant van exporteurs uit het Caribische gebied en uit West-Afrika.

Wat zal de Commissie voorstellen als standpunt van de Europese Gemeenschap in deze kwestie?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(6 december 1993)

De nieuwe regeling die voorziet in een gemeenschappelijke marktordening voor bananen is ingevoerd in verband met de voltooiing van de interne markt.

In het kader van deze regeling is voor dollarbananen en voor de niet-traditionele invoer van ACP-bananen een tariefcontingent van 2 000 000 ton ingesteld. Hierbij geldt een recht van 100 ecu/ton voor dollarbananen en is de niet-traditionele invoer van ACP-bananen vrijgesteld van rechten. Deze regeling biedt altijd de mogelijkheid bananen in te voeren boven de bij het contingent vastgestelde hoeveelheid. In dat geval geldt voor dollarbananen een recht van 850 ecu/ton en voor de niet-traditionele invoer van ACP-bananen een recht van 750 ecu/ton. Het contingent kan overigens te allen tijde worden herzien op basis van de voorzieningsbalans en naar gelang van de ontwikkeling van het verbruik.

Voor de ACP-bananen is in de bijlage bij de regeling het volume van de traditionele uitvoer vastgesteld op basis van de hoogste uitvoer die in elk van de betrokken ACP-landen in het verleden is gerealiseerd. Hierbij is echter wel rekening gehouden met het bepaalde in de Overeenkomst van Lomé.

De betrokken regeling is dus niet bedoeld om bananen van de communautaire markt te weren, maar om te zorgen voor een harmonieuze voorziening van de markt via de drie traditionele kanalen, namelijk de communautaire productie, de invoer uit de ACP-landen en de dollarbananen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2504/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 310/49)

Betreft: Ontdekking en exploitatie van de fossiele resten van ruim 15 miljoen jaar oude bomen in het noorden van Evvia

In het noorden van Evvia en in de regio die omringd wordt door de plaatsen Kerasia, Agia Anna en Papades, zijn de versteende resten van meer dan 15 miljoen jaar oude bomen aangetroffen. Zoals de burgemeesters van deze plaatsen melden, heeft tot nu toe niemand van de staatsoverheid belangstelling getoond voor de stelselmatige uitvoering van werken voor de volledige blootlegging van dit bijzondere materiaal dat grotendeels bedekt is met latere afzettingen.

En wat erger is: de ongewone en elders schaarse fossielen lopen meer en meer gevaar, zowel door de door de mens aangerichte verwoestingen (de fossiele stammen worden gebruikt als wallen op de velden van sommige boeren in de streek) als door natuurlijke oorzaken (branden, bodemerosie enz.).

Zal de Commissie gezien het bovenstaande zich inzetten voor de blootlegging en exploitatie van dit bos om wetenschappelijke redenen en voor de toeristische ontwikkeling van de streek waar immers ernstige werkloosheid heerst?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(22 december 1993)

De door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie valt niet onder de bevoegdheid van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2515/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/50)*

Betreft: De communautaire visconserverenindustrie

Kan de Commissie meedelen of er een teruggang van de export van de communautaire visconserverenindustrie is geregistreerd en, zo ja, hoe groot deze teruggang is? Neemt de Gemeenschap maatregelen om de levensvatbaarheid van de conserverenindustrie te verzekeren?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(2 december 1993)

De uit verscheidene bronnen afkomstige gegevens en statistieken waarover de Commissie beschikt, en met name het door haar gepubliceerde „Panorama de l'industrie communautaire 1993” (overzicht van de communautaire industrie in 1993) ⁽¹⁾, laten een toename van de communautaire produktie van visconserveren in de periode 1985—1991 zien. Deze groei is in de jaren 1989—1991 minder snel gegaan dan in de jaren daarvoor. Het verbruik van visconserveren vertoont in België, Spanje, Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk een stijgende lijn.

In alle voor de periode 1991—1993 geldende communautaire bestekken die de Commissie in het kader van Verordening (EEG) nr. 4042/89 van de Raad ⁽²⁾ en in overleg met de nationale autoriteiten voor iedere Lid-Staat heeft opgesteld, zijn prioritaire maatregelen opgenomen om de levensvatbaarheid van de visconserverenindustrie te vergroten.

Dankzij de integratie van de structuurmaatregelen voor de visserij in het uit de hervorming van de Structuurfondsen voortgekomen systeem en de instelling van het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij blijft dit terrein voor bijstand in aanmerking komen, zodra de continuïteit van de lopende acties verzekerd is.

Als de Lid-Staten die de actieterreinen en de benodigde financiële middelen horen vast te stellen, deze prioriteiten in hun regionale ontwikkelingsplannen opnemen, zal de Commissie positief staan tegenover bijstandsverlening, voorzover daarvoor financiële middelen beschikbaar zijn.

⁽¹⁾ Bureau voor officiële publikaties van de Europese Gemeenschappen 1993 — XII.

⁽²⁾ PB nr. L 388 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2531/93**van Michel Debatisse (PPE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/51)*

Betreft: Shift-netwerk

Wanneer zal het Shift-netwerk volgens de Commissie daadwerkelijk operationeel zijn? Welke overgangsmaatregelen heeft zij getroffen om de risico's op te vangen die voortvloeien uit het gebrek aan samenwerking tussen de diverse grensposten aan de EG-buitengrenzen waarlangs dieren en dierprodukten mogen worden ingevoerd?

Heeft de Commissie ter plekke gecontroleerd of deze erkende grensposten wel voldoen aan de voorwaarden die in Richtlijn 91/496/EEG ⁽¹⁾ zijn vastgelegd?

Mochten deze grensposten niet aan de voorschriften voldoen, is de Commissie dan voornemens de Lid-Staten, bijvoorbeeld met EG-steun, te helpen om deze posten alsnog aan de normen aan te passen?

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(7 december 1993)

1. Gezien de talrijke en ingewikkelde juridische, administratieve, budgettaire en technische problemen die nog moeten worden opgelost kan de Commissie niet meedelen wanneer het Shift-project operationeel zal zijn.

2. De beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten en dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht zijn respectievelijk vastgesteld bij Richtlijn 90/675/EEG ⁽¹⁾ en Richtlijn 91/496/EEG van de Raad. Nadat gebleken was dat er voor de uitvoering van de nieuwe procedure nog toepassingsbepalingen nodig waren, heeft de Commissie die in overleg met de Lid-Staten vastgesteld.

Wat de situatie van de eigenlijke inspectieposten aan de grens betreft, is in de Richtlijnen 90/675/EEG en 91/496/EEG bepaald dat voor de controles zowel van produkten van dierlijke oorsprong als dieren uit derde landen lijsten moeten worden opgesteld van erkende posten, die voldoen aan de in de genoemde richtlijnen gestelde voorwaarden.

Aangezien evenwel niet alle door de Lid-Staten voorgestelde posten aan die voorwaarden voldeden is het nodig gebleken een termijn vast te stellen waarin de betrokken posten zich aan alle voor hun erkenning vereiste voorwaarden kunnen conformeren.

In verband met het bovenstaande zijn lijsten van voorgeselecteerde inspectieposten aan de grens voor de veterinaire controles van produkten van dierlijke oorsprong en dieren uit derde landen vastgesteld (Beschikkingen 92/430/EEG ⁽²⁾ en 92/431/EEG ⁽²⁾ van de Commissie, gewijzigd bij Beschikking 93/83/EEG ⁽³⁾).

Tussen oktober 1992 en juli 1993 hebben deskundigen van de Commissie 233 van de op die lijsten voorkomende posten geïnspecteerd. Hoewel in de meeste gevallen bleek dat er bepaalde verbeteringen waren, kon niet worden geconcludeerd dat de inspectieposten aan de grens aan alle in de communautaire richtlijnen vastgestelde voorwaarden voor erkenning voldoen.

De Commissie is voornemens 39 posten van de bestaande lijsten af te voeren en voor 44 posten die bevoegdheid te beperken tot de controle van bepaalde produkten of dieren.

De andere posten die nog op de lijst kunnen blijven staan, zijn die waarover de Lid-Staten alle garanties zullen hebben gegeven dat op korte termijn bevredigende oplossingen zullen worden gevonden.

3. Alle verzoeken om financiële steun van de Gemeenschap voor een bepaalde inspectiedienst aan de grens zullen van geval tot geval bestudeerd worden.

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990.

⁽²⁾ PB nr. L 237 van 20. 8. 1992.

⁽³⁾ PB nr. L 35 van 11. 2. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2535/93

van José Lafuente López (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 310/52)

Betreft: Bezinning van de Gemeenschap over de toekomst van de welvaartstaat

De recente besluiten in Duitsland en Frankrijk om de overheidsuitgaven te beperken teneinde het hoofd te bieden aan de gigantische begrotingstekorten zijn van directe invloed op bepaalde parameters van de zogenaamde welvaartstaat, omdat daardoor het niveau van de sociale maatregelen in deze twee Staten van de Gemeenschap waarbij zich ongetwijfeld nog andere zullen voegen, aanzienlijk wordt teruggeschoefd in afwachting van nieuwe oplossingen die nieuwe wegen zullen openen wat betreft de toekomst van de huidige welvaartstaat.

Wanneer er thans alarmlichten opgloeien als waarschuwing dat in de structuur van de huidige welvaartstaat de sociale

bescherming van de dag van morgen niet langer kan worden gegarandeerd moet een periode van algemene bezinning in de Europese Gemeenschap haar intrede doen, opdat tijdig en met de nodige verantwoordelijkheid maatregelen kunnen worden genomen voor de noodzakelijke hervormingen om het huidige welvaartsniveau op middellange en lange termijn te kunnen garanderen.

Is de Commissie bezig de nodige criteria op te stellen om te komen tot een algemene bezinning over bovengenoemd vraagstuk zodat de nodige maatregelen kunnen worden genomen ter overwinning van de huidige moeilijkheden die de welvaartstaat bedreigen en die voor de toekomst de burgers van de Gemeenschap de verzekering bieden dat het huidige niveau van de sociale verzekering gehandhaafd blijft?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(14 januari 1994)

In het kader van de beperkte bevoegdheden inzake sociale bescherming die haar door de Verdragen zijn toegekend, volgt de Commissie aandachtig de evolutie van de stelsels van sociale bescherming in de Gemeenschap.

Voor de tenuitvoerlegging van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden heeft zij in twee voorstellen voor aanbevelingen, die in 1992 door de Raad zijn goedgekeurd, een convergentiestrategie voorgesteld.

Aanbeveling 92/442/EEG ⁽¹⁾ betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming betreft een convergentiestrategie op lange termijn die gemeenschappelijke doelstellingen vastlegt. Deze kunnen als richtsnoer dienen voor het beleid van de Lid-Staten zodat de verschillende nationale sociale-zekerheidsstelsels naast elkaar kunnen bestaan en in onderlinge harmonie vooruitgang kunnen boeken in de richting van de doelstellingen van de Gemeenschap. Deze gemeenschappelijk vastgestelde specifieke doelstellingen moeten als referentie dienen voor de aanpassing van de stelsels aan de evolutie van de behoeften aan bescherming, met name die welke samenhangen met de veranderingen op de arbeidsmarkt en in de gezinsstructuren en met de demografische ontwikkeling.

Aanbeveling 92/441/EEG ⁽²⁾ inzake gemeenschappelijke criteria met betrekking tot toereikende inkomsten en prestaties in de stelsels van sociale bescherming beoogt, in het kader van een algemene, coherente regeling ter bestrijding van sociale uitsluiting, het fundamentele recht van personen te erkennen op inkomsten en prestaties die toereikend zijn om een menswaardig bestaan te leiden. Dientengevolge dienen de Lid-Staten hun stelsels van sociale bescherming aan te passen om rekening te houden met de door Aanbeveling 92/441/EEG vastgestelde beginselen en richtsnoeren.

⁽¹⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 297 van 29. 10. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2570/93**van Christos Papoutsis (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/53)*

Betreft: Schending van communautaire voorschriften

Volgens recente beschuldigingen in de Griekse pers is de directie van de Griekse spoorwegen op onrechtmatige en oneconomische wijze te werk gegaan bij de aanschaf van materiaal voor de modernisering van de spoorlijn Athene-Idomeni.

Dit project maakt deel uit van het communautair bestek en het financieel nadeel dat is ontstaan, beloopt volgens de schattingen van experts 70 miljard drachme.

Kan de Commissie mededelen:

- of bij de aanbestedingsprocedure voor genoemd materiaal de communautaire bepalingen inzake mededinging, overheidscontracten en leveringen zijn nageleefd;
- of door deze maatregel van de directie van de spoorwegen schade is ontstaan die ten laste komt van de begroting van de Gemeenschap;
- hoe zij, als dit inderdaad het geval is, denkt op te treden?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(7 maart 1994)

De Commissie herinnert eraan dat de Griekse spoorwegmaatschappij Richtlijn 90/531/EEG van de Raad van 17 september 1990 betreffende de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie ⁽¹⁾ nog niet hoeft na te leven omdat Griekenland pas op 1 januari 1998 de nodige maatregelen moet hebben genomen om aan bovengenoemde richtlijn te voldoen.

Dit neemt niet weg dat de Griekse spoorwegmaatschappij bij het plaatsen van opdrachten het EG-Verdrag en met name de beginselen inzake niet-discriminatie die zijn vermeld in de artikelen 30, 48, 52 en 59, in acht moet nemen.

De Commissie beschikt niet over gegevens waaruit blijkt dat de Griekse spoorwegmaatschappij bij de aankoop van materieel (biels) de communautaire voorschriften heeft overtreden. Voor de aankoop, waarmee een bedrag van circa 16 miljoen ecu was gemoeid, hebben de Structuurfondsen een bijdrage van 55 % verleend.

⁽¹⁾ PB nr. L 297 van 29. 10. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2596/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/54)*

Betreft: Subsidiëring van golfterreinen en garages in Griekenland

De laatste Economische Ontwikkelingswet nr. 1892/90 voorziet in de subsidiëring van o.a. garages, golfterreinen en kloosters. De logica daarvan wordt nergens uitgelegd. Of tenminste: er worden nergens argumenten aangevoerd om de beslissing van de Griekse autoriteiten te rechtvaardigen. Kan de Commissie mededelen hoe de Griekse Regering de noodzaak tot economische ondersteuning van de hierboven vermelde categorieën rechtvaardigt?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(10 december 1993)

De Commissie is niet voornemens in de plaats te treden van de nationale regeringen op het gebied van het beleid inzake de regionale ontwikkeling en de ruimtelijke ordening in de Lid-Staten.

De Commissie treedt op wanneer bij de toepassing van dit beleid inbreuk wordt gemaakt op de regels van het EEG-Verdrag, en in dit geval op de regels inzake steunmaatregelen van de Staten; deze betreffen steun waardoor bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties waren begunstigd, voor zover deze het handelsverkeer tussen Lid-Staten nadelig beïnvloedt.

Wet nr. 1892/90 (deel betreffende de regionale ontwikkeling) die door het geachte Parlements lid wordt genoemd, is door de Commissie in december 1990 goedgekeurd, daar de bepalingen daarvan verenigbaar met het EEG-Verdrag werden geacht, en met name met de artikelen 92—94 daarvan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2597/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1993)**(94/C 310/55)*

Betreft: Kredieten uit de communautaire bestekken voor de Griekse havens

Kan de Commissie ons mededelen of de Griekse autoriteiten voorgesteld hebben om voor projecten in de Griekse havens kredieten uit de communautaire bestekken voor bijstandsverlening beschikbaar te stellen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(21 december 1993)**

De Commissie kan bevestigen dat de verbetering van de infrastructuur in havens behoort tot de prioriteiten voor bijstandsverlening op het gebied van de vervoerinfrastructuur, die de Griekse autoriteiten in hun regionale ontwikkelingsplan voor de periode 1994—1999 hebben vastgesteld.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2640/93
van Hemmo Muntingh (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 310/56)**

Betreft: Registratie kredietverlening aan consumenten

In de meeste Lid-Staten bestaan registers in verband met consumptief krediet die, voor kredietverlening aan de consumenten, door de aanbieders van krediet worden geraadpleegd. In bepaalde registers worden alle door de consumenten opgenomen kredieten ingeschreven, andere vermelden enkel wanbetalingen.

1. Denkt de Commissie, in het kader van de ééngemaakte kredietmarkt, aan een consultatieprocedure van deze registers voor instellingen in andere Lid-Staten gelegen of integendeel aan een Europees register?
2. Een dergelijk systeem zou de instellingen van de verschillende Lid-Staten die krediet aanbieden op gelijke voet stellen en tegelijkertijd de consumenten tegen overmatige schuldenlast beschermen.

Houdt dit nochtans niet in dat de bescherming van de consument tegen verspreiding van gegevens die hem betreffen, wordt verzwakt?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(19 januari 1994)**

In alle Lid-Staten bestaan registers in verband met consumentenkrediet. Er worden twee soorten registers onderscheiden:

- negatieve registers waarin wanbetalingen worden opgenomen;
- positieve registers waarin alle door consumenten opgenomen kredieten worden ingeschreven.

Ten aanzien van deze bestaande registers zijn in de Lid-Staten zeer uiteenlopende regels van kracht:

- in bepaalde Lid-Staten is de verzameling en verkoop van deze gegevens een erkende commerciële activiteit (Verenigd Koninkrijk);

- in andere Lid-Staten is uitsluitend een aan het bankwezen verbonden privaatrechtelijke instelling hiertoe bevoegd (Duitsland, Nederland);
- in weer andere Lid-Staten worden deze werkzaamheden door de nationale bank verricht (Frankrijk, België).

Deze registers worden gebruikt om te bepalen of een krediet al dan niet kan worden verstrekt (credit scoring). De invoering van wetgeving op het gebied van de solventie heeft overigens tot de ontwikkeling van deze registers bijgedragen. Desalniettemin leiden deze registers tot aanzienlijke problemen in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Zij zijn reeds vergeleken met een „financieel strafblad”. Derhalve zijn de nationale wetgevingen betreffende de bescherming van gegevens op deze registers van toepassing.

Voor de consument moet dus worden gezocht naar een evenwicht tussen de voorkoming van insolventie en de bescherming van persoonlijke gegevens.

De Commissie volgt de nationale ontwikkelingen op dit gebied met grote aandacht. Het vraagstuk van de raadpleging van deze registers bij grensoverschrijdende transacties is nog niet opgelost.

De Commissie is voornemens dit onderwerp in 1994 te behandelen in het verslag dat zij zal uitbrengen over de werking van de interne markt voor consumentenkrediet. Deze mededeling is voorzien in artikel 17 van Richtlijn 87/102/EEG betreffende het consumentenkrediet.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2686/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(3 september 1993)
(94/C 310/57)**

Betreft: Vereenvoudiging van de administratie van kleine en middelgrote ondernemingen

Vindt de Commissie dat er voldoende is gedaan om de administratie van de kleine en middelgrote ondernemingen te vereenvoudigen en deze te voorzien van alle noodzakelijke informatie betreffende de desbetreffende communautaire wetgeving?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(9 december 1993)**

Zowel de Commissie als de Lid-Staten vinden administratieve vereenvoudiging en maatregelen om de lasten voor het bedrijfsleven en in het bijzonder voor het midden- en kleinbedrijf te verlagen, belangrijk. Het belang hiervan is aangetoond in het tweede verslag van de Commissie over administratieve vereenvoudiging in de Europese Gemeen-

schap ⁽¹⁾ en de daarop aansluitende Resolutie van de Raad 92/C 331/02 van 3 december 1992.

Terwijl de Commissie bij haar voorstellen voor wetgeving tracht de lasten voor de ondernemingen en in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen tot een minimum te beperken, is het overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel de taak van de Lid-Staten na te gaan hoe dit in de praktijk kan worden gebracht in de context van de omzetting in het nationale recht. In bovenbedoelde resolutie hebben de Lid-Staten toegezegd alle niet-gemotiveerde lasten voor de ondernemingen te vermijden, de ontwikkeling van optimale procedures te bevorderen en samen te werken met elkaar en met de Commissie.

Wat de procedures betreft om het midden- en kleinbedrijf de nodige informatie te verstrekken over de relevante Gemeenschapswetgeving, zij nog opgemerkt dat het netwerk van Euro Info Centres thans een realiteit is. Er zijn meer dan 200 EIC's in alle Lid-Staten die het midden- en kleinbedrijf bijstaan en dit informeren over de communautaire wetgeving en andere acties.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 1867 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2695/93

van Hugh McMahon (PSE)

aan de Commissie

(3 september 1993)

(94/C 310/58)

Betreft: Betalingen uit het ESF aan de Britse Regering voor in de jaren 1991, 1992 en 1993 door Scottish Enterprise uitgevoerde projecten

Is de Commissie bereid het Parlement te laten weten welke bedragen aan het Britse Ministerie van Werkgelegenheid zijn overgemaakt voor projecten die in het kader van het Sociaal Fonds in 1991, 1992 en 1993 werden of worden uitgevoerd door Scottish Enterprise en kan de Commissie bevestigen dat de Britse autoriteiten hierover niet minder dan driemaal zijn aangeschreven? Kan de Commissie voorts aangeven wat de Britse autoriteiten hierop hebben geantwoord en welke stappen zij naar aanleiding van deze antwoorden denkt te ondernemen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(3 februari 1994)

De geachte Afgevaardigde zal ongetwijfeld weten dat de details van afzonderlijke projecten sinds de hervorming van de Structuurfondsen in 1989 niet langer bijgehouden worden door de Commissie. De Fondsen worden ten uitvoer gelegd door middel van operationele programma's of globale subsidies waaronder talrijke afzonderlijke projecten vallen, die in het geval van het Europees Sociaal Fonds uitgevoerd worden door talrijke opleidingsaanbieders. In

het Verenigd Koninkrijk is Scottish Enterprise een van deze opleidingsaanbieders.

In antwoord op de vraag van de geachte Afgevaardigde heeft de Commissie de Britse autoriteiten om nadere details gevraagd betreffende de steun die verleend is aan Scottish Enterprise gedurende de drie jaren 1991—1993 en heeft het volgende antwoord ontvangen:

1991: 23 001 548 pond sterling

1992: 14 931 903 pond sterling

1993: 10 798 157 pond sterling.

Deze cijfers worden bij controles nagetrokken.

De Commissie heeft permanent contact met de autoriteiten van de Lid-Staten om na te gaan hoe de verschillende communautaire fondsen gebruikt worden. Betreffende het gebruik van het Europees Sociaal Fonds door Scottish Enterprise houdt de Commissie controles ter plaatse in het kader van haar controleprocedures voor het gebruik van de communautaire fondsen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2697/93

van Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie

(3 september 1993)

(94/C 310/59)

Betreft: 1993 — Internationaal Jaar van de inheemse volkeren

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij dit jaar heeft genomen in het kader van het Internationaal Jaar van de inheemse volkeren 1993?

Is het haar bekend dat er in het noordwesten van Brazilië verwoede pogingen zijn gedaan om nagenoeg 150 000 indianen uit te roeien en is zij naar aanleiding hiervan bereid in het kader van haar bilaterale contacten bij de Braziliaanse Regering de nodige stappen te ondernemen?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(21 december 1993)

De Commissie onderneemt in het kader van haar bevoegdheden verschillende acties die bijdragen tot een verbetering van de situatie van de inheemse volkeren. Deze acties hebben met name betrekking op de opleiding van vertegenwoordigers van die volkeren, de bevordering van hun rechten en steun voor zelfbestuur.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten, die bewust zijn van het belang van de eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, benutten alle mogelijke gelegenheden om te tonen hoeveel belang zij hechten aan de vrijwaring van deze rechten en aan de totstandkoming van democra-

tische instellingen en regels in derde landen. De Braziliaanse autoriteiten zijn zich goed bewust van dit standpunt.

De gehechtheid van Brazilië aan de universele eerbiediging van de mensenrechten wordt bevestigd door de actieve deelname van dat land aan de Wereldconferentie over de mensenrechten in juni jongstleden. Deze conferentie heeft „de intrinsieke waardigheid van de autochtone volkeren en hun unieke bijdrage tot de ontwikkeling en de diversiteit van de maatschappijen” erkend. De Staten zouden gezamenlijk constructieve maatregelen moeten nemen om die volkeren de eerbiediging van alle mensenrechten en alle fundamentele vrijheden te waarborgen, steunend op gelijkheid en non-discriminatie, en de waarde en diversiteit van hun identiteit, cultuur en maatschappelijk bestel moeten erkennen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2704/93

van Ben Visser (PSE)

aan de Commissie

(8 september 1993)

(94/C 310/60)

Betreft: Prijzen dieselbrandstof en vignetten

Uit informatie van KNV en ANWB blijkt dat momenteel (juli 1993) de prijzen van 1 liter diesel in een aantal EG-landen als volgt zijn:

Land	Prijs in eigen valuta	Hfl.	ecu ⁽¹⁾
België	Bfr. 24,90	1,40	0,64
Denemarken	Dkr. 4,71	1,45	0,66
Duitsland	DM 1,09	1,24	0,57
Frankrijk	Ffr. 3,57	1,24	0,57
Italië	lire 1 230	1,63	0,74
Nederland	Hfl. 1,27	1,27	0,58

⁽¹⁾ 1 ecu = 2,19 Hfl.

Uit deze cijfers blijkt dat de klacht van de Duitsers niet gegrond is dat zij veel accijnsinkomsten missen omdat veel buitenlanders wel in Duitsland rijden, maar er niet tanken, omdat de diesel elders goedkoper is.

1. Is de Commissie van mening dat een vignettensysteem meer kan bijdragen als instrument dan de dieselaccijns ten aanzien van

- het terugdringen van concurrentieverschillen,
- het leveren van een bijdrage aan de kosten van infrastructuur,
- het via het prijsmechanisme bevorderen van milieuvriendelijke vervoerwijzen,
- het voorkomen van grensbelemmeringen en onnodige bureaucratie?

2. Het Europees Parlement heeft diverse malen voorgesteld om een fonds te vormen door een opslag van 1 ecu-cent per liter motorbrandstof. Dit fonds kan in de hele Gemeenschap worden ingevoerd, maar ook bijvoorbeeld door de groep van vijf landen die nu een regionaal Eurovignet overwegen in te voeren. Uit dit fonds kunnen onevenwichtigheden die bepaalde landen ervaren, worden gecompenseerd.

Is de Commissie van mening dat via een dergelijk fonds de doelstelling van de vignetten (nl. een rechtvaardiger toerekening van de infrastructuurkosten) niet eenvoudiger te bereiken is dan met allerlei vignetten, zonder veel bureaucratie en grensbelemmeringen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(23 maart 1994)

1. Richtlijn 93/89/EEG van de Raad ⁽¹⁾ zal het mogelijk maken de hoogte van de motorrijtuigenbelasting voor vrachtwagens in de verschillende Lid-Staten meer op een lijn te brengen enerzijds, en de Lid-Staten die geen tolgelden heffen in staat stellen een vergelijkbare heffing toe te passen (vignetten) anderzijds.

Door deze combinatie van maatregelen kunnen de concurrentieverschillen worden teruggedrongen en kan een bijdrage worden geleverd aan de kosten van infrastructuur.

Dieselaccijns heeft twee grote nadelen ten opzichte van gebruiksrechten:

- de verschillen en ongelijkheden die het gevolg zijn van het feit dat in sommige Lid-Staten wel en in andere geen tolgelden worden geheven, worden er totaal niet door verminderd;
- ook al was de accijns volledig geharmoniseerd, dan nog zou de hoogte daarvan niet in verhouding staan tot de werkelijke infrastructuurkosten die daardoor moeten worden gedekt, en die verschillen van Lid-Staat tot Lid-Staat.

Voor de toepassing van gebruiksrechten moet weliswaar in bepaalde administratieve formaliteiten worden voorzien, maar dit kleine nadeel wordt ruimschoots gecompenseerd door de voordelen.

2. Neen, want bij het door het geachte Parlementslid voorgestelde systeem zouden alle vervoerders aan het fonds moeten bijdragen, terwijl de onevenwichtigheden worden veroorzaakt door slechts een deel van hen, namelijk die vervoerders die belastingen en heffingen betalen in de Lid-Staat waar zij gevestigd zijn, en die met hun voertuigen gebruik maken van het wegennet van andere Lid-Staten waar zij niet bijdragen in de door hen veroorzaakte kosten.

(¹) PB nr. L 279 van 12. 11. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2715/93

van Marie Isler Béguin (V)

aan de Commissie

(8 september 1993)

(94/C 310/61)

Betreft: Personeelsbeleid van de Commissie

Een aantal aspecten van het personeelsbeleid van de Commissie lijkt in tegenspraak te zijn met de beginselverklaringen van de voorzitter van de Commissie, de heer Delors, met name waar het de jeugdwerkloosheid en het strakke beheer van de beschikbare kredieten betreft.

Kan de Commissie in het algemeen aangeven hoeveel gepensioneerde ambtenaren nog direct (raadgevers) of indirect (deskundigen, adviseurs, enz.) voor haar werken en welke de directe (bijvoorbeeld betaling studierapporten, onkostenvergoedingen) en indirecte (ter beschikking gestelde structuren en personeelsleden) kosten daarvan zijn?

Kan zij tevens, meer in het bijzonder, meedelen of het waar is dat zij voornemens is gebruik te maken van de diensten van mevrouw Van Hoof-Haferkamp, directeur-generaal van de Gemeenschappelijke Tolken-Conferentiedienst, zodra deze met pensioen gaat?

Is het inderdaad zo dat de directeur-generaal in kwestie voor rekening van de Commissie voor een lange opleidingsperiode naar een beroemde universiteit in de Verenigde Staten zal worden gezonden? Wat zullen de kosten zijn voor deze opleiding en door welke post op de EG-begroting zullen deze kosten worden gedekt?

Is het waar dat al een gebouw (de annex van het CCAB) is gehuurd om daar de dienst voor de opleiding van free-lance tolken onder leiding van mevrouw Van Hoof-Haferkamp onder te brengen?

Hoeveel personen (ambtenaren van alle rangen, extern personeel, enz.) zullen in deze dienst tewerk worden gesteld en met welk juridisch statuut?

Kan de Commissie meedelen aan de hand van welke criteria de ruimten werden gekozen en kan zij de naam bekendmaken van de eigenaar van deze annex, en meedelen welke de huursom en de inrichtingskosten waren, wat het aantal tolkencabines is, wanneer de ondertekening van het huurcontract heeft plaatsgevonden en of tevoren een gunstig oordeel is verkregen van het Raadgevend Comité voor veiligheid, hygiëne en gezondheidsbescherming op de werkplaats?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2756/93

van Paul Staes (V)

aan de Commissie

(16 september 1993)

(94/C 310/62)

Betreft: Personeelsbeleid van de Commissie

Kan de Commissie in het algemeen aangeven hoeveel gepensioneerde ambtenaren nog direct (raadsman) of indirect (experts, adviseurs) voor haar werken en hoeveel directe kosten (bijvoorbeeld studiekosten, onkostenvergoedingen) en indirecte kosten (structuren en personeel) hiermee gemoeid zijn?

Is het, meer concreet, juist dat de Commissie gebruik wil maken van de diensten van mevrouw Van Hoof-Haferkamp, directeur-generaal van de Gemeenschappelijke Tolken-Conferentiedienst, zodra zij met pensioen gaat?

Is het waar dat deze directeur-generaal voor de Commissie een langdurige cursus aan een vermaarde universiteit in de Verenigde Staten gaat volgen? Wat zijn de kosten van deze cursus en op welke post van de EG-begroting worden deze uitgaven opgevoerd?

Is het juist dat er reeds een gebouw (het bijgebouw van de CCAB) is gehuurd om de opleidingsdienst voor free-lance tolken onder leiding van mevrouw Van Hoof-Haferkamp onder te brengen?

Hoeveel personen (ambtenaren op alle niveaus, extern personeel, enz.) zullen er werkzaam zijn bij deze dienst?

Kan de Commissie aangeven op grond van welke criteria dit gebouw is gekozen en kan zij de naam van de eigenaar geven? De huur-, verhuis-, en renoveringskosten van het gebouw? De datum van het sluiten van de huurovereenkomst? Of het CSHT (Comité voor arbeidsveiligheid en -hygiëne) vooraf een gunstig advies heeft gegeven? Het aantal tolkencabines?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2715/93 en E-2756/93
(30 maart 1994)**

De ambtenaren en tijdelijke functionarissen die een ouderdomspensioen, een uitkering wegens ontheffing van het ambt of een uitkering wegens vrijwillige uittreding in het kader van een afvloeiingsmaatregel genieten, mogen voor de Gemeenschap alleen niet-bezoldigde prestaties verrichten.

Aldus fungeerden in 1993 20 voormalige ambtenaren als niet-bezoldigde bijzondere adviseurs van de voorzitter en de leden van de Commissie. Hun eventuele dienstreisvergoedingen — vergoedingen van reiskosten — bedragen maximaal 120 ecu per dag.

Voorts hebben in 1992 en 1993 elf voormalige ambtenaren van de Commissie kosteloos zitting gehad in examenjury's. Zij komen als zodanig in aanmerking voor dezelfde dienstreisvergoedingen als de ambtenaren.

Het is inderdaad waar dat het voornemen bestaat om de directeur-generaal van de Gemeenschappelijke Tolken-Conferentiedienst aan het einde van de 40 jaar waarin zij zich heeft ingezet voor de Europese zaak, ingaande 1 januari 1994 te benoemen tot bijzonder adviseur. Aan deze benoeming tot bijzonder adviseur kan geen enkel recht op bezoldiging worden ontleend.

Jaarlijks wijst het interinstitutioneel coördinatiecomité voor uitwisselingen diverse ambtenaren aan voor „fellowships” in de Verenigde Staten. Het is inderdaad juist dat de directeur-generaal van de Gemeenschappelijke Tolken-Conferentiedienst door dit comité werd uitgekozen voor het „fellowship 1993—1994” te Harvard. Door haar keuze te laten vallen op één van haar topambtenaren wil de Commissie deze persoon ertoe laten bijdragen de huidige en toekomstige Gemeenschap een betere bekendheid te geven door de contacten met docenten, topambtenaren en onderzoekers die uit de gehele wereld zijn samengekomen te verruimen. Overeenkomstig de ter zake geldende financiële bepalingen worden de kosten in verband met de opleiding aan deze universiteit aangerekend op begrotingspost 1120.

Wat betreft de punten die betrekking hebben op de „Dienst voor de opleiding van free-lancetolken”, werden de geachte Parlementsleden niet juist geïnformeerd. De Commissie heeft een pand gehuurd dat is gelegen in de nabijheid van het Conferentiecentrum Albert Borschette om onderdak te bieden aan de administratieve eenheid „Opleiding conferentietolken” (SCIC-A-2). Bovendien biedt zij onderdak aan ambtenaren en docenten afkomstig van verschillende universiteiten van derde landen in het kader van associatie- of samenwerkingsakkoorden van deze landen (China, Turkije, ex-Joegoslavië) met de Gemeenschap en in het kader van het Tempus-programma (Hongarije, Tsjechische Republiek, Polen, Albanië, Baltische Staten). In het Froissart-gebouw kan permanent aan 25 personen ruimte worden geboden en aan maximaal 40 personen voor vergaderingen. Het betreffende gebouw werd hoofdzakelijk gekozen omdat het

beantwoordt aan de behoeften, onmiddellijk beschikbaar is en gelegen is in de nabijheid van het Conferentiecentrum Albert Borschette.

Het gebouw wordt gehuurd van de Naamloze Vennootschap Froissart 57, Steylsstraat nr. 45 te 1020 Brussel.

De jaarlijkse huurprijs bedraagt 5 688 000 Bfr. Circa 12 % van dit bedrag dekt de kosten van de specifieke aanpassingen die door de eigenaar op verzoek van de Commissie werden aangebracht.

Het gebouw is niet uitgerust met cabines voor tolken.

Het huurcontract werd ondertekend op 24 maart 1993.

De „Groep Gebouwen” van het Comité voor veiligheid, hygiëne en gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats werd geraadpleegd voordat het gebouw werd betrokken. De groep heeft een adviserende taak. De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met de adviezen van deze groep, zonder daarbij evenwel de andere overwegingen die zij in acht moet nemen uit het oog te verliezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2736/93

van Sir Jack Stewart-Clark (PPE)

aan de Commissie

(16 september 1993)

(94/C 310/63)

Betreft: Misbruik van oplosmiddelen

Het zal de Commissie bekend zijn dat veel jeugdigen hun gezondheid schade berokkenen door het kopen van vluchtige substanties zoals butaangas voor sigarettenaanstekers, door deze als verdovende middelen te gebruiken. Dit gebeurt inmiddels ook met oplosmiddelen.

Kan de Commissie een praktische code voor de kleinhandel opstellen om misbruik van oplosmiddelen en vluchtige substanties te vermijden?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(21 december 1993)

De Commissie wil de geachte Afgevaardigde wijzen op haar antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 1858/86 ⁽¹⁾ van Sir James Scott-Hopkins, nr. 2015/88 ⁽²⁾ van de heer Cottrell en nr. 2676/91 ⁽³⁾ van de heer Titley.

De Commissie weet dat legaal op de markt gebrachte stoffen — in vele gevallen gewone huishoudelijke produkten — worden „gesnoven”. Dit is een gevaarlijke vorm van verslaving, die vooral onder jongeren voorkomt.

De Commissie heeft steun verleend aan pogingen om meer over dit probleem en de preventiemogelijkheden te weten te komen. Preventiestrategieën op basis van algemene gezondheidseducatie kunnen van groot nut zijn bij de aanpak van dit probleem. Maatregelen van de producenten van en detailhandelaren in produkten op basis van oplosmiddelen zouden ongetwijfeld ook tot voorkoming van misbruik kunnen bijdragen.

De Commissie zal in het kader van haar acties op het gebied van de volksgezondheid en met name verslavende middelen onderzoeken of een met hulp van de industrie op te stellen praktijkrichtlijn voor de detailhandelaren tot bestrijding van de verslaving aan oplosmiddelen zou kunnen bijdragen.

Er moet op worden gewezen dat de klassificering en etikettering van oplosmiddelen door verscheidene richtlijnen geregeld zijn: Richtlijn 67/548/EEG⁽⁴⁾ betreffende gevaarlijke produkten, Richtlijn 88/379/EEG⁽⁵⁾ inzake gevaarlijke preparaten en Richtlijn 80/781/EEG⁽⁶⁾, als gewijzigd bij Richtlijn 82/473/EEG⁽⁷⁾, die meer in het bijzonder betrekking heeft op oplosmiddelen.

(1) PB nr. C 157 van 15. 6. 1987.

(2) PB nr. C 227 van 4. 9. 1989.

(3) PB nr. C 159 van 25. 6. 1992.

(4) PB nr. L 196 van 16. 8. 1967.

(5) PB nr. L 187 van 16. 7. 1988.

(6) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

(7) PB nr. L 213 van 21. 7. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2752/93

van Glyn Ford (PSE)

aan de Commissie

(16 september 1993)

(94/C 310/64)

Betreft: Pensioenrechten voor verzorgers

Heeft de Commissie plannen voor wetgeving inzake pensioenrechten voor mensen die hebben afgezien van het verrichten van betaald werk om voor familieleden en/of personen te hunnen laste te zorgen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(2 december 1993)

De Commissie is niet voornemens om wetgeving voor te stellen waarbij de Lid-Staten verplicht worden om pensioenrechten toe te kennen aan mensen die hun beroepsloopbaan onderbreken om voor familieleden of personen te hunnen laste te zorgen.

Aanbeveling 92/442/EEG van de Raad van 27 juli 1992 betreffende de convergentie van de doelstellingen en het

beleid op het gebied van de sociale bescherming beveelt in artikel I.B.5, onder f), de Lid-Staten echter aan

„bij de berekening van pensioenrechten ervoor te zorgen dat werknemers met een onvolledige loopbaan vanwege perioden van ziekte, invaliditeit of langdurige werkloosheid, alsook werknemers die hun activiteit gedurende korte tijd hebben onderbroken om hun kinderen groot te brengen of, in voorkomend geval, overeenkomstig de nationale wetgeving, andere personen ten laste hadden, minder benadeeld worden, door met name in de mogelijkheid van vrijwillige premiebetaling te voorzien;”.

Deze kwestie zal ook worden behandeld in een verslag over de sociale bescherming in de Gemeenschap, dat de Commissie binnenkort overeenkomstig artikel II.1 van deze aanbeveling zal publiceren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2757/93

van Sérgio Ribeiro (GUE)

aan de Commissie

(16 september 1993)

(94/C 310/65)

Betreft: Verslag over de EMU

Volgens een in de „Financial Times” verschenen artikel dat in de media een grote weerslag heeft gevonden, zou de Commissie een eind vorig jaar uitgebracht verslag over de gevolgen van de inwerkingtreding van de Economische en Monetaire Unie (en van de in dit verband toegepaste convergentiecriteria) „gecensureerd” hebben. In dit verslag werd gewaarschuwd voor een te verwachten stijging van de werkloosheid (die zich ook heeft voorgedaan).

Mocht de Commissie inderdaad hebben willen verhinderen dat dit verslag bekend werd, dan zou dit een ontoelaatbare beïnvloeding vormen van de publieke opinie die eist (en heeft geëist) bij de ratificatie van het Verdrag van Maastricht te worden betrokken.

Kan de Commissie meedelen of een dergelijk verslag is opgesteld en of commissaris Vasso Papandreou inderdaad is gevraagd dit verslag te laten opstellen en waarom hieraan destijds geen bekendheid is gegeven?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(16 december 1993)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op mondelinge vraag H-896/93 van

mevrouw Christensen tijdens het vragenuur in de zittingsperiode van het Europese Parlement van september 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-434 (september 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2786/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie

(28 september 1993)

(94/C 310/66)

Betreft: Verslag over wegwijzers en verkeersborden op snelwegen

Wanneer denkt de Commissie haar onderzoek met betrekking tot wegwijzers en verkeersborden op snelwegen te voltooien? Hoelang daarna denkt zij te komen tot harmonisatie van sommige of alle verkeersborden in de Gemeenschap? Kan de Commissie in haar betreffende voorstellen de acties voorzien van volledige kostenberekeningen en een tijdschema?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(17 februari 1994)

Op verzoek van de Commissie zijn twee studies verricht met betrekking tot bewegwijzering en verkeersborden (verbodsborden e.d.), die in de eerste plaats bedoeld zijn om een overzicht van de binnen de Gemeenschap bestaande verschillen te krijgen.

Uit deze beide studies komt naar voren dat de grootste verschillen tussen de Lid-Staten zich ten aanzien van de bewegwijzering voordoen; het gaat hier om de gebruikte kleurencodes, het soort vermeldingen op de wegwijzers, de manier waarop deze laatste zijn samengesteld en de wijze waarop de borden achter elkaar zijn geplaatst.

Gezien het zeer sterk uiteenlopende karakter van de gebruikte systemen is de Commissie voornemens zich, in een volgend stadium, over deze problematiek te beraden, met het doel een communautaire aanpak voor de bewegwijzeringskwestie te vinden, waarbij voornamelijk moet worden uitgegaan van een in het kader van het intra-communautaire verkeer vast te stellen duidelijke en consequente aanduidingswijze.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2797/93

van Karel Dillen (NI)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/67)

Betreft: Zuivelbudget EG-begroting 1994

Blijkens informatie verstrekt door de Belgische Confederatie van de Zuivelindustrie voorziet de Commissie voor 1994 in het zuivelbudget een daling van de ondersteuning van het schoolmelkprogramma met 46 %.

Is de Commissie niet van oordeel dat het schoolmelkprogramma belangrijk is voor een gezonde ontwikkeling van vele miljoenen Europese kinderen, en dat besparingen ter zake ongepast zijn op een ogenblik dat elders in de EG-begroting onaanvaardbare verspillingen nog schering en inslag zijn?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(9 maart 1994)

De Commissie erkent dat het schoolmelkprogramma bijdraagt tot de verbetering van de algemene voeding van de kinderen en hen leert meer zuivelproducten te gebruiken.

Deze maatregel kost echter veel geld. In 1993 is hiervoor in totaal ongeveer 200 miljoen ecu uitgegeven en de steun bedroeg 125 % van de richtprijs voor melk.

Tot dusver werd 75 % van de kosten van dit programma gefinancierd met een deel van de opbrengst van de medeverantwoordelijkheidsheffing in de zuivelsector. Na de afschaffing van deze heffing wenste de Commissie toch met het programma door te gaan. Zij heeft dan ook besloten de nettobijdrage van het EOGFL voor deze regeling aanzienlijk te verhogen.

Op 4 oktober 1993 heeft de Raad besloten de steun met 24 % te verminderen. Zelfs na deze vermindering blijft de steun voor schoolmelk aanzienlijk hoger dan de steun voor andere interventiemaatregelen in de zuivelsector.

De Commissie heeft ook de toepassingsbepalingen herzien om de regeling, overeenkomstig de aanbevelingen van de Rekenkamer, te vereenvoudigen en efficiënter te maken. De Lid-Staten wordt verzocht daaraan mee te werken.

Tenslotte ontkent de Commissie formeel dat budgettaire middelen worden verspild. Die bewering is ongegrond en strookt geenszins met de realiteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2802/93

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/68)

Betreft: Urgente maatregelen voor de redding van de Baai van Kalloni

De afgesloten Baai van Kalloni (bij Lesbos) vormt een natuurlijke plaats voor de kweek van waardevolle en kostbare vissen en schelpdieren, terwijl ter plaatse tevens het toerisme perspectieven biedt. De baai ondervindt reeds de nadelige gevolgen van de storting van stads- en agrarisch afval, maar vooral van afval van de viskwekerijen die zich daar gevestigd hebben volgens procedures die als illegaal aan de kaak gesteld zijn. Onlangs is een groot aantal dode vissen in de baai gestort, met als gevolg dat de kleur en de kwaliteit van het water ernstig te lijden hadden, hetgeen de verontwaardiging opwekte van omwonenden en vissers, die daartegen heftig protesteerden (boycot van de viskwekerijen, beleg van de prefectuur, enz.).

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Kan zij laten onderzoeken of de gevolgde procedure legaal en verenigbaar is met het communautair beleid inzake de vestiging van viskwekerijen bij de afgesloten Baai van Kalloni, en aan de Griekse Regering dienaangaande om een nadere toelichting verzoeken (naleving van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ enz.)?
2. Acht zij het raadzaam om over te gaan tot een diepgaand wetenschappelijk onderzoek naar de factoren die geleid hebben tot de kritieke toestand van de baai en naar mogelijkheden voor een integrale aanpak om te bereiken dat er een verantwoorde ontwikkeling van het gebied, die verenigbaar is met de milieu-eisen, gewaarborgd wordt?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(28 maart 1994)

De door het geachte Parlements lid genoemde feiten hebben hoofdzakelijk betrekking op illegale activiteiten die bij nadere bestudering onder de bevoegdheid van de Griekse instanties vallen.

Wat Richtlijn 85/337/EEG betreft, zij er overigens op gewezen dat alleen kweekvijvers voor zalmachtigen in bijlage II daarvan zijn opgenomen en dat het derhalve de taak van de Lid-Staten is om te beoordelen of de kenmerken van het project een dergelijke beoordeling noodzakelijk maken, met name gezien de omvang of de ligging ervan.

Tot slot zij opgemerkt dat er, blijkens de gegevens waarover de Commissie beschikt, door het Nationaal Centrum voor mariem onderzoek en de Universiteit van Athene een ecologische studie wordt gemaakt van de Baai van Kalloni teneinde het vraagstuk van de verontreiniging van de zee te bestuderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2804/93

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/69)

Betreft: Bijdrage van de Commissie aan het Internationale Congres over de Spaanse taal

Het doel van het eerste internationale congres over de Spaanse taal, dat in juni 1994 zal plaatsvinden in Mexico, is het versterken van de positie van de taal die, gelet op zijn verspreidingsgebied, als de tweede taal van de wereld mag worden beschouwd. Het Spaans is één van de officiële talen van de Gemeenschap en zal aan het eind van de twintigste eeuw de moedertaal zijn van 400 miljoen mensen.

Is de Commissie van mening dat, om bovengenoemde redenen, zij op enigerlei wijze aan de voorbereidingswerkzaamheden van genoemd congres een bijdrage zou moeten leveren, vooral met het oog op de zeven thema's die behandeld zullen worden tijdens het congres, met name de tekstverwerking van de Spaanse taal?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie

(15 december 1993)

De Commissie heeft reeds in 1992 deelgenomen aan het Congres over de Spaanse taal dat te Sevilla werd georganiseerd ter voorbereiding van het eerste Internationaal Congres over de Spaanse taal, dat in juni 1994 in Mexico plaatsvindt.

De Commissie is actief op alle gebieden die tijdens genoemd congres zullen worden behandeld en zij zal haar werkzaamheden op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling die betrekking hebben op taal en informatietechnologieën binnen het vierde kaderprogramma nog uitbreiden. Deze werkzaamheden zullen onder meer betrekking hebben op de elektronische verwerking van de Spaanse taal, inclusief de ontwikkeling van linguïstische diensten op verscheidene toepassingsgebieden, de bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van linguïstische hulpbronnen.

Ingeval de Commissie een uitnodiging ontvangt, zal zij de mogelijkheden tot samenwerking met de organisatoren van het congres onderzoeken in het kader van haar activiteiten op taalkundig gebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2827/93**van Alexandros Alavanos (GUE)****aan de Commissie***(4 oktober 1993)**(94/C 310/70)***Betreft:** Diefstal en bescherming van het Europees cultureel erfgoed

De laatste drie jaar zijn er in de archeologische musea van Griekenland 15 ernstige gevallen van diefstal te signaleren geweest, met als hoogtepunt de twee recente gevallen in het museum van de Akropolis en het Nationaal Archeologisch Museum, die plaatsvonden tijdens de openingstijden. De registratie van de oudheden die zich in de musea en hun magazijnen bevinden is nog niet afgerond, zoals had moeten gebeuren per 1 januari 1993, toen de uniforme markt in werking trad. Tevens worden de 370 musea van Griekenland, de 500 magazijnen waar oudheden worden bewaard en de 2 500 archeologische vindplaatsen door slechts 1 500 bewakers van oudheden en 200 nachtwakers bewaakt, van wie velen geen desbetreffende opleiding hebben genoten en slechts een tijdelijk arbeidscontract hebben. Kan de Commissie meedelen, overwegende dat de culturele rijkdommen van iedere Lid-Staat tevens het politiek erfgoed van de gehele Gemeenschap vormen:

1. wat zij weet van diefstal van culturele rijkdommen in de Lid-Staten;
2. hoe zij denkt te bewerkstelligen dat het culturele erfgoed van Europa in het geval van Griekenland wordt behoord;
3. of zij voornemens is een gemeenschappelijk cultureel beleid uit te zetten dat betrekking heeft op de veiligheid en de bescherming van de overvloed aan monumenten en tentoongestelde voorwerpen die het culturele erfgoed van Europa uitmaken;
4. of zij niet van mening is dat, wanneer gestolen voorwerpen verborgen worden gehouden en na 40 jaar tevoorschijn komen in een particuliere collectie in een bepaalde Lid-Staat, de kwestie van teruggave van het culturele erfgoed aan de orde is?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(16 december 1993)

De bescherming van het cultureel erfgoed en met name de bescherming tegen diefstal valt in de eerste plaats onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten. Om die reden kan elke Lid-Staat op nationaal vlak de nodige maatregelen nemen om diefstal van kunstwerken te voorkomen en te bestrijden.

Er dient op gewezen te worden dat de rol van de Gemeenschap op het gebied van de bescherming van het cultureel erfgoed, bevestigd door de inwerkingtreding van artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, er in bestaat de samenwerking tussen de Lid-Staten aan te

moedigen en zo nodig hun activiteiten op dit gebied aan te vullen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel.

In dit opzicht heeft de Commissie verklaard dat zij over het cultureel erfgoed een algemene mededeling voorbereidt die bij het Parlement en de Raad zou moeten worden ingediend overeenkomstig de nieuwe procedures die hiertoe zijn vastgesteld in het Verdrag betreffende de Europese Unie. In dit kader en binnen de grenzen van de bevoegdheden die haar uit hoofde van het Verdrag zijn toegekend, zal de preventie van diefstal ongetwijfeld in dit document worden behandeld.

Er dient immers op gewezen te worden dat de Raad en de ministers van Cultuur, in het kader van de Raad bijeen op 19 november 1990, conclusies hebben goedgekeurd betreffende de bescherming na 1992 van het nationaal artistiek, historisch of archeologisch bezit. In deze conclusies worden drie punten behandeld, namelijk de teruggave van de cultuurgoederen, de harmonisatie van de controles op de uitvoer van cultuurgoederen naar derde landen en een betere administratieve samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie; aan het Comité culturele zaken werd opdracht gegeven na te gaan hoe de samenwerking op dit gebied tot stand kan worden gebracht.

In het kader van de maatregelen welke noodzakelijk zijn voor de voltooiing van de interne markt, heeft de Gemeenschap een verordening en een richtlijn op dit gebied goedgekeurd. Deze twee begeleidende maatregelen zijn bedoeld om de nadelen op te vangen van het feit dat de Lid-Staten niet langer controles kunnen verrichten aan de binnengrenzen. De Raad heeft op 9 december 1992 zijn goedkeuring gehecht aan Verordening (EEG) nr. 3911/92 betreffende de uitvoer van cultuurgoederen, en op 15 maart 1993 aan Richtlijn 93/7/EEG⁽¹⁾ betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht. In deze richtlijn wordt een systeem voor de teruggave van cultuurgoederen ingevoerd waardoor de Lid-Staten de terugkeer naar hun grondgebied kunnen verkrijgen van cultuurgoederen die als nationaal bezit zijn geklasseerd in de zin van artikel 36 van het EEG-Verdrag en die vallen onder de gemeenschappelijke categorieën van de in de bijlage bedoelde cultuurgoederen of die afkomstig zijn uit openbare collecties of kerkelijke instellingen: het betreft hier echter wel cultuurgoederen die na 31 december 1992 op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied zijn gebracht.

Om redenen die verband houden met de rechtsveiligheid van handelstransacties wordt in de richtlijn bepaald dat de vordering tot teruggave in elk geval na 30 jaar verjaart. In de richtlijn wordt evenwel bepaald dat in het geval van goederen die deel uitmaken van openbare collecties en van kerkelijke goederen die in de Lid-Staten aan speciale beschermende maatregelen zijn onderworpen, de vordering tot teruggave na 75 jaar verjaart, behalve in de Lid-Staten waar geen verjaring van de vordering geldt of indien bij bilaterale overeenkomsten een termijn van meer dan 75 jaar is vastgesteld.

Wat de laatste vraag van het geachte Parlementslid betreft, zal het probleem van de teruggave van gestolen goederen die na een termijn van 40 jaar opnieuw tevoorschijn komen, door de in de Lid-Staten bevoegde rechtbanken worden onderzocht en worden beoordeeld naargelang van de

omstandigheden van het desbetreffende geval en in het licht van de in de richtlijn vermelde beginselen.

(¹) PB nr. L 74 van 27. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2835/93

van Giuseppe Mottola (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/71)

Betreft: Nationaal Park Cilento — afbakening en indeling — mogelijke benadeling van akkerbouwers, veehouders, herders, agrotourisme en ambachtelijke bedrijven

Bij Wet nr. 394/91 is het Nationaal Park Cilento opgericht, gelegen in de regio Campanië. Het ministerie heeft bij besluit van 22 april 1993 de afbakening en indeling vastgelegd, zonder de betrokken boerenorganisaties te horen. Aldus is het volledig voorbijgegaan aan de functie van de landbouw voor economie en werkgelegenheid en voor milieu- en landschapsbeheer.

Door de buitensporige omvang van het nationaal park blijft er geen plaats meer over voor de aangrenzende bestemmingszones als bedoeld in artikel 32 van de wet (totaaloppervlak 181 354 ha, als volgt onderverdeeld: OCG: 92 978 ha; bos 72 341 ha; olijfteelt: 27 700 ha; zaailand: 22 911 ha; wijnbouw: 6 395 ha; fruitteelt: 5 662 ha; slachtveehouderij: 15 746 ha; melkveehouderij: 14 693 ha; schapen- en geitenteelt: 58 461 ha; varkensfokkerij: 15 860 ha).

Is de Commissie bereid:

1. er bij de Italiaanse overheid op aan te dringen dat zij rekening houdt met de economische functie van de landbouw en dat zij bepalingen opneemt in de verordening inzake het parkbeheer ten behoeve van landbouw, veeteelt, agrotourisme, ambachtelijke bedrijven en milieu- en landschapsbeheer,
2. een lans te breken voor alle traditionele landbouw- en veeteeltmethoden waarbij ook geavanceerde technieken kunnen komen kijken voor de handhaving van traditionele en karakteristieke produkten van de veeteelt, olijfteelt, wijnbouw, kastanje-teelt, fruitteelt en ambachtelijke nijverheid,
3. vestiging van jongeren te stimuleren door steun- en kredietverlening voor bundeling van — niet per se aan elkaar grenzende — percelen en voor het organiseren van de produktiefactoren omwille van een alomvattende, haalbare, verantwoorde en duurzame ontwikkeling, gepaard met een herziening van de voorgestelde criteria voor bebouwing, die misschien wel afgestemd

zijn op kuststroken maar niet op de meer landinwaarts gelegen gebieden, die al van zoveel ongunstige factoren te lijden hebben,

4. een fonds op te richten voor aanvullende uitkeringen aan diegenen die onder inkomstenderving lijden ten gevolge van beperkende bepalingen in verband met milieu- en landschapsbeheer,
5. cofinanciering van 50 of 70 % uit de nieuwe Structuurfondsen toe te zeggen voor de uitvoering van „program-systemen” van het parkbeheer?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(24 februari 1994)

Voor de door het geachte Parlements-lid vermelde problemen met betrekking tot het nationaal park Cilento kan een oplossing worden gevonden in het kader van de communautaire regelgeving die de Lid-Staten in hun wetgeving moeten opnemen en die zij zelf ten uitvoer moeten leggen volgens hun eigen specifieke bevoegdheden.

Zo zouden met name specifieke maatregelen zoals die welke door het geachte Parlements-lid worden gesuggereerd, kunnen worden opgenomen in het regionaal ontwikkelingsplan dat de regio Campanië bij de Commissie heeft ingediend met het oog op de verwezenlijking van doelstelling 1 (ontwikkeling van gebieden met ontwikkelingsachterstand) van de hervorming van de communautaire Structuurfondsen (tweede fase).

Daarnaast zouden met andere communautaire steunmaatregelen, die worden vastgesteld om de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid te flankeren, de door het geachte Parlements-lid vermelde problemen kunnen worden verholpen, op voorwaarde evenwel dat de autoriteiten van de regio tijdig de nodige voorzieningen treffen om de betrokken maatregelen ten uitvoer te leggen.

Bij Verordening (EEG) nr. 2080/92 zijn de bijdrage van het EOGFL in de kosten van bebossing van landbouwgronden (maximaal 75 % in de regio's van doelstelling 1) en de premies en de steun voor het onderhoud en de verbetering van bossen vastgesteld.

Voorts kan de Gemeenschap, krachtens Verordening (EEG) nr. 2328/91, ook steun verlenen voor de vestiging van jonge landbouwers en voor nieuwe bedrijfsinvesteringen, vooral indien deze gericht zijn op bescherming en verbetering van het milieu.

Tenslotte kunnen voor de inkomstenderving die voortvloeit uit de toepassing van milieuvriendelijke landbouwmethoden en voor het beheer en het onderhoud van natuurgebieden, aan de landbouwers compensaties worden verleend in het kader van regionale milieuprogramma's voor de landbouw als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2078/92. Een evenwichtige en correcte toepassing van de voornoemde

communautaire verordeningen op nationaal en regionaal niveau zal bijgevolg in belangrijke mate kunnen bijdragen tot een oplossing van de door het geachte Parlements lid bedoelde problemen in verband met het nationaal park Cilento.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2867/93

van John Iversen (V)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/72)

Betreft: Verkoop van oud vlees uit overschotten van de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen of er voorschriften bestaan ten aanzien van de ouderdom van vlees dat wordt verkocht uit opslagplaatsen voor overschotten van de Gemeenschap?

Kan zij in dit verband een overzicht geven over de omvang van de verkoop van vlees uit deze opslagplaatsen dat meer dan vier tot zes jaar oud is en naar welke Lid-Staten van de Gemeenschap dit vlees wordt verkocht?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(20 december 1993)

De strenge kwaliteitscontrole bij inslag, het gebruik van verpakkingsmateriaal dat geschikt is voor langdurige opslag in koelhuizen en het feit dat het rundvlees wordt opgeslagen onder deugdelijk toezicht in erkende koelhuizen waar gedurende de hele opslagperiode een temperatuur van ten hoogste — 18 °C is gegarandeerd, hebben tot gevolg dat rundvlees uit interventievoorraden, zelfs na een opslagperiode van vier tot zes jaar, geen risico voor de gezondheid oplevert.

Aangezien het oudste rundvlees normaliter het eerst wordt verkocht, gaat het in de praktijk echter alleen in uitzonderlijke gevallen en voor zeer beperkte hoeveelheden om interventievlees van ca. vier jaar oud. Het rundvlees dat momenteel uit interventievoorraden wordt uitgeslagen, is gemiddeld één tot twee jaar oud.

Slechts 0,2 % van de huidige voorraden dateert van vóór 1991. Alle voorraden worden uiteraard te koop aangeboden in de pakhuizen in de Lid-Staat waar zij liggen opgeslagen. Normaliter is echter niet vereist dat de produkten in een bepaalde Lid-Staat of een bepaald derde land moeten worden verbruikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2870/93

van Iñigo Mendez de Vigo (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/73)

Betreft: Verlenging van het referentieprij- en exportseizoen van het Koninkrijk Marokko inzake tomaten

In 1993 heeft de tomatenteelt op de Canarische eilanden ernstige moeilijkheden ondervonden omdat praktisch de hele produktietijd buiten het referentieprijseizoen viel en door de tomatenexport van Marokko.

Steller van deze vraag heeft herhaaldelijk gewezen op deze ongewenste situatie, terwijl de Raad heeft toegezegd een voorstel van de Commissie in behandeling te willen nemen.

Op 30 juni 1993 is deze kwestie opnieuw aan de orde gebracht tijdens een vergadering van de Commissie landbouw van het Europees Parlement om te voorkomen dat het tijdens het seizoen 1994 opnieuw tot spanningen leidt.

Kan de Commissie, teineinde deze doelstelling te verwezenlijken en om de tomatentelers van de Canarische eilanden een gelijkmatige produktie te garanderen, mededelen:

- of zij bereid is een voorstel in te dienen om het referentieprijseizoen te verlengen met de maanden januari, februari en maart;
- op welke manier er onderhandeld zal worden met Marokko om te voorkomen dat de EG-landen worden bedolven onder een stortvloed van Marokkaanse tomaten?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(7 december 1993)

De Commissie heeft het verzoek onderzocht. Het vraagstuk zal in het kader van de GATT-onderhandelingen worden besproken.

De Commissie zal de onderhandelingen met Marokko voortzetten, teneinde te voorkomen dat de communautaire markt wordt verstoord als gevolg van massale import gedurende korte periodes.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2873/93

van Laura González Álvarez (GUE), Antoni Gutiérrez Díaz (GUE), Alonso Puerta (GUE) en Teresa Domingo Segarra (NI)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/74)

Betreft: EFRO-projecten in Cantabrië

Onder de belangrijkste projecten die in Cantabrië in het kader van de tenuitvoerlegging van het communautaire hulpprogramma (doelstelling 2) zijn gepland, bevinden zich een zuiveringsinstallatie voor het water van de Besaya-rivier, en een voorbehandelingsinstallatie voor industrieel en stedelijk afvalwater in Torrelavega (Cantabrië, Spanje).

Hoe staat het met de uitvoering van genoemde projecten?

Wat wordt er gedaan met de communautaire middelen die gereserveerd zijn voor deze projecten als de werkzaamheden niet worden uitgevoerd?

Antwoord van de heer Millan

namens de Commissie

(8 maart 1994)

In het kader van het communautaire bestek voor de Spaanse gebieden van doelstelling 2 (1989—1991) is door het EFRO een project voor de sanering van de rivier Besaya in aanmerking genomen voor medefinanciering. Dit project betrof de volgende twee investeringen in Torrelavega (Cantabrië):

- hergebruik van industriële en stedelijke vaste afvalstoffen;
- behandeling van industrieel en stedelijk afvalwater.

De communautaire bijstand voor het betrokken complex is op 14 december 1990 vastgesteld op 15,93 miljoen ecu (ongeveer 2 000 miljoen peseta). De regionale autoriteiten van Cantabrië moeten hiervoor bij wijze van nationale bijdrage een bedrag uittrekken dat tenminste even hoog is. Het EFRO heeft tegelijk met het genoemde besluit een eerste voorschot ten bedrage van 7,96 miljoen ecu overgemaakt aan de autoriteiten die het project uitvoeren.

Op een naar behoren gemotiveerd verzoek van de Spaanse autoriteiten zijn de vastleggingskredieten toegezegd en eind 1992 is de termijn voor de overmaking van de betalingskredieten, die op 31 december 1992 verstreek, verlengd tot en met 31 december 1993.

In de laatste vergadering van het Toezichtcomité in 1993 hebben de regionale autoriteiten medegedeeld dat zij afzagen van de investering in de behandeling van afvalwater en dat het project uiteindelijk alleen betrekking zou hebben op het complex voor het hergebruik van afvalstoffen, aan welk

complex alle oorspronkelijk uitgetrokken regionale communautaire kredieten konden worden besteed. Het station voor het hergebruik van afvalstoffen zou worden opgericht op het terrein Santa Olalla (gemeente Piélagos) in Torrelavega.

Op grond van uitzonderlijke problemen wat de definitieve vestigingsplaats van de terugwinningsinstallatie betreft, die de uitvoering van het project hadden vertraagd, hebben de Spaanse autoriteiten op 17 december 1993 een tweede officieel verzoek om verlenging van de betalingstermijn bij de Commissie ingediend. Het betreft een verlenging met zes maanden.

Op 22 december 1993 heeft de Commissie de betalingstermijn voor dit project verlengd tot en met 30 juni 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2876/93

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 310/75)

Betreft: Openbare bedrijven in de industriële sector

Op 18 oktober 1991 werd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ de mededeling „Toepassing van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag en van artikel 5 van Richtlijn 80/723/EEG ⁽²⁾ op openbare bedrijven in de industriële sector” gepubliceerd. In hoeverre is deze omstreden mededeling toepasbaar in het kader van de Europese Economische Ruimte?

⁽¹⁾ PB nr. C 273 van 18. 10. 1991, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 195 van 29. 7. 1980, blz. 35.

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(10 december 1993)

De mededeling van 1991 betreffende de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag en artikel 5 van Richtlijn 80/723/EEG op openbare bedrijven in de industriële sector werd door het Hof van Justitie in 1993 vernietigd. Nadien stelde de Commissie in 1993 de eerder in de mededeling van 1991 gestelde rapportageverplichtingen vast als wijziging ⁽¹⁾, op grond van artikel 30, lid 9, EEG-Verdrag, van Richtlijn 80/723/EEG. Terzelfder tijd werd het resterende gedeelte van de mededeling van 1991 opnieuw door de Commissie goedgekeurd.

Nadat de wetgeving betreffende de Europese Economische Ruimte in werking zal zijn getreden, zullen zowel de wijziging van Richtlijn 80/723/EEG van 1993 en de opnieuw goedgekeurde mededeling daarvan deel uitmaken.

(¹) PB nr. L 254 van 12. 10. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2886/93

van Enrico Falqui (V)
aan de Commissie
(11 oktober 1993)
(94/C 310/76)

Betreft: Naleving van de richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater door Italië

In juli jl. heeft de Italiaanse minister voor Milieu de laatste hand gelegd aan een ontwerp-wetsbesluit tot reglementering van het storten van thermisch afval in zee, dat tot doel heeft een artikel van de Italiaanse Wet nr. 319/76 te wijzigen, beter bekend als de wet-Merli, waarin de parameters voor de kwaliteit van het zwemwater zijn vastgesteld. Als het wetsbesluit wordt aangenomen, veranderen in Italië de bemonsteringsmethoden die zijn vastgesteld in het reglement tot uitvoering van de wet-Merli.

De vaststelling van nieuwe bemonsteringsmethoden wordt toevertrouwd aan het Istituto di ricerca sulle acque (Instituut voor wateronderzoek), terwijl de betrokken bedrijven toestemming krijgen om thermisch afval te lozen gedurende de dertig dagen die nodig zijn om de nieuwe reglementering tot uitvoering van de wet-Merli ten uitvoer te leggen.

Acht de Commissie een dergelijke wijziging van de bestaande wetgeving niet in strijd met Richtlijn 76/160/EEG (¹), in de bijdrage waarvan duidelijk is aangegeven welke analyse/inspectiemethoden dienen te worden gebruikt bij het bepalen van de kwaliteit van het zwemwater?

(¹) PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(8 december 1993)

De Commissie beschikt niet over het desbetreffende wetsontwerp en kan dit dan ook niet evalueren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2916/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(18 oktober 1993)
(94/C 310/77)

Betreft: Het milieu van de Arachthos-rivier

De noodvlag is gehesen voor de rivier de Arachthos, omdat het winnen van zand en grint uit deze rivier op een milieuramp uitloopt. De, vaak mondelinge, vergunningen die door de bevoegde instanties worden gegeven hebben tot gevolg dat er niet alleen zand en grint wordt gewonnen ter dekking van lopende projecten in het betrokken gebied, maar ook dat er voorraden worden aangelegd, bestemd om later verkocht te worden voor andere projecten.

Kan de Commissie de Arachthos tegen deze milieuramp beschermen?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(9 december 1993)

Griekenland heeft de desbetreffende zone niet aangewezen als een speciale beschermingszone in de zin van artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG (¹) inzake het behoud van de vogelstand; dit is momenteel de enige vigerende rechtsgrond voor een optreden van de Gemeenschap op het gebied van de natuurbescherming. De desbetreffende rivier staat evenmin op de lijst van gebieden die in aanmerking komen voor een dergelijke indeling.

Het is dan ook uitsluitend aan de Griekse instanties om te beslissen over het type beheer dat voor deze rivier is vereist.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2933/93

van Víctor Arbeloa Muru (PSE)
aan de Commissie
(18 oktober 1993)
(94/C 310/78)

Betreft: Internationale verdragen en het subsidiariteitsbeginsel

Heeft de Commissie de afgelopen maanden ter verwezenlijking van de doelstellingen van het EEG-Verdrag initiatief ontplooid voor toetreding tot internationale verdragen, voordat is getracht intern tot een besluit te komen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie***(25 februari 1994)*

Bij de tenuitvoerlegging van het subsidiariteitsbeginsel reeds vóór de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 3B EG, waarin dit beginsel is neergelegd, heeft de Commissie zich allereerst beijverd de mogelijkheid te onderzoeken in de verschillende sectoren aanhangige voorstellen in te trekken en heeft zij trouwens het Parlement het resultaat medegedeeld van deze exercitie zodat het Parlement zijn opmerkingen naar voren kan brengen.

Wat de uitoefening van de externe bevoegdheden van de Gemeenschap betreft, is de Commissie echter van mening dat het ontbreken van interne wetgeving slechts kan worden gerechtvaardigd, wanneer de Gemeenschap volledig aan de uitwerking van de normen op het internationale vlak kan deelnemen. De Commissie heeft derhalve de intrekking overwogen van een voorstel voor een richtlijn op het gebied van de harmonisatie van het gebruik van radiofrequenties, voorzover actief wordt gestreefd naar deelneming van de Gemeenschap aan de werkzaamheden van de ter zake bevoegde internationale organisatie. De Lid-Staten moeten in de tussentijd de door deze organisatie vastgestelde normen op uniforme wijze toepassen.

Het geachte Parlements lid zij verwezen naar het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging door de Lid-Staten van maatregelen op het gebied van radiofrequenties, dat op 10 september 1993 door de Commissie is ingediend ⁽¹⁾ en waarbij in de tenuitvoerlegging van deze maatregelen is voorzien.

⁽¹⁾ PB nr. C 266 van 1. 10. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2944/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(20 oktober 1993)**(94/C 310/79)*

Betreft: Herziening van het akkoord Gemeenschap-Verenigde Staten over verlaging van de landbouwsubsidies

Na Frankrijk tekent zich in de strijd om de herziening van het akkoord tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten over vermindering van de landbouwsubsidies ook in de opvattingen van andere Lid-Staten van de Gemeenschap, zoals Griekenland, Spanje, Italië en Ierland, een duidelijke ommezwaai af in de richting van het Franse standpunt. Zal de Commissie gelet op het voorgaande pogingen in het werk stellen om een oplossing in deze ernstige kwestie te vinden en, zo ja, welke?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie***(29 maart 1994)*

De onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde zijn op 15 december 1993 afgerond.

Wat de landbouw betreft, zal het het geachte Parlements lid bekend zijn dat de Verenigde Staten en de Gemeenschap in december 1993 overeenstemming hebben bereikt over bepaalde verbeteringen in de Overeenkomst van Blair House, inzonderheid ten aanzien van de verbintenissen betreffende de uitvoersubsidies en de zogenaamde vredesclausule.

De Commissie is van oordeel dat de in de Uruguay-Ronde bereikte afspraken voor alle partijen bij de Overeenkomst een evenwichtig resultaat vormen. De Gemeenschap heeft steeds beklemtoond dat, om aanvaardbaar te zijn, alle afspraken over landbouwaangelegenheden in het kader van de Uruguay-Ronde verenigbaar moesten zijn met het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Dit doel is bereikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2965/93**van Christine Crawley (PSE)****aan de Commissie***(20 oktober 1993)**(94/C 310/80)*

Betreft: Kinderarbeid in Portugal

Is het de Commissie bekend dat uit onlangs door Unicef bekendgemaakte gegevens naar voren komt dat meer dan 50 % van de Portugese kinderen in de leeftijdsgroep van 10 tot 14 jaar werkt en dat 85 % van de kinderen die voor het eind van de schoolplichtige leeftijd de school verlaten, dat doet om werk te zoeken? Is het de Commissie voorts bekend dat de situatie als dermate ernstig wordt beschouwd dat Anti-Slavery International de zaak reeds tweemaal heeft aangekaart bij de werkgroep van de Verenigde Naties voor moderne vormen van slavernij? Welke stappen kan de Commissie ondernemen om aan deze situatie een eind te helpen maken?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie***(20 januari 1994)*

Op 23 november 1993 heeft de Raad een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld over het voorstel voor een richtlijn betreffende de bescherming van jongeren op het werk.

Dit voorstel voor een richtlijn bepaalt dat de Lid-Staten de nodige maatregelen moeten treffen om kinderarbeid te verbieden.

In de richtlijn wordt als kind beschouwd „ieder die nog geen 15 jaar is of die volgens de nationale wetgeving nog volledig leerplichtig is”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2966/93

van Christine Crawley (PSE)

aan de Commissie

(20 oktober 1993)

(94/C 310/81)

Betreft: BTW-inning

Zijn de Lid-Staten, ervan uitgaande dat de BTW uiteindelijk in zijn totaliteit wordt geïnd, op grond van de BTW-richtlijnen gerechtigd de inningsprocedures te vereenvoudigen in het kader van het subsidiariteitsbeginsel?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(9 december 1993)

De toepassing van de belasting in elke fase van het economisch proces, ook al vindt in de volgende fase aftrek plaats, vormt een grondbeginsel van de BTW. Daardoor is de BTW economisch neutraal, wordt belastingontwijking bestreden en wordt tevens de belasting voor de Lid-Staat voorgefinancierd.

Niettemin hebben de Lid-Staten krachtens de Zesde BTW-richtlijn van 17 mei 1977 (77/388/EEG) ⁽¹⁾ de mogelijkheid van dit beginsel af te wijken wanneer voor de goederen een regeling van vrije zone of douane- of belastingentrepôt geldt. Ook kunnen de Lid-Staten vrijstelling verlenen voor invoer, intracommunautaire verwervingen en leveringen aan een belastingplichtige van goederen die bestemd zijn voor wederuitvoer. Door deze maatregelen wordt de heffing van de BTW vereenvoudigd en worden de belastingplichtigen niet genoodzaakt een belasting te betalen die hun later zou worden teruggegeven.

Bovendien kunnen de Lid-Staten door de Raad, op grond van artikel 27 van genoemde richtlijn, gemachtigd worden bijzondere maatregelen te treffen die afwijken van de gemeenschappelijke bepalingen teneinde de heffing van de belasting te vereenvoudigen of bepaalde belastingfraudes of -ontwijkingen te voorkomen. Deze maatregelen kunnen eventueel inhouden dat de BTW in één enkel stadium van het economisch proces wordt geheven of dat bepaalde handelingen buiten beschouwing worden gelaten, zulks op grond van de hoedanigheid van de betrokkene of van bepaalde kenmerken van de handeling. Deze maatregelen mogen evenwel geen invloed hebben op het bedrag van de belasting dat in het stadium van het eindverbruik verschuldigd is.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2972/93

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(20 oktober 1993)

(94/C 310/82)

Betreft: Illegale handel in rinoceroshoorns

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om een totaal verbod af te dwingen op de illegale handel in rinoceroshoorns, mede gelet op recente berichten dat de Verenigde Staten voornemens zijn de Chinese en de Taiwanese Regering sancties op te leggen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(13 januari 1994)

Zowel China als Taiwan hebben er kortgeleden mee ingestemd verdere maatregelen te treffen met het oog op de handhaving van het huidige totale verbod op de handel in rinoceroshoorn.

Daarnaast werd in september door het Permanent Comité van Cites besloten tot samenwerking, om de situatie verder te verbeteren. Het Comité voor de Overeenkomst, dat op grond van artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 3626/82 van de Raad ⁽¹⁾ werd opgericht, heeft besloten de resultaten van deze inspanningen af te wachten alvorens te bezien of verdere maatregelen noodzakelijk zijn

⁽¹⁾ PB nr. L 384 van 31. 12. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2974/93

van Panayotis Roumeliotis (PSE)

aan de Commissie

(25 oktober 1993)

(94/C 310/83)

Betreft: Problemen door onderbreking van subsidie voor wijn

De Federatie van landbouwverenigingen in Iraklio op Kreta heeft bekendgemaakt dat de onderbreking van de EG-subsidie voor gebottelde wijnen zeer ernstige problemen schept voor de toch al problematische afzet van dit produkt en een groot aantal werknemers in deze sector in enorme moeilijkheden brengt.

Hoe wil de Commissie deze kwestie aanpakken?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(27 januari 1994)

Hoewel uit de in de vraag verstrekte gegevens niet duidelijk wordt op welke communautaire steun het geachte Parlementslid doelt, denkt de Commissie dat het gaat over het niveau van de uitvoerrestituties in de wijnsector.

De betrokken maatregel, waarbij onder meer de bestaande restituties met 20 % zijn verminderd, is genomen nadat was geconstateerd dat de prijsnoteringen voor wijn op de voor de produktie van de Gemeenschap representatieve markten aanzienlijk waren gedaald en dat rechtvaardigt, ceteris paribus, de aanpassing van de betrokken bedragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2979/93

van Lyndon Harrison (PSE)

aan de Commissie

(25 oktober 1993)

(94/C 310/84)

Betreft: Europees Jaar van de ouderen en de solidariteit tussen generaties

Is het voor sociale zaken bevoegde lid van de Commissie op de hoogte van het feit dat de Regering van het Verenigd Koninkrijk bij de uitwerking van de plannen voor de privatisering van de postkantoren in het VK doelbewust bejaarden en ontvangers van sociale uitkeringen, die in de huidige situatie wekelijks contant geld krijgen op plattelands- en bijkantoren van de PTT, heeft misleid door deze betalingsvorm niet als mogelijkheid aan te geven, hoewel het wettelijk recht daarop blijft bestaan? In door de regering verspreid informatiemateriaal wordt er bij de ontvangers op aangedrongen om hun uitkeringen rechtstreeks te doen storten op een bankrekening. Veel bejaarden hebben geen bankrekening en zijn niet op de hoogte van het feit dat zij het recht hebben om vast te houden aan de vertrouwde gang van zaken, namelijk dat zij het geld van het postkantoor ophalen. Elke poging om deze mogelijkheid ongedaan te maken zou de sluiting kunnen betekenen van een groot aantal kleine en plattelandspostkantoren en zou bejaarden (en andere ontvangers van sociale uitkeringen) beroven van de mogelijkheid een uitstapje te maken en op die manier te blijven deelnemen aan het sociaal verkeer.

Is de Commissie voornemens om, in de geest van het Europees Jaar van de ouderen en de solidariteit tussen de generaties, de bejaarden te beschermen tegen deze vorm van discriminatie?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(13 januari 1994)

De Commissie heeft nota genomen van de in de vraag genoemde punten en verwijst in deze context naar de

Beginselverklaring van de Raad naar aanleiding van de afsluiting van het Europees Jaar voor de ouderen en de solidariteit tussen generaties (1993) ⁽¹⁾, meer bepaald naar paragraaf 11.iii) inzake diensten.

De Commissie zou willen beklemtonen dat de aan de orde gestelde vragen voornamelijk de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk betreffen.

⁽¹⁾ PB nr. C 343 van 21. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2995/93

van Herman Verbeek (V) en

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V)

aan de Commissie

(25 oktober 1993)

(94/C 310/85)

Betreft: Biologische landbouwproductie: verordening over biologische veeteelt

In artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad van 25 juni 1991 inzake biologische produktiemethoden en aanduidingen dienaangaande op landbouwprodukten en levensmiddelen ⁽¹⁾ wordt gezegd dat zo spoedig mogelijk, doch vóór 1 juli 1992, door de Commissie een voorstel wordt ingediend betreffende de beginselen en de specifieke controlemaatregelen voor de biologische produktie van dieren, niet-verwerkte dierlijke produkten en voor menselijke consumptie bestemde produkten die ingrediënten van dierlijke oorsprong bevatten.

Nadat reeds op 18 oktober 1992 de Commissie werd gevraagd wanneer een door haar uitgewerkt voorstel tegemoet kan worden gezien, wordt zij thans verzocht een meer concreet antwoord te geven over deze data, aangezien de betreffende organisaties hier veel belang bij hebben met het oog op de talrijke misbruiken die er bestaan bij biologische produkten van dierlijke oorsprong als gevolg van een ontbrekende wetgeving.

Kan de Commissie mededelen wanneer zij bedoeld voorstel zal indienen?

⁽¹⁾ PB nr. L 198 van 22. 7. 1991, blz. 1.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(21 maart 1994)

De Commissie heeft in de toelichting bij haar voorstel van 12 november 1993 voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2092/91 inzake de biologische produktiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwprodukten en levensmiddelen ⁽¹⁾ ge-

schreven dat zij zich na de goedkeuring, door de Raad, van Verordening (EEG) nr. 2092/91 — welke verordening in een eerste stadium uitsluitend gold voor onverwerkte plantaardige landbouwprodukten en verwerkte levensmiddelen die hoofdzakelijk uit ingrediënten van plantaardige oorsprong bestaan — vooral heeft toegelegd op een adequaat beheer van de regeling. In de nog korte periode waarin de regeling is toegepast, is gebleken dat een aantal bepalingen duidelijker moest worden geformuleerd of verbeterd om ze correct te kunnen toepassen.

Het werd dan ook voorbarig geacht de werkingssfeer van de verordening nu al tot de dierlijke produkten uit te breiden: voor deze produkten is de situatie namelijk nog complexer. De Commissie heeft daarom voorrang gegeven aan het uitwerken van een voorstel dat er in de eerste plaats op gericht is de huidige regeling beter te doen functioneren.

Hoewel nu al wordt gewerkt aan de technische voorbereiding van normen en specifieke controlevoorschriften voor dierlijke produkten, acht de Commissie 30 juni 1995 een realistischer datum voor het indienen van een volledig uitgewerkt voorstel voor dierlijke produkten.

(1) Doc. COM(93) 558.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2996/93

van James Elles (PPE), Otto von Habsburg (PPE),
Fernand Herman (PPE) en Ria Oomen-Ruijten (PPE)

aan de Commissie

(25 oktober 1993)

(94/C 310/86)

Betreft: Betrekkingen van de Gemeenschap met Oost-Europa en het GOS

Er is de laatste maanden veel gebeurd in de betrekkingen met Oost-Europa en het GOS. Er worden door de Gemeenschap besluiten genomen als reactie op gebeurtenissen en niet als onderdeel van een weldoordachte strategie.

1. Welke landen komen in aanmerking voor onderhandelingen over een associatieovereenkomst? Horen de Baltische Staten daarbij?
2. Is een associatieovereenkomst voor een niet-EG-land een impliciete belofte dat het op den duur lid van de Gemeenschap kan worden?
3. In hoeverre wil de Gemeenschap met Rusland en de andere huidige GOS-republieken onderhandelen over de vier vrijheden van de interne markt?

4. Is het mogelijk nu vast te stellen waar de uiteindelijke oostgrens van de Europese Gemeenschap zal liggen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(21 december 1993)

1. De Europa-overeenkomsten, waarin associaties met de Gemeenschap zijn vastgelegd, zijn tot stand gebracht en ondertekend met Polen, Hongarije, de Republiek Tsjechië en de Republiek Slowakije, Roemenië en Bulgarije. In de preambulen van de overeenkomsten voor handel en commerciële en economische samenwerking met Albanië, Estland, Letland en Litouwen en met Slovenië staat vermeld dat te zijner tijd over associatieovereenkomsten met deze landen onderhandeld kan worden, wanneer zij aan de voorwaarden voldoen.

2. De Europese Raad van Kopenhagen heeft in juni 1993 besloten dat de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa desgewenst lid kunnen worden van de Europese Unie. De toetreding kan plaatsvinden zodra het geassocieerde land in staat is de verplichtingen van het lidmaatschap na te komen en aan de vereiste economische en politieke voorwaarden voldoet.

3. De Gemeenschap heeft nooit de bedoeling gehad om met de nieuwe Staten van de voormalige Sovjet-Unie te onderhandelen over de vier vrijheden van de interne markt.

De partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten waarover de Gemeenschap onderhandelingen begonnen is met Rusland en een aantal andere nieuwe Staten van de vroegere Sovjet-Unie zijn, in tegenstelling tot de Europa-overeenkomsten, niet gebaseerd op de oprichting van vrijhandelszones. De partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten zullen steunen op het beginsel van de wederkerige meestbegunstigingsclausule. Wat althans Rusland betreft zal de overeenkomst echter een bepaling bevatten om, onder bepaalde voorwaarden en in een later stadium, toch in een vrijhandelsovereenkomst te worden omgezet.

In de nieuwe overeenkomsten waarover momenteel onderhandeld wordt, zal het handelsverkeer van goederen gebaseerd worden op meestbegunstigingsclausulen. Ondertussen heeft de Gemeenschap bepaalde autonome maatregelen genomen voor de opening van de markt. Zo zijn bijvoorbeeld de nieuwe Staten van de voormalige Sovjet-Unie opgenomen in het stelsel van algemene tariefpreferenties. Voor buitenlandse handel in diensten wordt in de ontwerpovereenkomst met Rusland voorzien in een meestbegunstigingsclausule voor nog te definiëren diensten.

Voor de vestiging van bedrijven geldt in de verbeterde richtsnoeren voor onderhandelingen van 5 april 1993, die tot dusverre alleen van toepassing zijn voor Rusland, een meestbegunstigingsclausule voor de vestiging van bedrijven en nationale behandeling voor de werking van bedrijven. Het mandaat van oktober 1992, dat nog steeds van kracht is voor de andere nieuwe Staten van de voormalige Sovjet-

Unie, voorziet in een meestbegunstigingsclausule voor de vestiging én voor de werking van bedrijven.

Op het gebied van het kapitaalverkeer, in verband met rechtstreekse investeringen in het bedrijfsleven, nemen de ontwerp-overeenkomsten in beginsel de mogelijkheid tot het vrij verkeer van kapitaal in overweging, maar voor wat Rusland aangaat zijn er — waarschijnlijk tijdelijke — beperkingen in het kapitaalverkeer in verband met investeringen in het buitenland door Russische staatsburgers.

Het vrije verkeer van werknemers valt buiten beschouwing. De ontwerp-overeenkomst beoogt echter wel de niet-discriminerende behandeling van werknemers in vaste dienst.

4. Gezien de diepgaande politieke en economische veranderingen van de laatste maanden en jaren, zou het onvoorzichtig zijn om te voorspellen waar in de toekomst de oostgrens van de Gemeenschap zal komen te liggen en binnen welke tijdsspanne. Het is echter duidelijk dat op dit ogenblik de Gemeenschap niet van plan is om de nieuwe Onafhankelijke Staten van de voormalige Sovjet-Unie het lidmaatschap aan te bieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3044/93

van Yves Verwaerde (PPE)
aan de Commissie
(29 oktober 1993)
(94/C 310/87)

Betreft: Werkprogramma 1993—1994 van de Commissie

In haar Mededeling 93/C 125/01 ⁽¹⁾ heeft de Commissie haar werkprogramma voor 1993—1994 vastgelegd.

Onder de belangrijkste actiepunten staan de voorrang voor informatie en uitleg, meer transparantie, en een Gemeenschap die dichter bij de burgers staat.

Wat zijn de eerste resultaten die de Commissie op dit punt heeft weten te bereiken?

⁽¹⁾ PB nr. C 125 van 6. 5. 1993, blz. 1.

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(17 december 1993)

De Commissie is bezig op verschillende gebieden maatregelen te nemen, met name door initiatieven om een ruimere deelname van het publiek aan de voorbereiding van de besluiten en voorstellen van de Commissie mogelijk te maken door het jaarlijks werkprogramma en jaarlijks wetgevingsprogramma, ten aanzien van de toegang tot de documenten en de verspreiding van de bestaande informatie en op het gebied van communicatie en voorlichting.

Tot de reeds genomen maatregelen behoren:

- de vermelding in het wetgevingsprogramma van komende voorstellen waarvan op het eerste gezicht kan worden verwacht dat zij aanleiding zullen geven tot uitgebreide discussies vooraf;
- de publikatie van de werk- en wetgevingsprogramma's in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, om meer bekendheid te geven aan de door de Commissie voorgenomen acties;
- maatregelen om de bestaande gegevensbestanden beter te leren kennen;
- de wekelijkse publikatie in het Publikatieblad van de lijsten van documenten die zijn gewijd aan algemene onderwerpen;
- het voeren van een nieuw voorlichtings- en communicatiebeleid.

Voor meer bijzonderheden wordt het geachte Parlementslid verwezen naar de mededeling van de Commissie betreffende de doorzichtigheid in de Gemeenschap ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 166 van 17. 6. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3077/93

van Kenneth Stewart (PSE)
aan de Commissie
(5 november 1993)
(94/C 310/88)

Betreft: Plan voor de bouw van een nieuwe gevangenis te Fazakerley, Liverpool

Deelt de Commissie de opvatting van de Britse Regering dat het een goed idee is strikt vast te houden aan de bouw van een nieuwe gevangenis te Fazakerley, Liverpool, aangezien dit gebied het meest geïnstitutionaliseerde „gevangenisgebied” in heel Europa is?

Omdat de gevangenis na de bouw volledig in het zicht van de patiënten van het nabijgelegen ziekenhuis van Fazakerley en middenin een residentiële woonwijk zou komen te liggen, kan van een slechte planning worden gesproken.

Het merendeel van de wijkbewoners is gekant tegen dit project en wijst op de mogelijkheid nog eens te experimenteren met het gebruik van gevangenis-schepen op de Mersey.

Kan de Commissie een onderzoek wijden aan de wenselijkheid van de verwezenlijking van de gevangenisbouwplannen, gezien de grote woondichtheid en de aanwezigheid van een ziekenhuis in dit gebied?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(8 december 1993)

De Commissie zou van deze gelegenheid gebruik willen maken om het geachte Parlementslid eraan te herinneren dat

tal van gebieden, inclusief beleid in strafzaken en stadsplanning, buiten de bevoegdheid van de Gemeenschap vallen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3110/93

van Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie

(10 november 1993)

(94/C 310/89)

Betreft: Financiële ondersteuning van de Catalaanse textielsector in het kader van het communautaire Retex-programma

De Commissie heeft de eerste steunbedragen van de Structuurfondsen in het kader van het Retex-programma toegekend aan de regio's die getroffen zijn door de herstructurering van de textielsector in Frankrijk.

Kan de Commissie meedelen of er programma's ingediend zijn om verbetering te brengen in de problematische situatie in de Catalaanse textielsector, die te kampen heeft met een gestaag verlies aan arbeidsplaatsen in de confectiebranche?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(28 januari 1994)

Op 2 december 1992 hebben de Spaanse autoriteiten bij de Commissie een voorstel ingediend voor een operationeel programma in het kader van het communautaire initiatief Retex. Dit programma, dat de periode 1993-1997 bestrijkt, heeft betrekking op verscheidene gebieden binnen elf autonome gemeenschappen, waaronder Catalonië.

Het Spaanse operationele programma voor Retex is op 28 juli 1993 goedgekeurd. De hiermee gemoeide kosten voor de overheid belopen in totaal 145,088 miljoen ecu en zijn als volgt verdeeld:

- Structuurfondsen: 90,393 mln ecu (62,3 %). EFRO: 87,312 mln ecu, waarvan: doelstelling 1: 50,811 mln ecu, doelstelling 2: 35,039 mln ecu, doelstelling 5 b: 1,462 mln ecu. ESF: 3,081 mln ecu, waarvan: doelstelling 1: 2,780 mln ecu, doelstelling 2: 0,301 mln ecu
- centrale autoriteiten: 27,018 mln ecu (18,6 %)
- regionale autoriteiten: 20,985 mln ecu (14,5 %)
- plaatselijke overheden: 6,692 mln ecu (4,6 %)

De Catalaanse gebieden van doelstelling 2 en 5 b vallen onder dit bijstandsprogramma. De betrokken maatregelen worden deels gefinancierd door de centrale autoriteiten, de regionale autoriteiten en de plaatselijke overheden (de financiële participatie van de Gemeenschap voor acties in het kader van deze twee doelstellingen bedraagt 50 % van de totale uitgaven voor de overheid):

(× 1 mln ecu)

Gebieden/maatregelen	Bestuursniveau dat bijstand ontvangt	Bedrag communautaire bijstand (EFRO)
Doelstelling 2 (een maatregel die ook geldt voor Aragon, La Rioja en Madrid)	Centraal	19,847
doelstelling 2 (zes maatregelen)	Regionaal	7,947
doelstelling 2 (acht maatregelen)	Plaatselijk	6,391
doelstelling 2 (één maatregel)	Plaatselijk	0,301
doelstelling 5 b (één maatregel die ook voor Aragon geldt)	Centraal	1,188
doelstelling 5 b (één maatregel)	Plaatselijk	0,147

Tenslotte zij erop gewezen dat het initiatief Retex niet alleen maatregelen ondersteunt om sterk op de textiel- en kledingindustrie aangewezen gebieden minder afhankelijk van deze sector te maken, maar ook bedoeld is om de aanpassing van levensvatbare bedrijven uit alle takken van industrie te vergemakkelijken. Retex is dus niet gericht op een enkele bedrijfstak, maar op de versterking van de regionale industriële structuur.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3138/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(19 november 1993)

(94/C 310/90)

Betreft: Gebruik van de gelden van het Speciaal Ontwikkelingsprogramma van het plaatselijk zelfbestuur in Griekenland

Kan de Commissie, met het oog op de financiering van het Speciaal Ontwikkelingsprogramma van het plaatselijk zelfbestuur (Eapta) in Griekenland, ervoor zorgen dat dit programma wordt opgenomen onder de subprogramma's van de regionale operationele programma's en niet wordt opgesplitst in een groot aantal kleine projecten, waardoor er verspilling van zijn middelen plaats zou vinden?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(5 januari 1994)

De Commissie is van mening dat de Griekse lokale ontwikkelingsprogramma's in beginsel correct moeten worden gepland, beheerd en gecoördineerd. Tegen deze achtergrond zal zij in overleg met de Griekse autoriteiten bezien hoe dit soort activiteiten het best kan worden gefinancierd op basis van de voorstellen die door de bovengenoemde autoriteiten worden ingediend met het oog op de opstelling van het nieuwe communautaire bestek voor 1994—1999.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3202/93
van Víctor Arbeloa Muru (PSE)
aan de Commissie
(23 november 1993)
(94/C 310/91)

Betreft: Landbouwprijzen en consumenten

Zijn de sinds 1989 gestaag doorgevoerde verlagingen van de landbouwprijzen tot nog toe steeds terug te vinden geweest in de door de consument betaalde prijzen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(2 februari 1994)

De doorberekening van variaties van de producentenprijzen van landbouwprodukten in de consumentenprijzen is een vrij complexe aangelegenheid. Hierbij spelen diverse factoren mee, zoals de aard van het produkt, de bewerkingen die het produkt ondergaat vooraleer het bij de consument terechtkomt, de winstmarges van verwerkings- en distributieondernemingen, de concurrentie op de markt en, in het bijzonder voor de handel, de belastingdruk. Al deze factoren maken het uiterst moeilijk, zo niet haast onmogelijk, nauwkeurig te becijferen in welke mate een aanpassing van de producentenprijs terug te vinden kan zijn in de consumentenprijs.

Niettemin wordt de jongste jaren in verschillende Lid-Staten geconstateerd dat de producentenprijzen van landbouwprodukten trager stijgen of zelfs dalen, terwijl het indexcijfer van de consumptieprijzen van levensmiddelen is blijven stijgen. Zoals de onderstaande tabel evenwel aangeeft, is het tempo waarin het indexcijfer van de levensmiddelenprijzen is gestegen sedert 1985 in nagenoeg alle Lid-Staten trager geweest dan dat van het algemene prijsindexcijfer.

(Indices 1992 — basis 1985 = 100)

	Producenten- prijzen land- bouwproductie	Consumenten- prijzen levens- middelen	Algemeen prijs- indexcijfer
België	94,2	108,9	117,3
Denemarken	91,9	114,0	126,7
Duitsland	92,0	110,8	115,1
Griekenland	248,3	295,3	308,1
Spanje	109,4	145,5	153,5
Frankrijk	98,5	120,1	123,0
Ierland	106,3	119,0	125,1
Italië	117,9	148,2	147,3
Luxemburg	99,4	112,5	115,9
Nederland	93,4	105,5	112,5
Portugal	135,7	183,9	206,7
Verenigd Koninkrijk	114,7	150,0	146,4

Bron: Eurostat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3212/93
van Ib Christensen (ARC)
aan de Commissie
(23 november 1993)
(94/C 310/92)

Betreft: Ontheffing van kapitaaleisen die aan financiële instellingen worden gesteld

In de Deense wet betreffende banken en spaarbanken wordt in paragraaf 44 a een ontheffingsmogelijkheid geboden van de kapitaaleis die in het algemeen 5 miljoen ecu bedraagt, maar voor plaatselijke coöperatieve banken 1 miljoen ecu. Het gaat hierbij om financiële instellingen die vóór 18 december 1989 zijn toegelaten.

Tegen deze achtergrond stel ik de Commissie de volgende vragen:

1. Acht de Commissie de ontheffing op het huidige tijdstip in strijd met de EG-wetgeving?
2. Bestaan er bij de Commissie voorstellen of plannen de ontheffingsmogelijkheid in Denemarken of in de Gemeenschap af te schaffen?
3. Is te verwachten dat de ontheffingsmogelijkheid op één of ander tijdstip zal wegvallen, en zo ja, wanneer?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(28 januari 1994)

De Commissie is op de hoogte van de inhoud van de Deense wetgeving inzake banken en spaarbanken waarbij kredietinstellingen die vóór 18 december 1989 vergunning hebben verkregen, worden vrijgesteld van de verplichting te beschikken over een minimumkapitaal, als voorzien in de Tweede Coördinatie-richtlijn op het gebied van kredietinstellingen (89/646/EEG) ⁽¹⁾.

Deze uitzondering is in overeenstemming met artikel 10, lid 2, van deze richtlijn, dat een „uitzonderingsclausule” bevat welke geldig is voor alle Lid-Staten. De Commissie acht het niet dienstig een dergelijke clausule, die tot nog toe geen enkel probleem lijkt te hebben opgeleverd, te schrappen.

⁽¹⁾ PB nr. L 386 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3241/93

van Marc Galle (PSE)

aan de Commissie

(23 november 1993)

(94/C 310/93)

Betreft: Financiële steun naar aanleiding van het Gaza/Jericho-akkoord

Naar aanleiding van de sluiting van het Gaza/Jericho-akkoord tussen de Staat Israël en de officiële vertegenwoordiging van het Palestijnse volk, de PLO, liet de Europese Gemeenschap weten financiële steun te zullen verstrekken.

Om welke bedragen gaat het daarbij, op welke begrotingslijn is in deze bedragen voorzien en aan welke projecten komt deze steun ten goede?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(19 januari 1994)

1. De Commissie heeft een voorstel voorgelegd aan de Raad op 29 september 1993 om de Gemeenschap jaarlijks 100 miljoen ecu beschikbaar te laten stellen voor de periode 1994—1998, in de vorm van subsidies en lange termijnleningen, voor een totaalbedrag van 500 miljoen ecu. De helft van dit bedrag zou afkomstig zijn uit de communautaire begroting, het saldo uit leningen van de EIB.

2. Aangezien de Wereldbank het minimumbedrag dat nodig is voor de Gazastrook en de Westelijke Oever geschat heeft op een bedrag in de orde van 422—464 miljoen ecu per jaar (1994—2003), vindt de Commissie dat haar bijdrage verantwoord is, rekening houdend met de behoeften en het absorptievermogen.

3. De aanpak van de Gemeenschap is gericht op twee aanvullende doelstellingen:

- op korte termijn: investering in reeds gestarte projecten die resultaten zullen boeken in 1993/1994, om de samenwerking met de Gemeenschap en het scheppen van banen duidelijk in de kijker te zetten, bijvoorbeeld op het gebied van huisvesting, kredietverlening en bijstand voor kleine en middelgrote ondernemingen, afvalverwerking, aanleg van een rioleringstelsel, het ziekenhuis in Gaza, bouw van klaslokalen, en uitbreiding van industrieterreinen;
- op middellange termijn: bijdrage aan de normalisatie van de economie in deze gebieden door verbetering van de economische en sociale infrastructuur, zoals telecommunicatie, wegen, electriciteit, en industrieparken.

4. Teneinde de Palestijnen de mogelijkheid te bieden grote bedragen van de internationale hulpverlening zelf te beheren is de Commissie van mening dat bijstand verleend moet worden om hen te helpen bij de installatie van de vereiste technische en financiële hulpmiddelen. De Commissie is daarom bereid de Palestijnen de nodige technische bijstand te verlenen.

5. In aanvulling op de reeds toegekende bijstandsprogramma's van de Gemeenschap voor 1993 (23 projecten voor een bedrag van 15 miljoen ecu) zijn sinds september 1993 de volgende acties van start gegaan:

- a) milieuprogramma's:
 - de gemeente Rafah (Gaza): programma voor afvalverwerking. Aanvang van het project: oktober 1993; kosten: 1,5 miljoen ecu;
 - de stad Gaza: programma voor afvalverwerking. De uitvoerbaarheidsstudie is klaar. De overeenkomst is in voorbereiding. Aanvang van het project: januari 1994; kosten: 1,5 miljoen ecu (fase I).
 - b) een bedrag van 20 miljoen ecu voor bijkomende hulpverlening is op 19 oktober 1993 goedgekeurd:
 - 15 miljoen ecu voor de lopende kosten van universiteiten en middelbare scholen;
 - 5 miljoen ecu voor technische bijstand zal onmiddellijk na goedkeuring van de betalingsverplichting vrijgemaakt worden om verschillende studies te financieren die nodig zijn voor projecten op korte en middellange termijn. Het Bureau van de Gemeenschap voor technische bijstand in Jeruzalem zal met dit bedrag gefinancierd worden.
 - c) Tenslotte komt eind november 1993 nog eens 9 miljoen ecu vrij voor de eerste fase van het project voor rioleringen in Rafah (Gaza).
6. Voor 1994 is een bedrag van 50 miljoen ecu als subsidie voorgesteld, waarvoor de voorprogrammering nu reeds in voorbereiding is. Volgende projecten komen aan bod:
- huisvestingsprogramma in de Gazastrook: 10 miljoen ecu
 - bouw van klaslokalen in de Gazastrook: 10 miljoen ecu
 - industriezones in de Gazastrook: 10 miljoen ecu

- programma voor kredietverlening aan kleine ondernemingen: 8 miljoen ecu
- programma voor kredietverlening aan middelgrote ondernemingen: 7 miljoen ecu
- algemene technische bijstand, onderzoek en studies: 5 miljoen ecu (deze technische bijstand is bedoeld om projecten voor te bereiden voor de op middellange en lange termijn door de Gemeenschap toegekende kredieten en eventuele leningen van de EIB)

7. De steunmaatregelen worden gefinancierd uit de begrotingslijn voor bijstand aan de bezette gebieden (B 7-406 in de begroting van 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3397/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 310/94)

Betreft: Ontslagen in de Duitse automobiellndustrie

De bijna 40 000 ontslagen in de Duitse automobiellndustrie tot eind 1994, waarvan 27 000 bij Daimler-Benz en 12 500 bij Volkswagen, geven de problemen aan waarin de gehele industrie van Duitsland en van Europa in het algemeen verkeert. Velen wijzen erop dat het gevaar niet denkbeeldig is dat de crisis de bereikte sociale consensus zal ondermijnen.

Kan de Commissie zich inspannen voor steunverlening aan de Europese auto-industrie en voor beperking van de massale ontslagen bij de automobiellgiganten?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(24 februari 1994)

De Commissie is bezorgd over het verlies van arbeidsplaatsen in de automobiellndustrie in Duitsland en de rest van Europa. Zij ziet dit als een gevolg van pogingen van de industrie — die van bedrijf tot bedrijf verschillen — om beter te kunnen concurreren en als een reactie van de industrie op de daling van de vraag naar auto's in de Gemeenschap met 16 % in 1993.

De Commissie vertrouwt erop dat de vraag naar auto's weer zal toenemen, zodra de economie zich herstelt. De werkgelegenheid zal dan minder ingrijpend te hoeven worden aangepast.

De Commissie hoopt dat het verlies aan banen tot een minimum kan worden beperkt. In het geval van Volkswagen zijn verdere ontslagen voorkomen door een akkoord over arbeidstijdverkorting. De Commissie hoopt voorts dat de bedrijfsleiding en de vakbonden in andere bedrijven deze aanpak en andere innovatieve benaderingen zullen bestuderen teneinde ontslagen te voorkomen.

Op verschillende manieren tracht de Europese Gemeenschap het concurrentievermogen van de automobiellndustrie te verhogen om de toekomst van deze industrietak in Europa veilig te stellen. Tegelijkertijd is de Gemeenschap actief op het gebied van de herstructurering van deze sector teneinde deze structurele veranderingen op sociaal aanvaardbare wijze te laten verlopen.

In het voorjaar van 1994 zal een mededeling over de automobiellndustrie verschijnen met maatregelen van deze strekking, die door de Gemeenschap worden overwogen en aan de Lid-Staten zullen worden voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3423/93

van Ferruccio Pisoni (PPE), Franco Borgo (PPE), Mauro Chiabrando (PPE), Agostino Mantovani (PPE) en Giuseppe Mottola (PPE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 310/95)

Betreft: Verspreiding van de druiverot

Druiverot is een schimmelziekte die wijnstokken aantast doordat de schimmel de jonge planten binnendringt en deze doet weggroten. De ziekte is al sinds de Romeinse tijd gekend en heeft diverse cycli van uitbreiding en teruggang bekend. De ziekte veroorzaakt geweldige schade aan de wijngaarden omdat de wijnstokken onherstelbaar worden aangetast en treft ook gebieden waar de wijnstok van groot belang is voor het landschap en het milieu.

Klaarblijkelijk hebben zich allereerst in Piemonte enkele haarden van deze ziekte ontwikkeld en breidt de ziekte zich nu uit tot andere regio's van Italië en tot andere landen van de Gemeenschap.

Kan de Commissie in dit verband mededelen:

1. of zij op de hoogte is van de mate van verspreiding van deze ziekte en de mogelijke verdere uitbreiding ervan;
2. welke initiatieven zij denkt te nemen, ofwel rechtstreeks op communautair vlak, ofwel ter coördinatie van de door de Lid-Staten genomen maatregelen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(25 februari 1994)

Druiverot (*Stereum hirsutum*) is een ziekte van de wijnstok die in de meeste wijngaarden aanwezig is. De Commissie beschikt niet over voldoende gegevens om zich een oordeel te kunnen vormen over de verspreiding van deze ziekte in de Gemeenschap.

De Gemeenschap financiert momenteel een onderzoekprogramma over Eutypiose (*Eutypa lata*), een ziekte van de wijnstok die de voorbije jaren een grote uitbreiding heeft gekend. *Eutypa lata* is, evenals *Stereum hirsutum*, een houtzwam en lijkt, volgens de onderzoekers, een voorloper te zijn van druiverot. Mocht blijken dat er behoefte is aan coördinatie van het onderzoek betreffende druiverot op communautair niveau, dan zou deze coördinatie kunnen plaatsvinden in het kader van dit programma.

Bovendien zou de Commissie kunnen overwegen om specifiek tegen het betrokken schadelijk organisme gerichte maatregelen te nemen op grond van Richtlijn 68/193/EEG van de Raad betreffende de afzet van vegetatief teeltmateriaal van wijnstokken. De Commissie werkt momenteel aan een voorstel voor een herziening van deze richtlijn, en de parameters inzake de aanwezigheid van schadelijke organismen die een vermindering van de gebruikswaarde van het vegetatief teeltmateriaal veroorzaken, zullen opnieuw moeten worden bekeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3461/93

van Winifred Ewing (ARE)

aan de Commissie

(9 november 1993)

(94/C 310/96)

Betreft: Dumping van Noorse zalm

Sommige probleemgebieden van de Unie die in hoge mate afhankelijk zijn van de visteelt en de zalmvisserij en waar weinig alternatieve werkgelegenheid is, worden economisch ten gronde gericht door de enorme toename de laatste tijd van de invoer van goedkope zalm uit Noorwegen. Kan de Commissie hiertegen ten spoedigste maatregelen nemen, teneinde de communautaire producenten te beschermen tegen oneerlijke concurrentie en hen schadeloos te stellen voor de verliezen die zij de laatste tijd hebben geleden doordat de markten als gevolg van het dumpen van Noorse zalm werden ontwricht?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(1 december 1993)

De Commissie is, net als het geachte Parlementslid, bezorgd over de huidige situatie op de zalmmarkt, die wordt gekenmerkt door dalende prijzen en een algemeen aanbodoverschot.

De Commissie heeft daarom contact gezocht met alle belanghebbende partijen in de zalmsector, zowel met producenten en verwerkers uit de Gemeenschap als met leveranciers uit derde landen.

Zoals het geachte Parlementslid wellicht weet, hebben de Ierse autoriteiten de Commissie gevraagd om in het kader van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 3759/92 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten en produkten van de aquacultuur beschermende maatregelen in te stellen teneinde de situatie in deze sector te normaliseren.

Het is algemeen bekend dat Noorwegen op de communautaire markt de belangrijkste leverancier is van verse en bevroren zalm. De Commissie heeft, net als de meeste betrokken Lid-Staten, keer op keer gewezen op de noodzaak van meer samenwerking tussen de Gemeenschap en Noorwegen op dit terrein en gepleit voor gezamenlijke maatregelen om de marktsituatie te stabiliseren.

Met het oog hierop heeft de Commissie zich in verbinding gesteld met de Noorse autoriteiten om te zoeken naar mogelijke oplossingen voor de huidige problemen.

Nadat hierover besprekingen tussen de Gemeenschap en Noorwegen hadden plaatsgevonden, heeft de Commissie bij Verordening (EEG) nr. 3193/93 ⁽¹⁾ besloten om met ingang van 20 november 1993 een stelsel van minimumprijzen bij invoer „erga omnes” in te stellen op basis van artikel 24 van de verordening. De Commissie blijft de situatie op de zalmmarkt nauwlettend volgen en zal de bovengenoemde regeling zo nodig bijstellen of aanvullen.

(¹) PB nr. L 285 van 20. 11. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3512/93

van Alexander Langer (V)

aan de Commissie

(17 november 1993)

(94/C 310/97)

Betreft: Initiatieven om bisschop Dom Pedro Casaldaliga te beschermen

Volgens berichten die afkomstig zijn van de Waalse afdeling van Amnesty International zou de moedige welbekende Braziliaanse bisschop van het diocesis Sao Felix do Araguaia in de deelstaat Mato Grosso, Dom Pedro Casaldaliga (kandidaat voor de Nobelprijs), met de dood worden bedreigd. Deze dreigementen worden anomien geuit en zouden een gevolg zijn van de steun van de bisschop aan de Indios Xavantes die onlangs een deel hebben teruggekregen van hun voorvaderlijk grondgebied.

Degenen die dit land ten onrechte in bezit hebben en/of kringen die banden onderhouden met organisaties van „posseiros” of grootgrondbezitters zouden een huurmoordenaar hebben aangeworven om de bisschop uit te schakelen. Laatstgenoemde staat wijd en zijd bekend als bescher-

mer van de armen en actief in de zaak van teruggave van het land dat voorheen toebehoorde aan de Fazenda Suia Missú van de Agip Petroli. De teruggave van dit land was het resultaat van een geduldige en vruchtbare samenwerking tussen inheemse volkeren, Braziliaanse en Italiaanse niet-gouvernementele organisaties (gebundeld in de „Noord-Zuid Campagne”), parlementaire en regeringsinstellingen uit Brazilië, Italië en de Gemeenschap en de ENI-Agip Petroli zelf.

Wil de Commissie haar delegatie in Brazilië op deze zaak attent maken, de Braziliaanse autoriteiten op dit gevaar wijzen en meehelpen de waakzaamheid op te voeren en het leven te beschermen van Dom Pedro Casaldaliga?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**
(9 december 1993)

De Commissie heeft uit bezorgdheid naar aanleiding van het bericht van Amnesty International over de doodsb bedreigingen aan het adres van monseigneur Casaldaliga, Braziliaans bisschop van Sao Felix do Araguaia de Mato Grosso, haar delegatie in Brazilië gewaarschuwd. Zij heeft de Lid-Staten bovendien verzocht om na te gaan of het wenselijk is in dit geval stappen bij de Braziliaanse autoriteiten te ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3707/93
van José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)
aan de Commissie
(3 januari 1994)
(94/C 310/98)

Betreft: Programma voor taalcursussen in de Staten van de „Ontwikkelingsgemeenschap voor Zuidelijk Afrika” (SADC)

In het kader van de Overeenkomst van Lomé is in maart van dit jaar een subsidie van 2 miljoen ecu toegekend voor een programma voor taalonderwijs in de Staten van de „Ontwikkelingsgemeenschap voor Zuidelijk Afrika”. Dit programma omvat taalcursussen Engels of Portugees (Engels in Angola en Mozambique, Portugees in Malawi, Namibië, Zambia en Zimbabwe) voor het personeel van semi-overheidsinstellingen en particuliere bedrijven. Natuurlijk moet het toegejuicht worden dat in de landen waarvoor dit programma is bestemd, het gebruik van de talen van de buurlanden die lid zijn van dezelfde regionale organisatie wordt gestimuleerd; maar men moet wel bedenken dat de steun aan het taalonderwijs, om werkelijk een bijdrage te leveren aan de uitwisseling en de samenwerking, gelijkelijk verdeeld moet worden.

1. Is het juist dat het programma voor Engels taalonderwijs in Angola en Mozambique een onderdeel vormt van een

breed opgezet programma, dat reeds is begonnen en dat wordt afgesloten met de uitreiking van een diploma, terwijl het programma voor Portugees taalonderwijs in Malawi, Namibië, Zambia en Zimbabwe bescheidener is opgezet? Kan de Commissie nadere inlichtingen geven over beide programma's?

2. Kan de Commissie aangeven welke bedragen respectievelijk voor elk van beide programma's zijn uitgetrokken?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(28 februari 1994)

1. Men moet bedenken dat de componenten Engels en Portugees van de taalopleiding voor het SADC-personeel zich in twee geheel verschillende ontwikkelingsfasen bevinden. Enerzijds bevindt de Engelse component zich in de eerste volledige uitvoeringsfase, na een in het kader van het Zesde EOF gefinancierde succesvolle proeffase van anderhalf jaar. Doel van deze proeffase was het ontwikkelen van cursusmateriaal, het perfectioneren van de didactische methodologie, het vaststellen van instructies, en het ontwikkelen van een passend systeem voor beheer van en toezicht op een programma dat in twee verschillende landen wordt aangeboden. Na verwezenlijking van deze doelstellingen is de Engelse component in de uitvoeringsfase beland.

Anderzijds heeft als gevolg van administratieve en technische factoren de ontwikkeling van de Portugese component wat langer geduurd; de proeffase kan nu pas beginnen. Het project in het kader van het Zevende EOF zal dan ook de in de Engelse proeffase opgedane ervaring consolideren en uitbreiden, en bijdragen aan de ontwikkeling van de meer ingewikkelde Portugese component. Als de proeffase van de Portugese component succesvol is, kan deze cursus ook beginnen aan de fase van volledige uitvoering.

Benadrukt wordt echter dat het project is opgezet om te voldoen aan de effectieve vraag van SADC-medewerkers, ambtenaren die betrokken zijn bij SADC-projecten of bij andere aspecten van regionale samenwerking, en personeel van semi-overheidsinstellingen en particuliere organisaties. De omvang van de uiteindelijke financiële toewijzing aan de twee componenten staat dan ook in verband met deze effectieve vraag.

Wat het behalen van diploma's betreft: het enige diploma dat kan worden behaald na het doorlopen van de verschillende niveaus van het Engelse-taalprogramma is een certificaat van aanwezigheid dat door het taleninstituut in Maputo wordt uitgereikt na een beoordeling aan het einde van de cursus. Dit certificaat heeft nog geen officiële status in de SADC-regio. Naar verwachting zal een soortgelijke certificatieprocedure gelden voor personen die de diverse Portugese-taalcursussen met succes hebben afgerond.

2. Het budget voor het project in het kader van het Zevende EOF is als volgt:

(in ecu)	
Engelse taal	1 225 000
Portugese taal (proeffase)	355 000
Projectbeheer	155 000
Onvoorziene uitgaven	265 000
Totaal	2 000 000

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3727/93

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 310/99)

Betreft: Brandstof voor kerncentrales — Edlow Group

Kan de Commissie mededelen over welke gegevens zij beschikt ten aanzien van de ondernemingsachtergronden van de Edlow Group van bedrijven en de betrokkenheid hiervan bij het beheer en het vervoer van brandstof voor research-atoomcentrales, die in de Lid-Staten van de Gemeenschap werd in- en uitgevoerd en kan zij verder mededelen of de Edlow Group een contract heeft gekregen betreffende de behandeling van en het vervoer van brandstof voor researchreactoren in de gezamenlijke onderzoeksreactorcentra van de Commissie?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(28 februari 1994)

Edlow International is een in de Verenigde Staten gevestigd bedrijf dat gespecialiseerd is in het vervoer van radioactieve materialen.

Dit bedrijf organiseert onder andere het vervoer van nieuwe en bestraalde splijtstoffen tussen onderzoeksreactoren in de Gemeenschap en installaties daarbuiten.

Edlow International heeft geen contract gekregen voor de hantering en het vervoer van materialen naar of uit de reactorinstallaties van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3735/93

van Gérard Onesta (V)

aan de Commissie

(30 november 1993)

(94/C 310/100)

Betreft: Medeverantwoordelijkheid van de Commissie inzake cofinancieringen door de Gemeenschap

Naar aanleiding van zijn mondeling antwoord op vraag H-1122/93 van 17 november 1993 is commissaris Van den

Broek gevraagd of de Commissie medeverantwoordelijkheid draagt als zij bepaalde projecten cofinanciert. De commissaris heeft hierop niet geantwoord.

Kan de Commissie bijgevolg medelen of zij — zoals normaal gesproken het geval zou zijn — de medeverantwoordelijkheid op zich neemt voor de negatieve gevolgen voor de bewoners van de Aspe-vallei en voor de natuur in deze regio van de aanleg van de Somport-tunnel en de autosnelweg Pau—Zaragoza die mede door de Gemeenschap wordt gefinancierd?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(21 december 1993)

Voor zover de Gemeenschap hierbij betrokken is, aanvaardt de Commissie een verantwoordelijkheid met inachtneming van de communautaire juridische instrumenten die van toepassing zijn in het kader van het project van de Somport-tunnel. Deze controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht wordt door de Commissie uitgeoefend voorzover zij daartoe bevoegd is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3789/93

van Hemmo Muntingh (PSE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 310/101)

Betreft: Toewijzing begrotingslijn B 5-101 voor consumentenbescherming in 1993

1. Kan de Commissie informatie verschaffen over de wijze waarop en de doelen waarvoor de kredieten zijn toegewezen waarin voor 1993 is voorzien voor consumentenbescherming in de begrotingslijn B 5-101 (vertegenwoordiging)?

2. Kan de Commissie met name bevestigen dat de aanbevelingen van het Europees Parlement voor de verdeling van deze middelen zijn opgevolgd ⁽¹⁾?

3. Als dat niet het geval is, kan de Commissie dan uitleggen waarom niet?

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 8. 2. 1993, blz. 991.

Antwoord van mevrouw Scrivener

namens de Commissie

(28 februari 1994)

Op 15 december 1993 zijn de kredieten van lijn B 5-101 van de begroting „Consumentenbescherming” (vertegenwoordiging) toegewezen aan de organisaties die in de toelichting op dit artikel staan vermeld.

Alleen de verplichtingen voor de normalisatie zijn slechts tot een bedrag van 200 000 ecu aangegaan, omdat de nieuwe organisatie die bedoeld is om de rol van de consumenten in de normalisatie te ontwikkelen, niet vóór het einde van 1993 kon worden opgezet. Bijgevolg zijn deze verplichtingen overeenkomstig de toelichting op de begrotingslijn aangegaan voor acties ter ontwikkeling van consumentenorganisaties in Zuid-Europa en in Ierland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3797/93

van Robert Delorozoy (ELDR)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 310/102)

Betreft: Sanering van de communautaire begroting

Volgens ramingen van de Commissie vertegenwoordigt de fraude bij de financiële steunverlening door de Gemeenschap 10 à 15 % van de totale uitgaven. De fraude heeft vooral betrekking op de Structuurfondsen en het EOGFL.

Er bestaat momenteel nog geen systeem van sancties en de Commissie zegt dat zij niet over het nodige personeel beschikt om dergelijke praktijken, die het aanzien van Europa in de publieke opinie schaden, te bestrijden.

Zullen er maatregelen worden getroffen om een einde te maken aan deze misbruiken?

Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie

(23 februari 1994)

Bij gebrek aan een betrouwbare methode om op onweerlegbare wijze de fraude ten nadele van de communautaire begroting te kunnen evalueren, kan de Commissie het door het geachte Parlementslid genoemde percentage niet bevestigen, aangezien de door de Lid-Staten medegedeelde fraudegevallen de bedragen uit de communautaire middelen waarmee is geknoeid, niet weergeven.

De Commissie is zich bewust van de omvang van de fraude en komt in het geweer om deze te bestrijden:

- door zo nodig de maatregelen van de Lid-Staten te coördineren;
- door de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor te stellen waardoor de doeltreffende bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeen-

schap kan worden verbeterd (zie verschillende projecten tot wijziging van verordeningen van de Raad die de procedure inzake de mededeling van de fraudegevallen ⁽¹⁾ betreffen en het werkprogramma van de Commissie ⁽²⁾). Deze voorstellen omvatten, met name in bepaalde verordeningen op landbouwgebied, de goedkeuring van administratieve sancties ⁽³⁾.

De Commissie wijst er tenslotte op dat de Lid-Staten in de eerste plaats de fraudes die zijn begaan ten nadele van de communautaire begroting moeten vervolgen en bestraffen en derhalve de nodige middelen en kredieten beschikbaar moeten stellen om deze verplichting na te komen.

- ⁽¹⁾ — Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1552/89 houdende toepassing van Besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen, doc. COM(92) 519 def. van 11. 12. 1992, momenteel in beperking bij de Raad.
- Verordening (EEG) nr. 2082/93 van de Raad van 20. 7. 1993, houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 4253/88 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen (PB nr. L 193 van 31. 7. 1993).
- Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften en waarbij Verordening (EEG) nr. 1468/81, doc. COM(92) 544 def. van 21. 12. 1992 en doc. COM(93) 350 def. — SYN 450 van 1. 9. 1993 worden ingetrokken.
- ⁽²⁾ Zie II, punt 4, blz. 51 van het Jaarsverslag van de Commissie over de fraudebestrijding 1993, 20. 4. 1993, doc. COM(93) 141 def.
- ⁽³⁾ Bijvoorbeeld:
 - Verordening (EEG) nr. 3887/92 van 23. 12. 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen, artikel 9, lid 2 en artikel 10, lid 2 (PB nr. L 391 van 31. 12. 1992).
 - Verordening (EEG) nr. 643/93 van 19. 3. 1993 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2677/85 houdende uitvoeringsbepalingen van de consumptiesteunregeling voor olijfolie, artikel 1, onder c), derde lid (PB nr. L 69 van 20. 3. 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3808/93

van Hugh McMahon (PSE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 310/103)

Betreft: Reorganisatie DG V

Kan de Commissie het Europees Parlement uitvoerig inlichten over de in de zomer van 1993 uitgevoerde reorganisatie van DG V in het algemeen en van het Sociaal Fonds in het bijzonder?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(25 februari 1994)

Tot de reorganisatie van DG V werd op 28 juli 1993 door de Commissie besloten. Een exemplaar van het nieuwe organisatieschema is aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

De reorganisatie weerspiegelt een aantal elementen, waaronder:

- de oprichting van een nieuw directoraat dat verantwoordelijk is voor de ontwikkeling en de evaluatie van het beleid van het Europees Sociaal Fonds;
- de oprichting van een speciale Task force voor het kaderinitiatief voor de werkgelegenheid, gezien het grote belang dat aan de werkgelegenheidskwestie wordt gehecht;
- de versterking van het analysevermogen van DG V met betrekking tot zowel de werkgelegenheidssituatie als het sociale beleid in de Lid-Staten;
- enige aanpassingen in het licht van de tenuitvoerlegging van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bedoeld om de verantwoordelijkheden op het gebied van de sociale dialoog en de volksgezondheid te hergroeperen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-13/94

van **Fernand Herman (PPE)**

aan de Commissie

(8 februari 1994)

(94/C 310/104)

Betreft: Akkoord tussen France Télécom en Deutsche Bundespost Telekom

1. De ondernemingen Deutsche Bundespost Telekom en France Télécom hebben een beginselakkoord ondertekend met het doel een fusie aan te gaan voor wat een groot deel van hun Europese en transatlantische activiteiten betreft.

Kan de Commissie informatie verstrekken over de inhoud en de draagwijdte van dit initiatief?

2. De oprichting van een gigantische onderneming zal grote gevolgen hebben voor de Europese markt.

Is het niet raadzaam een bespoediging van de liberalisering van de basisvoorzieningen te overwegen om het evenwicht op deze markt weer enigszins te herstellen?

3. In verband hiermee moet gedacht worden aan de opheffing van de beperkingen inzake het gebruik van de kabel voor reeds geliberaliseerde diensten, te meer daar deze infrastructuur in staat is een groot aantal diensten te verlenen aan de individuele gebruiker en dus een bijdrage kan leveren aan de algemene dienstverlening.

Welke initiatieven denkt de Commissie te nemen om deze beperkingen in de Lid-Staten op te heffen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(24 maart 1994)

1. De voorgenomen samenwerkingsovereenkomst tussen France Télécom en Deutsche Bundespost Telekom heeft veel publiciteit gekregen. Uit de berichtgeving blijkt dat deze bedrijven het voornemen hebben een globale alliantie te vormen door middel van de oprichting van een gezamenlijke onderneming, die diensten op het gebied van gegevens-transmissie en andere diensten aan het bedrijfsleven gaat aanbieden. De nieuwe onderneming zal worden samengesteld uit verscheidene bestaande bedrijfsonderdelen van de twee partijen die zich zowel binnen als buiten de Gemeenschap bevinden.

De Commissie kan geen gedetailleerde informatie verstrekken over de voorgenomen overeenkomst, die een handels-aangelegenheid tussen partijen blijft.

2. Op 22 juli 1993 is de Raad akkoord gegaan met een strak tijdschema voor de toekomstige ontwikkeling van de telecommunicatiesector. In het kader van het tot 1 januari 1998 lopende voorbereidingsproces heeft de Commissie toegezegd een brede discussie over de ontwikkeling van de infrastructuur op gang te brengen door de publikatie van een Groenboek over de infrastructuur eind 1994. In dit Groenboek zal worden ingegaan op marktontwikkelingen als hierboven beschreven.

3. Overeenkomstig verzoeken van een aantal Lid-Staten onderzoekt de Commissie momenteel het effect dat van de mogelijke liberalisatie van kabeltelevisie-infrastructuren zou uitgaan op telecommunicatiediensten. Afhankelijk van de binnenkort verwachte resultaten van dit onderzoek zal de Commissie bepalen welke maatregelen wenselijk zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-42/94

van **Jessica Larive (ELDR)**

aan de Commissie

(9 februari 1994)

(94/C 310/105)

Betreft: Deelneming EVA-landen aan EG-onderwijsprogramma's

Sinds 1990 en 1992 zijn respectievelijk de EG-programma's Comett en Erasmus opengesteld voor deelneming door EVA-landen.

Kan de Commissie, met het oog op openstelling vanaf 1 januari 1995 van alle EG-programma's voor onderwijs en opleiding voor EVA-landen, evalueren:

1. hoe groot de deelname van EVA-landen aan Erasmus en Comett tot nu toe is geweest en hoe groot het belang is

dat gesteld wordt in deze deelname door de EVA-landen;

2. hoe de verdeling van EG-subsidies van toepassing is geweest op die programma's, wat de bijdrage is van de EVA-landen zelf aan deze programma's en hoe hoog de eigen bijdrage is, voorzien vanaf 1995;
3. of deelname van de EVA-landen eigen participatie van de Lid-Staten (nog) heeft beïnvloed? Kan de Commissie mededelen of er een verdeelsleutel wordt gehanteerd of is voorzien voor deelname van de EVA-landen?

**Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie**

(20 april 1994)

1. Wat het effect van de deelneming van de EVA-landen op de Erasmus- en Comett-programma's betreft, tonen de beschikbare statistische gegevens duidelijk de omvang en het belang aan van de aanwezigheid van universiteiten en bedrijven van deze landen in de door deze programma's ontwikkelde samenwerkingsprojecten.

2. De financiële bijdrage van de EVA-landen in het kader van de bilaterale akkoorden tot 1993 werd berekend door de toepassing van een verhoudingsfactor die het verband tussen het BNP van deze landen en het BNP EUR 12 weerspiegelt. De totale jaarlijkse bijdrage van de zeven landen bedroeg 19,5 miljoen ecu.

Vanaf het jaar 1994 zal de bijdrage van de vijf EVA-landen die deel uitmaken van de Europese Economische Ruimte voortvloeien uit de toepassing van de verhoudingsfactor (BNP EVA/BNP EUR 12), vastgesteld in de begroting voor 1994 (9,44%), waaraan een bijdrage van de EVA-landen aan de administratieve beheerskosten van de programma's moet worden toegevoegd; de totale bijdrage, zoals bedoeld in artikel 82 van het Akkoord betreffende de Europese Economische Ruimte, bedraagt 12,5 miljoen ecu. Zwitserland en Liechtenstein nemen deel aan deze programma's in het kader van de bilaterale akkoorden en hun financiële bijdrage bedraagt 4,5 miljoen ecu.

3. De deelneming van verschillende landen (Lid-Staten, EVA-landen) aan de projecten is niet onderworpen aan de toepassing van een verdeelsleutel. De Commissie zal niettemin tijdens de selectieprocedure, het communautaire belang alsook de ontwikkeling van de in de projecten geëiste Europese dimensie veiligstellend, toezien op een evenwichtige deelneming van alle landen aan de twee programma's.

4. De Commissie zal verschillende tabellen betreffende de deelneming van de Lid-Staten en de EVA-landen rechtstreeks toezenden aan de geachte Afgevaardigde en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-288/94

van **Raymonde Dury (PSE)**

aan de Commissie

(25 februari 1994)

(94/C 310/106)

Betreft: Kappersopleiding in België en Frankrijk

Het is gebleken dat leerlingen met de Franse nationaliteit die één van de in België door een onderwijsinstelling van de Franse gemeenschap (in België) afgegeven diploma's bezitten en met name:

- een certificaat van het vierde jaar kappersopleiding
- een certificaat van het zesde jaar kappersopleiding
- een certificaat van het zevende jaar kappersopleiding
- een diploma lager middelbaar onderwijs
- een diploma hoger middelbaar onderwijs
- een aanvullend middenstandsdiplooma

moeilijkheden ondervinden bij het verkrijgen van een vergelijkbaar diploma in Frankrijk en bij het openen van een kapsalon aldaar.

Kan de Commissie mededelen welke initiatieven door de Franse overheid zijn genomen om ervoor te zorgen dat deze studenten in Frankrijk een met hun Belgisch diploma vergelijkbaar diploma kunnen verkrijgen en in dit land een kapsalon kunnen openen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(8 april 1994)

De Lid-Staten blijven bevoegd om de voorwaarden te bepalen voor de toegang tot een beroep en de uitoefening daarvan, alsook voor het voeren van een titel, maar moeten ervoor waken dat buitenlanders die onderdaan zijn van de Gemeenschap daarbij niet worden gediscrimineerd. In die context staat het Frankrijk vrij een tamelijk hoog opleidingsniveau voor de uitoefening van het kappersberoep te eisen. Voorts zijn in artikel 3-1 van Wet 87-343 van 22 mei 1987 ter aanvulling van Wet 46-1173 van 23 mei 1946, die het beroep van kapper in Frankrijk regelt, bijzondere erkenningsvoorwaarden voor onderdanen van de Gemeenschap vastgesteld voor het geval dat de laatstgenoemden niet in het bezit zijn van de nationale kwalificaties. Overeenkomstig artikel 2 van Richtlijn 82/489/EEG van 19 juli 1982, die maatregelen ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van kappers in de Gemeenschap omvat, kunnen de in een andere Lid-Staat verrichte werkzaamheden immers onder bepaalde voorwaarden worden erkend; de migrant moet namelijk in de Lid-Staat waar hij zijn bekwaamheid heeft verworven het beroep van kapper gedurende drie à zes jaar als bedrijfsleider hebben uitgeoefend.

Indien de migrant echter niet de vereiste beroepservaring heeft, moeten zijn kwalificaties niettemin in aanmerking worden genomen. Het Hof van Justitie van de Europese

Gemeenschappen heeft namelijk in zijn arresten „Heylens” (zaak 222/86 van 15 oktober 1987) en „Vlassopoulou” (zaak C-340/89 van 7 mei 1991) met nadruk gewezen op de verplichting voor de nationale autoriteiten om de in een andere Lid-Staat bepaalde diploma's, certificaten en andere titels in aanmerking te nemen door de bekwaamheden waarvan de diploma's het bewijs zijn te vergelijken met de bij de nationale regelgeving vereiste kennis en bekwaamheid, en er procedurele waarborgen aan verbonden ⁽¹⁾.

Wat meer bepaald de moeilijkheden betreft die studenten van de Franse nationaliteit ondervinden die in het bezit zijn van een in België afgegeven diploma, heeft de Commissie hiervan kennis gekregen via individuele klachten. In die context is de Commissie herhaaldelijk met de Franse autoriteiten in contact getreden en heeft zij vooral aangehouden op de toepassing van de uit de jurisprudentie van het Hof voortvloeiende beginselen. Het is haar echter nog niet bekend of de Franse Regering initiatieven heeft genomen om ervoor te zorgen dat die studenten een met hun Belgisch diploma vergelijkbaar diploma in Frankrijk kunnen verkrijgen.

De Commissie zal er bij de Franse autoriteiten op blijven aandringen dat een oplossing voor deze gevallen wordt gevonden.

⁽¹⁾ Cf. antwoord op schriftelijke vraag nr. 839/92 van de heer Glinne (PB nr. C 247 van 24. 9. 1992, blz. 42).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-373/94

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(1 maart 1994)

(94/C 310/107)

Betreft: Strategie inzake het geïntegreerd beleid voor de kustgebieden in Europa

Kan de Commissie toezeggen dat het Parlement geraadpleegd wordt over haar voorstel voor een strategie inzake het geïntegreerd beheer van de kustgebieden in Europa en erkent zij dat in deze strategie aandacht moet worden besteed aan het vraagstuk van de kusterosie?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(8 april 1994)

Overeenkomstig artikel 130 S van het EG-Verdrag zal het Parlement geraadpleegd worden over het voorstel van de Commissie voor een strategie inzake het geïntegreerd beheer van de kustgebieden in Europa. Dit type strategie is hoofdzakelijk gericht op een verbetering van de planning op het meest effectieve niveau, aan de hand van het subsidiariteitsbeginsel. Door een betere planning zou ook de door kusterosie veroorzaakte schade worden verminderd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-395/94

van Maxime Verhagen (PPE), Jean Penders (PPE) en
James Janssen van Raay (PPE)

aan de Commissie

(2 maart 1994)

(94/C 310/108)

Betreft: Zuid-Afrika

1. Wanneer zal de Commissie haar toezegging nakomen, gedaan op 14 december 1993 door commissaris Bangemann tijdens het debat over de toekomstige relatie met Zuid-Afrika (verslag Braun-Moser — A 3-377/93), om schriftelijk antwoord te geven op de vragen van de heer Verhagen?

2. Kan de Commissie het Europees Parlement volledig en gedetailleerd inzicht verschaffen in de uitgaven gedaan in het kader van het Special Program?

3. Is het juist dat uit de budgetlijn ten behoeve van het Special Program activiteiten van Awepa gefinancierd worden en, zo ja, welke?

4. Is de Commissie bereid de controle op de bestedingen in het kader van het Special Program te vergroten?

5. Zal de Commissie — in lijn met de aanvaarde resolutie in het Europees Parlement over de ondersteuning van het democratiseringsproces in Zuid-Afrika — een voters-education program opzetten in overleg en samenwerking met het IEC (Independent Electoral Committee)?

6. Op welke wijze vermijdt de Commissie dat haar gelden ten behoeve van de ondersteuning van het democratiseringsproces in Zuid-Afrika uitsluitend ten goede komen aan het ANC?

7. Op welke wijze zal de Commissie bewerkstelligen dat de verhoging van de beschikbare gelden voor het Special Program ten goede zal komen aan nieuwe partners (zoals de Independent Development Trust, de Urban Foundation) naast de traditionele partners (zoals de Kagiso Trust, de Council of Churches e.d.)?

8. Welke nieuwe partners heeft de Commissie al ingeschakeld bij de uitvoering van het Special Program?

9. Is de Commissie bereid de Rekenkamer te verzoeken een verslag op te stellen over de bestedingen van gelden in het kader van het Special Program om daarmee zekerheid te verkrijgen over de rechtmatigheid van de uitgaven en zeker te stellen dat geruchten over frauduleuze handelingen op onwaarheid berusten?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(30 maart 1994)**

1. De antwoorden van de Commissie op de vragen die van de heer Verhagen op 14 december 1993 tijdens het debat over de toekomstige relatie met Zuid-Afrika heeft gesteld zijn de volgende:

2. De brochure „Speciaal Programma van de Europese Gemeenschap voor Zuid-Afrika”, gepubliceerd in mei 1993 en bijgewerkt aan het eind van vorig jaar, geeft een algemeen overzicht van de uitgaven per sector.

3. Awepa heeft steun ontvangen in het kader van het speciaal programma via de Southern African Catholic Bishops Conference (SACBC) voor één activiteit, namelijk technische bijstand voor een voorlichtingsproject ten behoeve van de kiezer voor een contractueel bedrag van 286 000 rand.

4. De financiële procedures in verband met de opstelling van contracten en de uitvoering van projecten worden toegepast in overleg met de financiële controleur van de Commissie. Vanuit Brussel worden geregeld missies georganiseerd om de activiteiten van het Speciaal Programma te controleren.

5. De European Electoral Unit werkt samen met de Independent Electoral Commission (IEC) aan een voorlichtingsprogramma ten behoeve van de kiezer. Van zes projecten die door de IEC zijn ingediend wordt momenteel onderzocht of zij in aanmerking komen voor financiële steun uit het Speciaal Programma. Bovendien financiert het Speciaal Programma voor Zuid-Afrika sedert juli 1993 via de Media Commission of the Independent Forum for Electoral Education voorlichtingsactiviteiten ten behoeve van de kiezer waarmee in totaal 5 273 177 ecu is gemoeid.

6. Uit het Speciaal Programma is geen steun verleend voor politieke partijen.

7. Het Speciaal Programma heeft door middel van medefinanciering steun verleend voor programma's waarbij een aantal organisaties is betrokken zoals de Independent Development Trust (bijvoorbeeld het project voor watervoorziening en sanitaire voorzieningen, 396).

8. Bij de uitvoering van de activiteiten van het Speciaal Programma zijn universiteiten, in de gezondheidssector actieve NGO's, het UNHCR en particuliere consultants ingeschakeld.

9. De Commissie verzoekt om meer bijzonderheden over de in de vraag bedoelde „geruchten”, doch is bereid om de Rekenkamer een verslag te laten opstellen over het Speciaal Programma.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-521/94
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(14 maart 1994)
(94/C 310/109)**

Betreft: Opstellen van een richtlijn waardoor het verplicht wordt maatregelen te nemen voor de voorlichting over, de controle op en het onderzoek naar aids, alsmede voor het organiseren van aids-bestrijdingsprogramma's

Kan de Commissie meedelen of zij ervoor ijvert dat een richtlijn wordt opgesteld waardoor het verplicht wordt in het kader van de diverse gezondheidsprogramma's van de verschillende Lid-Staten van de Europese Unie maatregelen te nemen voor de voorlichting over, de controle op en het onderzoek naar aids, alsmede voor het organiseren van aids-bestrijdingsprogramma's?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(6 mei 1994)**

In haar mededeling betreffende het actiekader op het gebied van de volksgezondheid ⁽¹⁾ heeft de Commissie haar voorstellen uiteengezet voor de voortzetting van de Gemeenschapsactie op het gebied van de volksgezondheid, teneinde de in artikel 129 van het EG-Verdrag geformuleerde doelstelling te verwezenlijken.

Artikel 129 bepaalt dat ter verwezenlijking van deze doelstelling harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten uitgesloten is. De Commissie kan daarom geen stappen ondernemen die zouden leiden tot de goedkeuring van een communautaire richtlijn over het vraagstuk dat de geachte Afgevaardigde aansnijdt.

In het actieplan uit het voorstel van de Commissie aan de Raad betreffende de verlenging tot eind 1994 van het actieprogramma voor 1991—1993 in het kader van het „Europa tegen aids”-programma ⁽²⁾ is echter een groot aantal maatregelen ter bestrijding van aids opgenomen, waaronder met name voorlichtingsacties, acties betreffende epidemiologische observatie en onderzoek op dat gebied.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 559 def. van 24. 11. 1993.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 453 def. van 29. 9. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-573/94**van Sérgio Ribeiro (GUE)****aan de Commissie***(18 februari 1994)**(94/C 310/110)*

Betreft: Richtlijn betreffende het witwassen van geld

Richtlijn 91/308/EEG ⁽¹⁾ inzake voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld vormt onze inziens een hoeksteen van de bestrijding van de drugshandel en andere illegale activiteiten.

Overeenkomstig artikel 17 van deze richtlijn dient de Commissie een jaar na 1 januari 1993, d.w.z. per 31 december 1993, en vervolgens wanneer daar behoefte aan bestaat een verslag over de toepassing van deze richtlijn op te stellen dat aan het Europees Parlement en aan de Raad moet worden voorgelegd.

Kan de Commissie medelen welk gevolg zij aan dit artikel heeft gegeven?

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 28. 6. 1991, blz. 77.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(28 maart 1994)

De Commissie is zeer goed op de hoogte van de verplichting die voortvloeit uit artikel 17 van de richtlijn betreffende het witwassen van geld (91/308/EEG) om een verslag over de toepassing van deze richtlijn op te stellen dat aan het Parlement en de Raad moet worden voorgelegd.

31 december 1993, de datum waarop dit verslag moest worden voorgelegd, hadden slechts vijf Lid-Staten de Commissie ervan in kennis gesteld dat de richtlijn volledig ten uitvoer was gelegd. De Commissie heeft daarom een procedure op grond van artikel 169 van het EEG-Verdrag ingeleid tegen de Lid-Staten die de richtlijn niet ten uitvoer hebben gelegd. Hun situatie wordt nog verder bemoeilijkt door het feit dat in de Lid-Staten die de nodige wetgeving hebben vastgesteld de in de richtlijn voorgeschreven procedures ter verhinderende van het witwassen van geld eerst onlangs van kracht zijn geworden. Een verslag over de situatie eind 1993 zou van weinig nut zijn.

De situatie wat betreft de tenuitvoerlegging van de richtlijn in de zeven Lid-Staten die zulks per eind 1993 nog niet hadden gedaan, is hoopgevend. Verwacht wordt dat tegen eind juni alle Lid-Staten de nodige wetgeving zullen hebben vastgesteld. De Commissie hoopt dus het verslag te kunnen opstellen en zo spoedig mogelijk aan het Parlement en de Raad te kunnen voorleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-729/94**van Georgios Anastassopoulos (PPE)****aan de Commissie***(22 maart 1994)**(94/C 310/111)*

Betreft: Verdeling leidinggevende functies over de nationaliteiten

Kan de Commissie ons een overzicht per nationaliteit geven van de verdeling van leidinggevende functies in haar diensten, vanaf de rang van afdelingshoofd tot en met de rang van directeur-generaal?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(5 mei 1994)

De Commissie doet het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement rechtstreeks de tabellen toekomen met de nationaliteiten van de ambtenaren van de Commissie die leidinggevende functies bekleden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-782/94**van Mary Banotti (PPE)****aan de Commissie***(22 maart 1994)**(94/C 310/112)*

Betreft: Voorlichting en veiligheidscontrole voor de consument

Kan de Commissie mededelen of iedere Lid-Staat uit hoofde van de richtlijn inzake de algemene veiligheid van produkten of de richtlijn inzake aansprakelijkheid voor produkten, op de hoogte moet worden gesteld van een gebrek in een produkt (bijvoorbeeld een auto) of moet worden gedwongen dit produkt uit de handel te nemen als dit laatste in een andere Lid-Staat gebeurd is?

Worden alle Lid-Staten in het kader van het snelle waarschuwingssysteem niet op de hoogte gesteld van het feit dat een produkt dat gebreken vertoont uit de handel is genomen, zodat de Lid-Staten naar aanleiding van deze waarschuwing kunnen handelen en de maatregelen nemen die nodig zijn te bescherming van de consument?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(22 april 1994)

Richtlijn 85/374/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken voorziet in geen enkel systeem voor informatie-uitwisseling tussen de Lid-Staten met betrekking tot de maatregelen die zij getroffen hebben

om het in de handel brengen van een produkt met gebreken te beperken, dan wel om een dergelijk produkt uit de handel te nemen.

Met het oog op de spoedprocedure is bij Beschikking 89/45/EEG ⁽²⁾ een communautair systeem voor snelle uitwisseling van gegevens over gevaren bij het gebruik van verbruiks- en gebruiksartikelen ingevoerd. Iedere Lid-Staat die besluit maatregelen te treffen om het in de handel brengen of het gebruik van een artikel op zijn grondgebied te beperken of te voorkomen vanwege het ernstige en onmiddellijke gevaar dat dit artikel voor de gezondheid en de veiligheid van de verbruikers oplevert, is krachtens deze beschikking verplicht dit door middel van een officiële kennisgeving onmiddellijk aan de Commissie te laten weten.

Deze verplichting geldt echter niet wanneer een ander communautair instrument in een vergelijkbare informatieprocedure voorziet, en evenmin wanneer de gevolgen van de risico's zich niet tot buiten het grondgebied van de betrokken Lid-Staat (kunnen) uitstrekken.

De Commissie controleert of de kennisgeving aan de bepalingen van de bovenbedoelde beschikking voldoet en

zendt de gegevens vervolgens aan de andere Lid-Staten. Deze stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van de maatregelen die zij op eigen verantwoording hebben getroffen. Dientengevolge ressorteert de kennisgeving in de eerste plaats onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten, die de Europese dimensie van het potentiële risico van het produkt moeten beoordelen, benevens de aard van de te nemen maatregelen moeten vaststellen. Deze procedure heeft in de eerste plaats ten doel de Lid-Staten in de gelegenheid te stellen de vereiste maatregelen te nemen.

Deze informatieprocedure is opgenomen in artikel 8 van Richtlijn 92/59/EEG van de Raad ⁽³⁾ inzake algemene produktveiligheid, waaraan de Lid-Staten uiterlijk op 29 juni 1994 moeten hebben voldaan. Bij deze richtlijn wordt een andere procedure ingesteld, waarbij de Commissie binnen nauw omschreven grenzen en bijgestaan door een comité bindende spoedmaatregelen kan treffen in de vorm van een besluit aan de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 210 van 7. 8. 1985.

⁽²⁾ PB nr. L 17 van 21. 1. 1989.

⁽³⁾ PB nr. L 228 van 11. 8. 1992.